

IQRA

EESTI MOSLEMITE KUUKIRI NR 22

MAI 2011 /

ŽUMAADA L-AUUAL – ŽUMAADA

TH-THÄÄNI 1432

UUED RUBRIIGID
"LOODUSLIK RAVI"
JA "SURMAST"

SURMAST

LOODUSLIK RAVI

NUPUTAMIST SUURTELE

KORAANI ILMUMISE LUGU

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

Seekordse numברי peateemaks on meile kõigile kindlasti väga eriline Koraani ilmumise lugu. Räägime Koraanist kui viimasest sõnumist, Koraani ilmumise viisidest, ilmutuse algusest ja Koraani imest, Prohveti (saws) rollist seoses Koraaniga ja retsiteerimisest Gabrielile.

Seekordses numbris reisime ühte maailma suurimasse riiki – Brasiiliasse – ja uurime, kuidas on seal lood islamikogukonnaga.

Alustame täitsa uue rubriigiga, kus hakkame teile tutvustama erinevaid looduslikke ravimeetodeid. Alates sellest numbrist läheb käima ka surma rubriik. Räägime ka religiooni puudutavatest uuendustest ehk bida'ast. Pudrupotike vaaritab meil seekord hoidiseid.

في امان الله!

Kuukirja koostajad

SISUKORD

<i>Koraani ilmumise lugu (Aisha)</i>	4
<i>Islamiuudised (Eliza)</i>	7
<i>Minu lugu (Eleri)</i>	10
<i>Moslemipäevikud (Ere Egiptist)</i>	12
<i>Minu Alžeeria : Saatkonnas (Khadija)</i>	14
<i>Minu Mediina : Eksamitest, omrast ja Mediinast (Yusuf Saeed)</i>	16
<i>Reis ümber islamimaailma: Brasiilia (Karima)</i>	19
<i>Lääne oma moslemid : dr Jerald F. Derks (Amina Bahrainist)</i>	20
<i>Naised islamis : Häbiväärsed tütred (Sirli J-Nofal)</i>	25
<i>Lisateavet lapsest : Terviskasvatus (Annely)</i>	26
<i>Looduslik ravi : Aaloe (Khadija)</i>	28
<i>Elu eesmärk - Paradiis : Bida' ehk uuendus (Amina lirimaalt)</i>	30
<i>Surmast : Haige olemisest (Aisha)</i>	32
<i>Jeesuse tõeline sõnum : Jeesus – sõnumitooja ja inimene (Aisha)</i>	33
<i>Lugeja küsib lugeja vastab</i>	35
<i>Pudrupotike keeda... Hoidised (Sarah lirimaalt, Khadija, Karima)</i>	37
<i>Koraaninurk : suura 80</i>	41
<i>Hadithinurk : enda vabaks ostmine ja kingitused</i>	44
<i>Fatwanurk : Koraaniga seotud bida'd</i>	47
<i>Duuanurk : palve lõpp ja istikhaara</i>	48
<i>Õpime araabia keelt! : aeg, kuud ja määrsonad</i>	50
<i>Lastele (Sarah Egiptist)</i>	53
<i>Nuputamist suurtele (Khadeja)</i>	56
<i>Arvamuskülg</i>	58

Koraani ilmunise lugu

Tõlkinud: Aisha

Allikas: M.M. Al-Azami, „The History of the Qur’anic Text – from Revelation to Compilation“, lk 43-57.

EELLUGU

Jumal lõi inimesed vaid ühel eesmärgil – et nad võiksid Teda ülistada, kuigi Ta ei vaja kellegi ülistust, see ei anna Ta suursugususele midagi juurde. See, kuidas inimene peaks Jumalat ülistama, ei ole jäetud inimese enda otsustada vaid selle selgitamine on läbi aegade antud prohvetitele ja sõnumitoojatele ülesandeks. Kuna kõik sõnumid on tulnud samalt Loojalt, on nende tuum alati sama, kuigi detailid võivad vastavalt ajale erineda. Noa, Aabraham, Ismael, Jaakob, Iisak, Joosep, Mooses, Taavet, Saalomon, Jeesus ja paljud teised (عليهم السلام) – nad kõik saadeti sõnumiga teatud kogukonnale teatud ajal. Kõik need sõnumid on nüüdseks muudetud või hoopis kadunud, muutes seega selle sõnumi kehtetuks ja jättes need, kes seda siiski järgida püüavad, ebajumalakummardamise, ebausku ja väljamõeldiste küüsi. Muhammed (صلى الله عليه وسلم) ajaks aga oli aeg küps, et inimestele saata sõnum, mis ei tunneks ei rahvuslikke ega ajalisi piire – Jumal saatis Oma viimase sõnumi kogu inimkonnale, kehtimaks maailma lõpuni.

Islamis nimetatakse kristlasi ja juute „Raamatu rahvas“teks. Kõigil neil kolmel usul on ühine patriarh – Aabraham (عليه السلام). Need usud õpetavad hüpoteetiliselt kummardama sama Jumalat, mida kummardasid ka Aabraham ja tema pojad Ismael ja Iisak (عليهم السلام). Neis uskudes on palju sarnast, kuid tihti peitub samade terminite taga siiski hoopis teistsugune tähendus. Näiteks Koraanis on kirjas, et kõik universumis on loodud vaid Jumala ülistamiseks, samal ajal kui juutide mütoloogia väidab, et kogu universum on loodud vaid Iisraeli laste heaks.¹ Lisaks on iisraellaste prohvetid olnud väidetavalt seotud ebajumala kujude loomisega (Aaron), abielurikkumisega (Taavet) jm, samal ajal kui islam väidab, et kõik prohvetid olid puhtad ja vooruslikud. Kristlus õpetab, et Jumal on kolm, samal ajal kui islami põhitõde on, et Jumal on Üks ja Ainus.

VIIMANE SÕNUM

¹ Rev. Dr. A. Cohen, „Everyman’s Talmud“ (London), lk 61, tsiteerinud S.A. Zia, „A History of Jewish Crimes“, Union Book Stall, Karachi, 1969, lk 53.

Meka kõrvetavas kuumuses palus prohvet Aabraham (عليه السلام) oma Loojat, et too saadaks sinna asustuvale rahvale Oma sõnumi: „**Oo meie Isand, saada nende hulgast Sõnumitooja, üks nende endi seast, kes edastaks neile Sinu aajad (värsid, märgid) ja õpetaks neile Seda Raamatut (Koraani) ja Tarkust (sunnat) ja puhastaks nad. Tõepoolest, sa oled Kõikvõimas, Kõige Targem.**“ (2:129)

Kui aeg oli küps, istustaski Jumal sinna viljatule maale Aabrahami (عليه السلام) palve seemne; andis sõnumitooja nii sellele rahvale kui ka kogu inimkonnale, maailma viimase sõnumitooja.

„**Muhammed ei ole teie hulgast ühegi mehe isa, vaid ta on Jumala sõnumitooja ja viimane prohvetite hulgast ning Jumal teab kõigest kõike.**“ (33:40)

„**Ja Me ei ole sind saatnud muuks, kui vaid inimkonnale hea sõnumi toojaks ja hoiatajaks, kuid enamus inimesi ei tea.**“ (34:28)

„**Ja Me ei ole sind saatnud muuks, kui halastuseks maailmadele.**“ (21:107)

Nagu Jumal soovis, nii see pidi ka saama, et kirjaoskamatule karjuse peab kandma ilmutuse saamise, õpetamise ja levitamise koormat, kuni aegade lõpuni. See vastutus oli suurem, kui kõigi eelnevate prohvetite vastutus kokku.

ILMUTUSE SAAMISEST

Koraani ilmutuse kohta leiame järgnevad värsid:

„**Ramadaan on kuu, mil saadeti alla Koraan, juhiks inimkonnale, selgeks juhiks ja vahetegijaks. Ja kes on tunnistajaks kuule (kuu ilmunisele), paastugu see (kuu). Ja kes on haige või reisil, (paastugu) sama arv muid päevi. Jumal tahab teile lihtsust ja mitte raskust. Peate täitma sama arvu päevi ning ülistama Jumalat, et Ta on teid juhtinud, et saaksite Talle tänulikud olla.**“ (2:185)

„**Tõesti, Me saatsime selle alla Saatuse Ööl.**“ (97:1)

Koraan ilmus Prohvet Muhammedile (صلى الله عليه وسلم) 23 aasta jooksul, ikka killuke haaval, nii nagu asjaolud parasjagu nõudsid. Ibn Abbas (رضي الله عنه) – üks suurimaid õpetlasi Prohveti (صلى الله عليه وسلم) kaaslaste hulgast –

selgitas, et Koraan saadeti ühel ööl täielikuna madalaimasse Taevasse (*Bait Ul-Izzasse*), jõudes sealt staadiumitena vastavalt vajadusele maale.

Ilmutuse enda kohta on edastatud järgmist: Al-Harith ibn Hisham (رضي الله عنه) küsis: „Oo Jumala Sõnumitooja, kuidas ilmutus sulle tuleb?“ Ta vastas: „*Vahel tuleb see nagu kellukese helin ja see on mulle kõige raskem, siis see jätab mu ja mul jääb meelde, mis see oli. Ja vahel läheneb mulle ingel inimkehas ja räägib minuga ja mul jääb meelde, mida ta ütles.*“ (Al-Bukhari (*Kitaab bad'a l-wahi*, 1)

Aisha (رضي الله عنها) jutustas: „Tõesti, ma nägin Prohvetit, kui talle ilmutus tuli päeval, mis oli väga külm ja hoidku, ta kulnud olid higist märjad.“ (Al-Bukhari, *Kitaab bad'a l-wahi*, 1)

Yala (رضي الله عنه) mainis kord Umarile (رضي الله عنه) oma soovi näha, kuidas Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ilmutust saab. Järgmisel võimalusel kutsuski Umar (رضي الله عنه) ta välja, et ta saaks näha Prohvetit (صلى الله عليه وسلم), „nägu punane, norsates hingamas. Seejärel tundus, nagu oleks Prohvet (صلى الله عليه وسلم) kergendust tundnud.“ (Muslim, *Manasik*, 6)

Zaid ibn Thabit (رضي الله عنه) jutustas: „Ibn Umm Maktum tuli Prohveti (صلى الله عليه وسلم) juurde, samal ajal kui viimane dikteeris mulle värssi „**Ei ole võrdsed need usklikud, kes jäävad (koju) ..**“ (4:95) Kuulnud seda värssi, ütles Ibn Umm Maktum: „Oo Jumala Sõnumitooja, oleks mul võimalus, oleks ma kindlasti džihaadist osa võtnud.“ Ta oli pime mees. Seega ilmutas Jumal Prohvetile (ülejäänud värssi), samal ajal kui ta reis oli minu oma peal ja muutus nii raskeks, et ma kartsin, et minu reis puruneb.“ (Al-Bukhari, *Kitaabu žihaad*, 30)

Ilmutuse ajal muutus Prohveti (صلى الله عليه وسلم) füüsiline olek silmnähtavalt, samas kui igal muul ajal kõneles ta tavalisel viisil. Tal ei olnud kunagi võimu selle üle, millal, kus ja mis sisuga ilmutus tuleb, nagu paljudest näidetest selge on. Siinkohal kaks neist:

Kui Prohvet (صلى الله عليه وسلم) oleks ise suutnud ilmutust mõjutada või oleks seda lausa ise välja mõelnud, ei oleks olnud midagi lihtsamat, kui oma armastatud naise Aisha (رضي الله عنها) au kaitsta, kui teda ebamoraalses käitumises süüdistati. Kuid Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ei saanud selle kohta terve pika piinava kuu jooksul ilmutust ja kannatas väga. Viimaks saabus ilmutus: „**Ja kui te seda kuulsite, miks ei öelnud te: „Pole meie asi sellest rääkida. Ülistus olgu Sul! See on suur laim.”**“ (24:16)

Samal ajal Ibn Umm Maktumi juhtumi puhul, kui too oma pimedust enda kaitseks tõi, sai Prohvet (صلى الله عليه وسلم) samal hetkel juba ilmutuse: „**Ei ole võrdsed need usklikud, kes jäävad (koju) – välja arvatud need, kes on võimetud – ja need, kes oma vara ja eludega Jumala nimel võitlevad ...**“ (4:95)

ILMUTUSE ALGUS JA KORAANI IME

Tulevase prohveti tema rolliks ette valmistamine oli etapiline ja pikk protsess, mille jooksul talle ilmusid kummalised nägemused ja mil peangel Gabriel mitmel korral

oma kohalolekust märku andis.²

Viimaks ilmus peangel Gabriel äkki Muhammedi (صلى الله عليه وسلم) ette, kui too oli üksinda ühes koopas mediteerimas. Gabriel käskis tal lugeda, kuid Muhammed (صلى الله عليه وسلم) vastas, et ei oska lugeda. Ingel kordas oma käsku kolm korda, kuid sai iga kord samasuguse hirmunud ja segaduses vastuse. Seejärel ilmutas ta uuele Prohvetile (صلى الله عليه وسلم) kõige esimesed värssid Koraanist: „**Loe/õpi/retsiteeri oma Isanda nimel, Kes on loonud. Loonud inimese rippuvast klombist. Loe ja su armuline Isand, Kes õpetab (kirja)sule abil, õpetab inimesel seda, mida ta ei teadnud.**“ (96:1-5)

Üleni värisedes, endast täiesti väljas, kiirustas värske prohvet koju oma naise Khadija (رضي الله عنها) juurde ja palus end kinni katta, kuniks värisemine lakkab ja ta on suutnud end veidi koguda. Araablasena teadis ta erinevaid arabiakeelseid väljendeid, poeesiat ja proosat, kuid midagi taolist kui need värssid, ei olnud ta ealeski veel kuulnud. Nendest sõnadest, neist värssidest, Koraanist sai tema – Prohvet Muhammedi (صلى الله عليه وسلم) – esimene ja kõige suurem ime. Kunagi ammu enne seda olid ka teised prohvetid saadetud oma rahva juurde erinevate imedega. Moosesel (عليه السلام) näiteks tuli kätest valgust, ta kepp muutus maoks; Jeesus (عليه السلام) ravis pidalitõbiseid, tegi pimedaid nägijaid ja äratas surnuid ellu. Võrrelge seda nüüd Muhammedi (صلى الله عليه وسلم) imega: tal ei olnud ei valgust, madu, terveksravitud haigeid ega surnuid ülestõusnud. Üksildases kaljukoopas käskis ingel temal, kirjaoskamatul karjusel ja kaupmehel, lugeda. Tema imeks olid vaid Sõnad – midagi sellist, mida keegi polnud enne näinud ega kuulnud.

PROHVETI ROLL SEoses KORAANIGA

Koraanis on mitmetes kohtades kasutatud sõnatüve *talā* erinevaid vorme: *yutlā, atlū, tatlū, yatlū* jne (näiteks: 2:129, 2:151, 3:164, 22:30, 29:45, 62:2 jt). Kõik need viitavad prohveti rollile sõnumi levitajana. Kuid retsitatsioonist üksi ei piisa, kui selle juurde ei kuulu ka seletust ja õpetust. Järgnevad värssid selgitavad hästi Prohveti (صلى الله عليه وسلم) rolli; esimene neist on prohvet Aabrahami (عليه السلام) enda palve Jumalale.

„**Oo meie Isand, saada nende hulgast Sõnumitooja, üks nende endi seast, kes edastaks neile Sinu aajad (värssid, märgid) ja õpetaks neile Seda Raamatut (Koraani) ja Tarkust (sunnat) ja puhastaks nad. Tõepoolest, sa oled Kõikvõimas, Kõige Targem.**“ (2:129)

„**Tõesti, Jumal oli usklikele armuline, kui Ta saatis nende hulka Sõnumitooja, ühe nende endi seast, lu gemaks neile ette Tema värse (märke), puhatamaks neid ning õpetamaks neile Raamatut (Koraani) ja Tarkust (Sunnat), kuigi enne seda olid nad tõepoolest eksinud.**“ (3:164)

„**Nagu Me saatsime teie hulka sõnumitooja teie endi seast, kes retsiteerib teile Meie värse (märke) ja puhastab teid ja õpetab teile Raamatut (Koraani) ja Tarkust (sunnat) ja õpetab teile seda, mida te ei teadnud.**“ (2:151)

² Ibn Hajar, „Fathul Bari“, 8:716.

„Ära liiguta selles oma keelt, et sellega (st Koraani retsiteerimisega) **kiirustada. Tõesti, Meie asjaks on selle kokku kogumine ja selle ette kandmine. Ja kui Me oleme selle** (sulle, Muhammed; ingel Gaabrieli kaudu) **ette kandnud, siis järgi selle** (st Koraani) **ettekandmist. Seejärel on tõesti Meie ülesanne see mõisteta- vaks teha.**“ (75:16-19)

Eelnev värss kirjeldab Prohveti (صلى الله عليه وسلم) valmi- dust Koraani meelde jätta, samal ajal kui seda talle ilmu- tatakse. Selleks, et paremini meelde jätta, liigutas Proh- vet (صلى الله عليه وسلم) samal ajal ka oma keelt, kui retsiteeris. Prohvetile (صلى الله عليه وسلم) kinnitades, et kiirustamiseks pole põhjust ja nagunii saavad kõik need sõnad ta südamesse justkui graveeritud, näitab Jumal, et vaid Temal on vastutus Koraani igaveses säilitamises.

GABRIELIGA KORDAMÖÖDA KORAANI RETSITEERI- MINE

Et pidevalt Prohveti (صلى الله عليه وسلم) mälu värskenda- da, käis peaingel Gabriel igal aastal ekstra selle pärast Muhammedi (صلى الله عليه وسلم) juures. Siinkohal märgi- me ära mõned hadithid selle kohta.

Fatima (رضي الله عنها) ütles: „Prohvet ütles mulle saladus- katte all: „Gabrielil on kombeks mulle kord aastast terve Koraan ette retsiteerida ja mul talle samuti, kuid sel aastal on ta minuga kaks korda Koraani retsiteerinud. Ma arvan, et ju mu surm läheneb.““ (Al-Bukhari, Kitaabu fada'il al-Qu- ran, 7)

Ibn Abbas (رضي الله عنه) edastas, et Prohvetil (صلى الله عليه وسلم) oli kombeks igal ramadaanikuu ööl Gabrieliga koh- tuda, kuni kuu lõpuni. Kumbki retsiteeris teisele. (Al-Buk- hari, Kitaabu saum, 7)

Abu Huraira (رضي الله عنه) ütles, et Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ja Gabriel retsiteerisid üksteisele Koraani üks kord aastas ramadaani ajal, kuid ta surma aastal retsiteerisid nad kaks korda. (Al-Bukhari, Kitaabu fada'il al-Quran, 7)
Kõik ülalnimetatud hadithid kasutavad Muhammedi

(صلى الله عليه وسلم) ja ingel Gabrieli vahelise retsiteerimise kirjeldamiseks verbi *mu'ārada*, mis väljendab tegevuse kaks poolsust – kõigepealt retsiteeris üks ja teine kuulas, siis retsiteeris teine ja esimene kuulas.

Prohvetil (صلى الله عليه وسلم) oli ilmutuse suhtes palju eri- nevaid kohustusi: ta oli jumaliku ilmutuse vahendiks, ta pidi õige järjekorra üle vaatama, vajalikke asju selgitama, sõnumit kogu kogukonnas levitama ja teistele õpetama. Kui Jumal ütleb, et „Meie ülesanne on see mõisteta vaks teha“, ei ole selle all muidugi mõeldud, et Jumal laskub alla maale ja selgitab ise Koraani, vaid pigem seda, et ini- mesed ei tohiks midagi ise interpreteerida vaid peaksid järgima sõnumi edastanud prohveti selgitusi, mis oma- korda on samuti ei midagi vähemat kui ilmutus Jumalalt. Seega ei olnud Prohveti (صلى الله عليه وسلم) ülesanne mit- te vaid ilmutust vastuvõtvaks vahendajaks olla, vaid ta pidi ka selle meelde jätma, ette retsiteerima, õigesti kok- ku panema, selgitama ja teistele edasi õpetama.

KOKKUVÕTE

Tänapäeval on maailmas sadu tuhandeid moslemeid, kes teavad tervet Koraani sõna-sõnalt, täht-tähtelt peast. Kuid see ei ole piisav! Et meie usu olukorda parandada, peame püüdma aina rohkem ja rohkem. Igaüks meist peaks õppima pähe nii palju Koraani, kui vähegi võima- lik, kuid samas ärgem unustagem ka õppida seda, mida Jumala sõnad tähendavad. Me ei taha, et meiega juhtuks nii, nagu eelnevate sõnumite järgijatega.

1997. aasta 26. jaanuari Sunday Timesis näiteks kirjutasid korrespondendid Rajeev Syal ja Cherry Norton uurimu- sest, mille tulemused on täiesti šokeerivad – pisteline anglikaani vaimulikkonna küsitlus (küsitleti 200 vaimu- likku) näitas, et 2/3 Suurbritannia vikaaridest ei suutnud meenutada kõiki kümmet käsku. Tegemist ei olnud mit- te tavaliste kristlaste vaid vikaaride, kirikuõpetajatega! Hoidku Jumal meid selle eest!

**„Iqra bismi rabbik alladhi khalaaqa ...“ –
„Õpi/Loe/ Retsiteeri oma Isanda nimel,
kes on loonud ...“**

Tõlkinud ja koostanud: Eliza

Islami uudised

HOLLANDIS KAALUTAKSE RITUAALSE TAPMISE KEELUSTAMIST

Allikas: Euronews.net

Ettepanek keelustada Hollandis košer ja halal tapmismeetodid, on liikunud realiseerumisele lähemale, kuna enamik riigi parlamendiliikmetest toetab seda keeldu. Selleks, et vähendada stressi, uimastatakse ELis lihaloomad enne tapmist. Aga košer ja halal tapmine nõuab loomade täielikku teadvusel olekut, kui nende kõri kiire liigutusega läbi löigatakse.

Rabi Raphael Evers, Rotterdami Juudi Õigeusu Ühenduste Föderatsioonist ütles: „Meie juudi kogukond on väga šokeeritud. Oleme siin Hollandis olnud juba nelisada aastat ja me näeme seda uut seadust kui meile põhiseadusega tagatud usuliste õiguste rikkumist“.

Enamik riike teeb košer ja halal tapamajade jaoks eran-

deid. Aga loomade õiguste eest võitlev koalitsiooni ja anti-islami rühmitused nõuavad nüüd, et košer ja halal tapmismeetodid keelustataks.

Abdulfatteh Ali-Salah, ettevõtte Halal Correct direktor, ütles: „Kui seadus läbi läheb ei ole meil midagi muud teha, kui protestida, ja seda me ka teeme. Hollandi moslemid protestivad arvatavasti massidena käesoleva seaduse vastu“.

Marianne Thieme, kes tegi ettepaneku rituaalse tapmise keelustamiseks, on Loomade Partei asutajaliige. Partei võitis kaks kohta viimastel Hollandi parlamendivalimistel.

Košer ja halal tapmine on juba keelatud Uus-Meremaal.

KAPO: EESTI MOSLEMITE SEAS ESINEB RADIKALISEERUMISE ILMINGUID

Allikas: www.epl.ee

Kapo tänavuses aastaraamatus mainiti jätkuva tendentsina Eesti moslemikogukonnas islamisse pöördunute ehk konvertiitide arvukuse kasvu.

Kapole teeb seejuures muret asjaolu, et üldjuhul kaasnneb usku pöördumisega just fundamentaalse islami põhimõtete järgimine koos kõikide sellest tulenevate negatiivsete mõjude ja ohtudega.

Eri riikide julgeolekuasutuste koostatud analüüsid kinnitavad islamiterroristide huvi kaasta just konvertiite läänemaailma vastu suunatud rünnakute organiseerimisse ja läbiviimisse.

Eesti moslemikonna usuline ja ühiskondlik tegevus on kapo andmetel viimastel aastatel muutunud aktiivsemaks. Selline areng jätkus ka 2010. aastal ning väljendus

muu hulgas kontaktides teiste riikide islamiorganisatsioonidega.

Suurenev avatus on kahjuks toonud kaasa ka radikaalse islami mõju laienemise Eestisse.

Kinnituseks on 2010. aastal kaitsepolitseile laekunud info selle kohta, et Eesti moslemikogukonna liikmete seas on radikaalset islamit pooldama hakanud isikuid, kes ilmutavad vaenulikkust lääne ühiskonna suhtes ja õigustavad vägivalda „uskmatute“ vastu.

Eelkirjeldatud isikute puhul ei ole tuvastatud sidemeid teistes riikides tegutsevate radikaalsete rühmitustega, millest võib järeldada, et äärmuslikud vaated on tekkinud mõjutatuna sündmustest maailmas ja radikaalsetest internetifoorumitest.

KORAANI PÕLETAMINE TEKITAS AFGANISTANIS PROTESTILAINE

Allikas: www.euronews.net, www.delfi.ee, www.epl.ee

Florida kirikus märtsikuus aset leidnud Koraani põletamine tekitas Afganistanis protestilaine.

Sajad inimesed tulid tänavatele, et avaldada meelt Koraani põletamise vastu USA-s. Ärritava Koraanipõletamise taga on USA kristlik fundamentalist, pastor Terry Jones, kelle algatusel süüdati 20. märtsil Floridas moslemite puhakiri.

Meeleavaldajad kutsuvad USA valitsust üles võtma pastor Jones kohtu alla.

„Ma arvan, et me ei peaks süüdistama ühtki afgaani,” teatas ÜRO Afganistani-peaesindaja Staffan de Mistura: „Me peaksime süüdistama seda isikut, kes tootis selle uudise – seda, kes põletas Koraani. Sõnavabadus ei tähenda vabadust rünnata kellegi kultuuri, religiooni, traditsiooni.” President Barack Obama mõistis hukka nii Koraanipõletaja

kui ka need moslemijõud, kes Afganistanis vastuseks veresauna korraldasid. Obama teatas, et Jones vallandas Koraani põletades vaid „al-Qaida värbamise kullapalaviku”. Ülemaailmne terrorivõrgustik on kasvanud järkude kaupa: neile voolas järjest uusi liikmeid pärast 2001. aasta septembrirünnakuid, 2003. aasta Iraagi sõja laineharjal, 2005. aasta karikatuuritüli tulemusel ja nüüd leiavad islamimaailmas kandepinda veel „ristisõdijate” vastased üleskutsed.

Protestijad ründasid muuhulgas ka Põhja-Afganistanis Mazār-e Sharīfis ÜRO hoonet ja tapsid seitse maailmaorganisatsiooni välismaalasest töötajat. Kähmlustes sai viga üle 80 inimese ning hukkus 22 inimest.

Pastor Jones ei nõustunud omaks võtma mingit süüd Afganistanis toimunu pärast.

URVE PALO: MOSLEMINAISTE RIIETUSE TEEMA TÕSTATUMISENI ON EESTIS VEEL AEGA

Allikas: www.epl.ee

Prantsusmaal jõustus seadus, mis keelab mosleminaistel oma nägu katta. Endine rahvastikuminister Urve Palo leidis, et selline muudatus võib mõnele inimesele ebameeldivusi tekitada, kuid teistele hoopis pigem kergendusena mõjuda.

„Kõigepealt tõstatub küsimus, kas riik peaks sekkuma inimese usku? Mõne inimese puhul võib usk moodustada olulise osa tema identiteedist ja võtta ära võimalus kanda oma usku väljendavat riietust, võib tekitada selle isiku jaoks suuri probleeme,” arvas Palo.

Samas nentis Palo, et Prantsusmaa on pigem ilmalik, kui religioosne maa. „Kas näiteks olukord, kus klassi ees seisval õpetajal paistavad vaid silmad, on õpilaste poolt aktsepteeritud?” lisas ta.

„Nendele naistele, kes kannavad burkasid abikaasade sur-

vel, uus seadus tõenäoliselt pigem meeldib. Ühtset vastust seega siin ei ole,” ütles Palo.

Mosleminaiste riietuse küsimus on Palo hinnangul probleemiks nendes riikides, kus on palju tõsiusklikke moslemeid. „Eestit see teema täna otseselt ei puuduta ja ilmselt ei puuduta veel kaua aega,” jätkas ta.

Prantsusmaal jõustus seadus, mille kohaselt ei ole lubatud avalikus kohas kanda nägu katvat niqabi ja burkat. Kui politsei rikkumist märkab, siis järgneb sellele 150 euro suurune trahv ning kohustus osaleda kodanikuõpetuse kursusel.

Teistes riikides tegutsevate radikaalsete rühmitustega, millest võib järeldada, et äärmuslikud vaated on tekkinud mõjutatuna sündmustest maailmas ja radikaalsetest internetifoorumitest.

JÄRGMISEKS KEELAME RINNAHOIDJAD

Allikas: www.epl.ee

Burka on traditsiooniline islami usku rahvaste riietuse, umbes nagu tanu või mulgi kuub eestlastele.

Kuid ennast vabaks maailmaks pidavad Euroopa riigid otsustavad nüüd teha inimestele ettekirjutusi, mida keegi tohib kanda ja mida ei tohi. Prantsusmaa parlament kiitis burkakeelu heaks, Holland, Belgia, Hispaania, Itaalia ja Suurbritannia otsivad teed samas suunas. Terve hulk nn

vana Euroopa riike arvab, et on aeg hakata inimesi nende riietumisstiili pärast diskrimineerima. Ja seda Euroopa Liidus, mis justkui võitleb igasuguse diskrimineerimise vastu.

Miks me peaksime kehtestama üht usku inimestele ühtesid ja teist usku inimestele teisi reegleid? Niisiis: tuulise ilmaga ei tohi naine enam rätikut pähe panna. Määratak-

se trahv. Igasugused ususümbolid tuleb keelata. Kristlasel rist kaelas – rebime ära? Juudil pigimüts peas – kohe näha, et kurjategija? Šamaanitrumm oleks juba tõeline rünnak euroopalikele väärtustele. Mis imeasjad need euroopalikud väärtused siis on? Alasti tohib jalutada, kuid teatud riietus- ja riietusesemeid kanda ei tohi.

Kahju küll, kuid burkakeeld on ületanud igasuguse mõistliku piiri. Burka pole midagi äärmuslikku, seda ei ole leitud Taliban ega Osama bin Laden. Burka on lihtsalt ühe rahva traditsiooniline rõivaese, mida kanti juba antiikajal, kui islami usku isegi veel leitud ei olnud. Taliban kehtestas omal ajal küll karme riietusreegleid, kuid nüüd võime öelda, et Prantsusmaa on läinud sama libedale teele kui mullad Afganistanis.

Ateistlik ühiskond on lahutanud kiriku riigist, kuid hetkel, kui ta asub diskrimineerima tervet religiooni koos selle sümbolitega, ollakse jõutud tagasi keskaegsesse pimedusse, mitte uusaegsesse valgustusse.

Solvan, kui tahan

Keegi kuskil kabinetis arvab, et miljardit muslimit maru ajades on võimalik terroriohtu vähendada. Paraku on mõju vastupidine. Meil lääneriikides on hea rõhutada, et

elame vabas ühiskonnas. Kui karikaturist tahab solvata kuuendikku maailmast, peame teda kaitsma. Kui mõni riik tahab mõnda rahvast usulistel põhjustel taga kiusata, keelustades tema traditsioonilisi rõivaid ja ususümboleid – loomulikult oleme meie hurraaga sabas.

Naisõiguslastel meeldib küll rõhutada, et burka olevat naisterahvaste alandamise vahend. Paraku vaidlevad just islamimaailma naised sellele vastu. Ja kui juba on jõutud naisi ahistavate riietusesemete keelustamiseni, oleks viimane aeg hakata keelama ka rinnahoidjaid. Põletasid ju USA naisaktivistid 1960. aastatel rinnahoidjaid just protesti märgiks naisi ahistavate piiride vastu.

Kuid nüüd me vaid kinnitame miljardile muslimile, et ristsõdijate mentaliteet pole kuskile kadunud. Äärmuslasi on islamimaades kümneid tuhandeid, mitte sadu miljooneid. Burkat kandev naisterahvas ei ole terrorist, vaid tavaline inimene. Kuid meie kinnitame nüüd tavalisele muslimile, et terroristidel on õigus. Prantsusmaa üksnes tõukab islamiusuliste masse terroristide selja taha. Ja kui selle otsuse mõjul plahvatavad uued pommid, on oma panuse vägivalda süvendamisse andnud ka Prantsuse parlament.

OECD: EESTLASED ON MUUTUNUD VÄHEMUSTE SUHTES EBATOLERANTSEMAKS

Allikas: www.postimees.ee

OECD raporti «Society at a Glance – OECD Social Indicators» kohaselt on Eesti OECD riikidest kõige ebaterantsem ja lisaks on viimase kolme aasta taga muutunud üha ebaterantsemaks.

Eesti ühiskonnast on vähemusgruppide suhtes tolerantseid inimesi vaid 26 protsenti kogukonnast, mis on ülekaalukalt OECD riikide seas madalaim tulemus.

Lisaks selgub uuringust, et perioodil 2007-2010 on eestlaste tolerantus vähemuste suhtes vähenenud kuus protsendipunkti (Eestis mõõdeti neid andmeid esmakordselt 2006. ja viimati 2009. aastal).

Eestlased on kõige ebaterantsemad homoseksuaalsete inimeste (tolerantseid on 14,08 protsenti) ja immigrandite (27,78 protsenti) suhtes. Teisest rassist inimeste või

etniliste vähemuste suhtes on tolerantus veidi kõrgem – 55,52 protsenti.

Negatiivses tabelis järgnevad Eestile Türgi (35 protsenti), Poola ja Iisrael (36 protsenti), Tšehhi ja Jaapan (42 protsenti) ning Korea (43 protsenti).

Kõige tolerantsemad riigid on aga Kanada ja Austraalia (84 protsenti), Uus-Meremaa, Holland ja Island (81 protsenti) ning Lirimaa ja Hispaania (78 protsenti).

OECD keskmine tulemus oli 60,6 protsenti.

Tolerantsi indeks koostati selle alusel, et küsitluses osalenutelt uuriti, kas nende kodupaik on etnilistele vähemustele, immigrantidele ja homoseksuaalidele hea koht elamiseks.

Minu lugu

Aasta oli siis 2007, kui sündis mu tütar ja ma olin äsja lõpetanud suhte, mis oli täis nii füüsilist kui ka vaimset vägivalda. Otsustasin kolida elama ema juurde. Ma ei näinud elus mingit mõtet, ma lihtsalt olin ja kulgesin päevast päeva, täis hirmu ja hingelist valu. Kõik mu ümber tundus nii mõttetu ja masendav.

Hakkasin rohkem suhtlema oma täditütrega, kes oli valinud tee järgida islamit ja tal oli plaan kolida elama Egiptusesse. Tol hetkel oli mul islamist teadmisi täpselt niipalju, kui meedia kajastas ja teades, et Egiptus on islamiriik, hakkasin ma natuke kalli sugulase käekäigu pärast muretsema. Muidugi üritasin teda veenda, et ta teadmatusse ei läheks ja keelitasin teda järele mõtlema, enne kui selle suure sammu astub, aga tema ikka rääkis kui palju head islam on talle andnud ja kuidas teda muutnud. Üritasin tema käest uurida, niipalju kui võimalik, et vähemalt minu süda rahule jääks, et temaga midagi ei juhtuks. Ta soovitas mul lugeda islam.pri.ee-d, et seal on palju infot islami kohta. Ja nii ma asusingi otsima vastuseid oma küsimustele, mida tekkis üha rohkem juurde, seoses ka omale elu mõtte leidmisega.

Mida rohkem ma lugesin, seda enam ma avastasin, et islam on rahumeelne religioon ja kõik on nii loogiline ja kergesti arusaadav ja hoopis midagi muud kui meedias. Siis tekkiski mul huvi leida, mis on tõde.

Mõne kuu möödudes avanes mul võimalus külastada koos pojaga Egiptust. Juba esimestel päevadel panin tähele, kui õnnelikud ja abivalmid sealsed inimesed on. See oli hoopis midagi muud, kui olin harjunud Eestis nägema. See aga andis mulle mõtteainet mõistmaks, millised on nende inimeste väärtused. Eriti muljetavaldav oli näha, kuidas mehed tegelesid lastega, hoolitsesid pere heaolu eest nii kuis võimalik – see oli hoopis midagi muud, kui olin harjunud siin nägema. Jõudis kätte aeg, mil mu sugulane kolis Egiptusesse ja ma hoidsin temaga pidevat kontakti, et teada saada tema nägemusest elust moslemite keskel. Kõik, mis ta rääkis, tundus lausa uskumatu ja ma mõistsin, et ta on leidnud oma koha elus, *alhamdulillah*.

Aeg läks edasi ja mul tekkis igatsus taas kord külastada Egiptust ja taas kord näha oma sugulast. Sel hetkel ma veel ei teadnud, kuidas see reis minu edasist elu mõjutama hakkab.

Lennujaama jõudes tundsin end ebamugavalt, ollaes pidevalt meeste pilkude all, aga loomulikult olin ju tavaline Euroopa turist, katmata juustega. Kuna liigne tähelepanu mind juba väga häiris, tegin ettepaneku minna järgmine päev shoppingule ja osta mõned uued riided, mis ei oleks nii tähelepanuäratavad. Sattusin ka poodi, kus oli palju kauneid hižaabe. Kuna minu soov oli jääda täiesti silmapaistmatuks, siis muretsen endale ka oma esimese hižaabi. Mind valdas imeline tunne, kui mulle hižaab esimest korda pähe pandi – ma võisin jalutada tänaval ilma, et keegi järgi vaataks või hüüaks, see oli vabaduse tunne!

Ja korraga ma mõistsin, kui tähtis on katta oma keha ja juukseid meeste pilkude eest. Iga päevaga avastasin ma üha enam islami täiuslikkust ja kuidas see mind õnnelikumaks muudab.

Oli plaanis minna lähedal asuvasse El-Hamd mošeesse. Juba öhtul tekkis suur ärevustunne, kuna see oli ikkagi esimene kord ja pealegi ei osanud ma veel palvetada. Jõudes mošeesse tundsin, kuidas värisesin, kuuldes palvekutset – mind valdas selline tunne, nagu oleks liblikad kõhus lennanud. Seda tunnet on raske sõnadesse panna. Esimese palve tegin ma tegelikult oma mõtetes ja eesti keeles, tehes teistega kaasa vaid liigutused, aga ma arvasin, et see on siiski hea algus. Mind valdas lahkudes täielik hinerahu.

Naasnud koju, pühendasin end täielikult palve õppimisele. Youtube'ist leidsin video, mille järgi oli hea õppida. Algul oli ka „tagasilööke“, kuna palve tuli selgeks õppida araabia keeles, millest mul polnud aimugi – lugesin teksti paberilt maha.

Ühel öössel juhtus aga midagi imelist – ma tõusin öösel üles, nagu oleks kuulnud oma kõrvus Al-Fatihad, kuigi kõik oli toas vaikne ja ma laususin selle soravalt endamisi, kuigi see mul enne peas polnud. Tol hetkel ma võtsin seda kui märki, et ma olen valmis islami oma usuks võtma.

Jõudis ka päev mil olin õppinud selgeks palvetamise, kogunud rohkem teadmisi ja olin valmis lausuma usutunnistuse. Algul sai lausutud usutunnistus endamisi, hiljem ka Tallinna Islami kultuurikeskuses. Usutunnistust andes hakkasid mul pisarad jooksuma, see oli fantastiline hetk. See oli tunne, mida iial ei saa unustada. Ka ema märkas muutusi, mis minuga olid toimunud. Alguses arvas ta, et see on mööduv nähtus ja ei tekitanud eriti suurt probleemi. Kuid mida aeg edasi, seda keerulisemaks läksid meie suhted. Kuna mul pole kunagi olnud

emaga eriti lähedasi suhteid ja mõistmist, siis tunnetasingi, et ega ta minu valikutega ei lepi. Peagi hakkasin perekonnalt saama igasuguseid halvustavaid kommentaare. Vahel läks see isegi nii kaugele, et sõitsin lastega mõneks päevaks kodust eemale, kuna lihtsalt ei suutnud toimuvat enam välja kannatada.

See oli raske aeg – öhtuti ma lihtsalt nutsin, kui lapsed magasid. Kõige rohkem tegi haiget just emapoolne suhtumine; ema, kelle poolt oleksin lootnud toetust ja mõistmist. Kord tahtis ta isegi mu *abaaja* ja *hižaabid* ära põletada, öeldes et tema majas sellistele „kaltsudele“ kohta pole. Kuid ta on ikkagi mu ema ja ma andestasin talle, lootes, et ehk läheb kõik veel paremaks *inšaAllah*.

Ka osad tuttavad loobusid minu sõprusest. Ma mõtlesin: „*Alhamdulillah*, ju siis polnud ikka nii õiged sõbrad.“ Tänu Allahile ja hoolivatele õdedele sain jällegi rasketest hetkedest üle. Palju toetus sain ka oma isalt, kellega ma pole küll koos elanud, kuid meie omavaheline usaldus ja läbisaamine on suurepäraseks. Ta ütles mulle ilusad sõnad: „Usu, mida sa õigeks pead, kuid tee seda kogu südamest.“ Need sõnad andsid mulle palju jõudu juurde edasi püüelda ja rasketel hetkedel oli neist väga palju abi. Mida aeg edasi, seda rohkem ma õppisin mitte kuulama negatiivseid kommentaare. Mõtlesin, et las nad siis räägivad, kui neil targemat teha pole. Loomulikult oli ka palju positiivsust, mis tegi südame soojaks.

Nüüd võin öelda, et islam on mulle eluks väga palju õpetanud. Ma olen leidnud oma sisemise rahu, mida olin nii pikka aega otsinud. Ma olen palju rahulikumaks muutunud, õppinud väärtustama oma elu ja ennast ümbritsevat. *Alhamdulillah!* Muidugi väga palju on veel õppida ja teha, samas jagada kõiki teadmisi lastele, et neist kasvaksid tublid moslemid *inšaAllah*. Ma olen uhke selle üle, et olen *muslima* ja teinud elus ainuõige otsuse järgida islamit, *alhamdulillah*.

Moslemipäevikud

SUITSETAMISEST

Arvasin, et mul on taoliste probleemi-
deni veel mõned aastad aega, aga ...
Sain eile teada, et Ahmed koos 3 onupojaga (6-11-aas-
tased) on juba mõnda aega salaja tikkudega mänginud,
pabereid põlema pannud, need rulli keeranud ja suitse-
tamist teeselnud, jne. Mul oligi juba tükk aega tunne, et
midagi kahtlast on teoksil, aga kuna mul kindlaid tõen-
did polnud, siis ei hakanud süüdistama. Aga ükspäev olid
onule vahele jäänud, neist neljast kõige vanema isale siis,
ja too võtnud nad pihtide vahele. Eile oli neljapäev ja see-
ga kogu pere koos ning seal võeti teema üles. Lapsed said
paraja peapesu. Ahmedi pärast oli neil väike hirm, sest
mina olen teatud kui range ema. Teised annavad paar säh-
makat ja asi unustatud, mina aga mõtlen muid karistusi
välja. Eile sai kuni Eestiminekuni koduaresti, st üksi välja
ei lähe ja lisaks veel arvutikeelu ka. Minu meelest täiesti
kuriteole vastav karistus, eriti kui arvesse võtta seda, et
ta oli mulle sama teemaga seoses eelnevalt valetanud.
Ühe poisi emme aga arvas, et asi peaks olema lõpetat-
tud, sest tema juba rääkis poistega ja edasine karistus
oleks liiast. Täna tuli seesama poiss meie poole män-
gima ja avastasin ta välgumihkliga mängimas. Samuti
olevat ta poiste jutu järgi maast konisid korjanud ja neid
tõmmanud. Lähen täna hiljem selle ema jutule, eks näis.
Aga nõutu olen küll kogu selle jama juures. Meie peres
mitte keegi suitsu ei tõmba. Ja kui 7-aastaselt juba suitsu
proovitakse, mida siis teismelisena veel tehakse?

LAPSESUU

Aisha on sellises eas praegu, kus iga päev saab tema
ütlemiste tõttu parasjagu nalja. Kahjuks räägib ta ena-
masti araabia keeles ja tõlkides läheb nali kaduma.
Täna saime jälle naerda. Kui me Aishaga koju jõd-

sime, leidsime issi teed joomas ja muidugi jalkat
vaatamas. Nasser pakkus Aishale, et tule istu, an-
nan sulle ka lonksu. Aisha võttiski lonksu ja teatas
siis kurja näoga, et see pole lonks, hoopis tee on.
Pärast proovisime veel seletada, mis lonks tähendab,
aga ta ei saanud aru, raius ikka vastu, et see on tee ja
pole mingi lonks. Kõige naljakam oli asja juures see, et ta
päris ärritus meie peale, ja ilmselgelt pidas meid opaka-
teks, et me lonksul ja teel vahet ei tee.

Lastega saab iga päev nalja. Oleks ai-
nult endal viitsimist kõik üles kirjutada.
Aisha ostis täna poest nätsu, ja lahkelt jagas siis meile ka.
Aga juba viis minutit peale nätsu suhupanemist oli minu
juures, et ma andku oma näts talle. Küsisin: „Aga kuhu sinu
nätsjäi?“ Tema: „Ahmed neelas alla.“ Iseveeltäiestitõsineka.
Ta ongi enda meelest väga kavalaks muutunud. Õh-
tul sai minu peale pahaseks, viskas ennast köögi-
põrandale siruli ja ütles, et ta pole enam armas ega
kallis ja minuga enam ei mängi ega räägi. Ma ei
tea siiani, miks ta pahane oli, arvan et ta ei tea isegi.

TOIDUST

Ahmediga oli täna selline lugu, et tuli väljast ja kui söö-
ma kutsusin, hakkas vinguma, et talle see söök ei meeldi.
Neid toite, mis talle ei meeldi, on viimasel ajal palju ja
mul on sellest kõrini. Rääkisin talle siis Aafrika nälgiiva-
test lastest. Ütles, et teab seda isegi. Sain aru, et tal pole
näljast õiget ettekujutust, tema on näljale kõige lähemal
olnud viimase ramadaani ajal, kui ta paar päeva paastus.
Otsisin siis talle netist kähku nälgiivate laste pilte. Vaatas
suu lahti ja ütles, et need viisid viimasegi söögiisu mine-
ma. Aga kui laua taha istus sõi toidu ära küll.;)
Täna olime terve päeva vanade pool, lastel muidugi

eriti hea meel selle üle. Kohale läksime juba hommikusöögiks, st. kella üheksaks, kuna Ahmedil täna kooliva-päev ja saab kauem magada. Tegelikult küll mitte, sest juba poole kaheksast vinguti mu voodi kõrval, et kas läheme ka juba. Üritasin neist mitte välja teha ja surnut mängida, aga no ega lapsi nii naljalt ära ei peta. Saatsin siis Ahmed, kes varakult juba riides ja minekuvalmis, hommikusööki ostma, ikka oamöks ja falafel. Lastel seal alati väga lõbus, kuna suurem hulk lapsi koos, õhtuks oli neid juba 10. Mina kui kuri ema võtsin Ahmed, lisaraamatud ka kaasa, ikka et teda sealgi õppimisega „piinata“. Aga tubli oli, ei punninudki väga vastu. Lõunasöök oli ka hea, mingi suuremat sorti kala ja nagu ikka sinna kõrvalle riis. Mul veab, et mulle riis meeldib. Muidu oleks siin päris raske elada vist. Riisi süüakse siin põhimõtteliselt iga toidu juurde. Kartul nt pole iseseisev toit nende jaoks, seda tehakse ka riisi kõrvalle kui kõõgivilja. Juurvilja supi juurde peab ka riisi keetma, muidu ei saavat kõht täis. Müstika! Isegi makaron ei täitvat korralikult kõhtu. Aga muidu on siin küll toidu poolest lahe elada – juurikad ja kõikvõimalikud puuviljad kogu aeg värskelt saadaval. Veider on see, et egiptlased ise väga juurikaid ei armasta ja paljud lapsed ei söö ka puuvilju. Ma ise neist ainult elaksingi. Ja laste toitumisest veel. Lapsed harjutatakse siin varakult igasugu rämpsü sööma, minu meelest on see päris jube. Ma pidin imestusest pikali kukkuma, kui mul soovitati beebile anda musta lahjat teed ja sinna sisse teeküpsiseid (poest ostetuid veel pealekauba) pudistada. Ja seda soovitas arst ka. Krõpsud ja Cheetosed ja muu taoline aastase käes pole siin üldse märkimisväärt. Ise samal ajal imestavad, et miks laps küll nii kehva isuga on. See tähendab, et normaalset toitu ei taha süüa. Täna oli jälle sama teema. Ühe sugulase 2-aastane tütar on pea iga päev ämma juures hoida, sel ajal kui ema töö. Ja iga jumala hommik käib laps isaga poest läbi ja ostavad kotitäie nänni. Ja alati arvestavad Aishaga ka, kuna me seal hommikut. Nii et 2 pakki krõpsu, peotäis lutsukaid ja nätsu, mahla ja täidisega vahvlid. Mina, kuri tädi, siis alati konsfiskeerin kõik peale mahlade ja paki krõpsu

ära. Krõpsud võtaks kõik ära, aga siis ei jõuaks kisa ära kuulata. Täna siis jälle nii. Lisaks oli veel ülemistel tütar oma lastega seal. Ja see 3-aastane käis terve päeva ringi, erinev nänn käes. Ja ema samal ajal ikka imestab, et laps polegi hommikust saadik normaalset toitu maitsetanud? Ja õhtul tulid veel ühed suure kotitäie nänniga. Nii et minu lapsed on oma kuu limiidi kuhjaga ette söönud. Minul läks igatahes süda pahaks, mulle tunduvad need Cheetosed ja värgid jubeda okselõhnaga olevat. Aga lõpuks jõudis päev õhtusse, kella kaheksaks olime jälle kodus ja Ahmed muidugi avastas, et tal kõht ikka tühi. Aru ma ei saa, kuhu ta selle söögi paneb. Kella üheksaks ta igatahes norskas juba, Aisha muidugi avastas, et tema peab veel lastelaule telekast kuulama. Ta on üldse suur laulusöber, isegi mina pean talle laulma. Selgituseks neile, eks veel ei tea – viisi ma ei pea ja lauluhäält mul ka pole. Aga Rongisõidu ja Põdramajaga saan hakkama, lisaks veel mõned arabiakeelsed laulud, mis aastatega meelde on jäänud. Aga nüüd magab õnneks tema ka, saan veel tassi teed juua, enne kui ise ka ära vajun.

SURMAST

Aishaga oli mul täna huvitav jutuajamine surma teemal. Siin on selline komme, et kui keegi on ära surnud, siis teatatakse sellest kogu linnale. Valjuhäälditega auto sõidab linna vahel ringi ja ütleb, et (nimi) on surnud, oli selle ja selle ema või isa, ja millal maetakse ja missugusest mošeesst väljasaatmine toimub. Täna vaatasime Aishaga aknast välja, kui parasjagu see auto tuli. Aisha küsis, mis see on. Ma siis vastasin, et tädi suri ära. Tema vastu, et miks. Mina, et äkki oli haige, või jäi auto alla või uppus ära või oli niisama vana ja suri ära. Tema vaatas mind selle peale ehmunud näoga ja ütles, et ei surnud vana ära, tädi suri ära. Vanaks kutsub ta oma Eesti vanaema. Ma siis pidin seletama, et tädi jäi vanaks, mitte vana(ema) ei surnud ära. Lõpuks paistis, et sai aru küll.

Ere Egiptist

<http://eretuunas.blogspot.com/>

MINU ALŽEERIA

Esimene kohtumine Alžeeriaga

Autor: Airi Hunt

SAATKONNAS

Pisike hiigelkõrge lae ning massiivse lühtriga saatkonnaruum on rahvast pungil. Igaüks püüab klaasiga eraldatud leti ees paberitega vehkides teistest araabia keeles üle karjuda, et esimesena jutujärjele saada. Ametnikud kõnivad loiult ühe laua äärest teise äärde, sobravad hiiglaslikus paberihunnikus ning kaovad seejärel pikemaks ajaks kuhugi tagaruumi. Seina äärde sätitud madalatel metallist toolidel istuvad vanad memmekesed, siin seal lippavad mõned kilkad põngerjad ringi. Minagi ootan. Viimaks tulebki Kader raskel sammul, patakas pabereid näpuvahel. Ta nagu on magamatusest hall, silmaalused mustad ning muidu sirge hoiak on ähvardavalt kõssi vajunud.

„Nii, need tuleb meil ära täita. Viisa jaoks, kõik kolmes eksemplaris,“ ulatab ta tujutult ja veidi närviliselt hunniku formulaare.

Peale pooletunnist põlve otsas pusserdamist saan Kaderi abiga viisataotluse täidetud. Ruumis on jäänud vaiksemaks. Enam ei ole siin kriiskavaid lapsi ringi sagimas ega memmekesi toolidel, vahetevahel ohtes oma tõntsakaid pahklusid masseerimas. Paar vanemat meest istuvad veel tulpinud nägudega toolidel. Viimaks kutsub meid karmi ilmega ametnik närvilise käeviipega enda juurde leti äärde. Toolilt tõustes kehib ta käega kõrvalruumi ukse poole ning käsib kuival ning karedal toonil jällegi oodata.

Närvilise võtmeragina järel avaneb massiivne uks. Meil lubatakse siseneda ja palutakse istet võtta.

„Assalamu alaikum, vennas, vabandame, et pidite nii

kaua ootama... Kaastunne kaotuse puhul,“ surub ametnik Kaderi kätt ning embab lühidalt. „Wa alaikum salam,“ vastab Kader robotliku häälega, hingab sügavalt ja istub tagasi rohelisele, kunstnahaga kaetud toolile.

Ametnik tuhlab hetke formulaarides, heites aegajalt pilgu nii Kadeile kui ka minule.

„Soovite teed, kohvi?“ küsib ta kiirelt.

„Ei, tänan,“ keeldub Kader, kes on muidu suur kohviarmastaja. Jällegi ainult paberite kröbin, pastapliatsi klõpsutamine. Ametnik kõhatab vahetevahel, kritseldab hõmhõmitades midagi paberinurgale ja tõstab seejärel pilgu.

„Ja proua, te olete moslem, nagu ma kuulen. Alhamdulillah selle eest! Et Allah hoiaks meid kõiki õigel teel ja anaks kannatlikkust... Nii, mu vennas. Tahate kiirkorras viisat? Te ju teate, et tavaliselt on ooteaeg kaks nädalat?“ vaatab ametnik siis Kaderile range pilguga otsa.

„Jah, ma tean seda. Teie kolleeg seletas mulle juba tingimusi. Mul pole aga võimalik nii kaua oodata!“ vastab Kader väriselva häälel ning puhkeb viimaks nutma. Tema närvid ei pea enam sellele tohutule pingele vastu ja murdub.

Ametnik tõuseb kiirelt ning ulatab klaasi vett, sõnades seejuures jällegi midagi araabia keeles. Ah, saaks ma ometi aru, mida salajast tal öelda oli...

„Ma pole oma peret juba aastaid näinud ja palun teid härra Ametnik, mu naisele kiirkorras viisa anda. Ma ei saa teda sellises olukorras üksi Brüsselisse jätta. Te mõistate...“ seletab Kader peale seda, kui on veidi rahunenud.

Edasine jutuajamine toimub araabia keeles. Vaatan päi-

kesekiirtest valgustatud ruumis ringi. Kõrged aknad, mille ees olevad tumedad kardinad on hoolikalt külgedele sätitud. Kõrge laua all ripub raske araabia stiilis lühter. Seinte ääres on massivsed, kuni laeni ulatuvad tumepruunid arhiivkapid. Ruumi nurgas seisab palmitaoline taim, mis paistab isegi minust kõrgem olevat. Puidust parkettpõrandal ilutseb paks bordoovärvi mustriiline vaip. Ametniku pruun laud on seatud keset ruumi, näoga ukse poole.

Mind müksatakse. „Lähme nüüd! Peame veidi ootama, lõunaäeg on,” koputab abikaasa mulle õlale.

Põrandakrigina saatel lahkume saatkonnast, raske rauduks sugub meie järel kerge kolksuga. Astume tänavale, kus Kader närviliselt väriseva käega suitsupaki avab.

„Mis nüüd saab?” pärin vaikselt. Järjekordse suitsu süüdanud ja närviliselt edasi-tagasi kõndides vastab ta napilt: „Ootame...” haarab seejärel sõnatult telefoni, istub väsinult kivitrepile ning räägib igavikuna tunduval minuteid kodustega. Ta valu ning suurt kaotust kirjeldavatest silmist kukuvad tahtmatult rasked pisarad sillutatud kõnniteele. Justkui piinlikkustundest või mehelikust uhkusest peidab Kader näo käte vahele ja vaatab kõnniteele hoolikalt laotud kive.

Tänaval vuravad üksikud autod... on laupäev. Mõni kohalik kõnnib sammudelohinal mööda ennelõunast pooltühja tänavat, hommikusaiaid kotis lõhnamas. Eemal on

kuulda koerte omavahelist puremist ning trammikella helinat. Kader helistab juba mitmendat korda oma kodumaale. Kohati on ta hääle rahulik, siis jälle ohkab sügavalt, pea painajalikult valus. Ikka ja jälle nuuskab ta, peidab pisara varrukasse, sosistab hellalt „Ššt, ššt, ummi... sabr, sabr...”¹ Tunnen end abituna ega oska kaasat kuidagi aidata.

Ma ei ole iialgi oma äia näinud. Korra sain vaid temaga paar sõna telefoniteel vahetatud – pehme, sügav ja rahulik meeshääl, tundus, nagu räägiksin oma vanaisa või isaga. Oskasin tol korral vaid „Assalamu alaikum, comment t’allez vous mon père,”² öelda.

Kader on alati oma isa kui üht väga armastusväärset inimest kirjeldanud. Pärit nomaadide perest, kes oma elu kõrbe, kaamlite ja loodusega sidunud, suundus ta peale sõda kaugel Aasias hoopis linna uut elu alustama, kaugele kõrbest ning kaamelikarjadest. Ta töötas kogu oma elu telliskivitehases. Hommikul esimese päikesekiire saatel kuuma lõõskava päikese all kuni selle loojumiseni lõhkus ta hoolikalt punasest savist telliseid. Iialgi ei kaevanud ta oma raske töö, tihti tühja kõhu, nutta tihkunud laste või pisikesse koduurtsiku üle, millel olid pappõhukesed seinad ja vaid üks armetu aga hoolikalt korraldatud toake. Alati tänas Jumalat kõige eest, mis tal oli või ei olnud. Tal oli suur süda ning kaastundlik ja kannatlik iseloom. Ülekõige armastas ta lapsi! Mitte ainult enda omi, vaid kõiki lapsi, eranditult! Õhtuti raske sammuga kodu poole kõndides, mõnikord taskus peidus mõned kommikesed, oli ta alati lahke neid ka teistele külalastele jagama. Ta ei riienud kunagi ega tõstnud häält, alati kannatlikult seletades ja head eeskuju näidates. Eidi püüdis ta oma perele alati eriliseks teha – väheste raha eest, mis tal oli, ostis oma poistele püksid. Need olid küll mitu numbrit suuremad, ent keegi ei nurisenud. Ema keeras sääred üles ning kinnitas paelaga vöökohta. Tütred rõõmustas ta aga uute pearätikutega. Ta oli mees, keda oli elutee saatnud sõtta nii Hiina ja ka oma kodumaale, kes aga oma raskest tööst ja viletsast kodust hoolimata alati õnnelik oli! Alhamdulillah! Olgu Jumal talle armuline!

Aeg ei taha kuidagi edasi liikuda. Tundub, nagu oleksime olnud siin saatkonna ooteruumis juba tunde. Kaugemal koridoris lähenevad kiire kontsaklõbina saatel kellegi sammud. Suur uks avaneb järsu tõmbega.

„Teie abikaasa viisaga on kõik korras. Turvalist reisi teile, olgu Allahi kaitse teiega!” sõnab ametnik dokumente Kaderile ulatades. Mehed suruvad sõnatult kätt, embavad kergelt ning me lahkume kiirustades pikale tundmatule teekonnale.

¹ araabia keelest „Tasa, tasa, emake ... kannatlikkust, kannatlikkust...”

² araabia ja prantsuse keelest „Jumala rahu olgu sinuga, kuidas teil läheb, mu isa,”

Minu Mediina

Autor: Yusuf Saeed

EKSAMITEST, OMRAST JA USKUMISEST

Saabunud on esimeste eksamite aeg. Kuigi olin varem aru saanud, et õpilaste teadmisi hakatakse kontrollima alles juuni alguses, tuleb välja, et tegelikult see päris nii ei ole. Palju oleneb siin õpetajatest ning mõned neist on otsustanud alustada eksamitega varem. Leian, et nii on isegi parem, sest nii ei kuhju kõik eksamid ühte nädalasse ja see jätab igaks eksamiks valmistumiseks rohkem aega. Ma ei tunne veel, et ma täielikult valmis oleksin, kuid, alhamdulillah, vähemalt olen viimasel ajal hakanud õpitavast materjalist oluliselt paremini aru saama. Ehk saan ka siis eksamitega enam-vähem hakkama, *insha'Allah*. Muide, keeleinstituudi esimese taseme õpilased õpivad ainult viit ainet, milleks on: lugemine, kirju-

tamine, vestlus/rääkimine, grammatika ja Koraan.

Vahepeal oli meil siin uuesti vaheaeg, seekord natuke mõistlikuma pikkusega ehk siis üks nädal. Kuigi väga palju huvitavat ei õnnestunud korda saata ja püüdsin keskenduda õppimisele, kogesin ühel päeval üsna ebatavalist ilmastikunähtust, vähemalt minu jaoks ebatavalist. Tegemist oli millegi tolmu- või liivatormi sarnasega, igastahes oli terve päeva vältel õhk paksult tolmu täis, nii et ilmaasjata välja ma tol päeval ei kippunud. Ka päikest ei olnud terve päeva jooksul näha. Ühe kohaliku ajalehe vältel polnud Mediinas sellist asja nii suures mastaabis umbes 50 aasta jooksul juhtunud. Ei tea küll täpselt, kas see ka päriselt nii on, kuid nii nad kirjutasid...

Ühel nädalavahetusel õnnestus mul veelkord Mekas käia ja järjekordne omra sooritada. Palverännaku rituaalide sooritamine ei olnud seekord aga suurte rahvamasside tõttu nii mugav. „Ei olnud nii mugav“ tähendab, et trügiti nii vasakult kui paremalt, eest ja tagant, kusjuures mõned olid eriti agressiivsed ja lasid endale tee tegemiseks ka küünarnukid käiku. Tekib lausa hirm selle ees, mis seal suure palverännaku ajal toimub...

Peaaegu kõik muu oli aga eelmiste kordadega võrreldes parem. Eriti positiivseks tegi kogu reisi äärmiselt meeldiv seltskond. Käisime seal enam-vähem sama grupiga, kes võtavad osa ingliskeelse tõlkega loengutest, kus minagi käin. Seega enamus rahvast oli Ameerikast, Kanadast ja Austraaliast. Bussis olev mikrofon leidis pidevat kasutust, näiteks našiidi esitamiseks, Koraani retsiteerimiseks ja vahel räägiti ka lihtsalt mõni huvitav lugu oma elust vms. Kõige tihedamini kippusid mikrofoni kallale paar

Pildil: Kusagil Meka ja Mediina vahel

afroameeriklast, kes olid ka kõige humoorikamad. Reisi tegi veelgi positiivsemaks pidev sunna järgimine, eriti mõningad sellised asjad sunnast, mis tänapäeval on suu-
resti ära unustatud. Näiteks oli meil kogu reisi jaoks määratud emiir, mis tähendas paremat organiseeritust kogu reisi jooksul ja vähem vaidlusi tühiste asjade üle (nt. kus/ millal peatume palveks, kus sööme jms.). Lisaks sellele pidas Yusuf Estes meile hotelli palvesaalis loengu. Vaatamata sellele, et see loeng toimus suhteliselt ette planeerimata, istusime temaga umbes 4 tundi, *alhamdulillah*.

Kirjutatan veel veidi sellest, mida rääkis Yusuf Estes ühes oma loengutest, mis ei olnud suunatud ainult islamiülikooli õpilastele. Loengu teemaks oli „20 aastat *dawat* 20 minutiga“, kuid hõlmas mitut erinevat punkti.

Maailmas on tohutult palju inimesi, kes usuvad, et on olemas mingi kõrgem jõud, mis omab teatud rolli ka nende elus. Tihti nimetavad nad seda ka Jumalaks, kuid arvavad enamasti, et ainult usust piisab, et saavutada Tema heameel ja vältida Tema karistust. Kuid tegelikkuses ei piisa vaid teadmisest Jumala olemasolust ja usust Temasse – vaja on ka tegusid. Yusuf Estes selgitas seda näitega, et kui inimene seisab rongirööbastel, täiskiirusel rong tema poole sõitmas, siis ei aita teda paljas teadmine sellest, et tema poole on tulemas rong, isegi siis, kui ta teab rongidest kõike. Et vältida kokkupõrget rongiga, on vaja rongi eest ära astuda. Samamoodi on Jumalaga: ei piisa ainult usust, vaid vaja on ka tegutseda, et seada barjäär meie endi ja Tema karistuse vahele, mis ootab Viimsel Kohtupäeval neid, kes Temale ei allunud. Samuti tõi Yusuf Estes välja, et ka Saatan usub Jumalasse ja teab väga hästi kellega tegemist on, kuid sellest ei ole talle mingit kasu, sest ta ei kuuletunud Jumalale.

Veel selgitas Yusuf Estes seda järgmise näitega. Oletame, et üks mees läheb ehitusplatsile, kus käib parasjagu kõva ehitustöö. Ta seisab seal ja vaatab seda ehitust 8 tundi päevas. Kui tuleb palgapäev, läheb temagi palka küsima. Kuid kas talle makstakse midagi? Ei, sest ta ei teinud tööd. Enda õigustuseks ütleb ta midagi sellist: „Kuid ma olin siin ju iga päev ... ja ma tean, mida te tegite, te ehitate maja ...“ See on näide mehest, kes usub Jumalasse, kuid ei tegutse sel viisil nagu Jumal temalt ootab.

Üks teine mees läheb samale ehitusplatsile ja rabab seal iga päev kõvasti tööd teha. Viimasel päeval läheb tema

samuti palka küsima, kuid ka talle ei maksta midagi. „Miks?“ küsib ta. Talle vastatakse: „Sest sa ei pannud endast kirja, me ei tea, kes sa oled...“ Ja kes on see mees? See on inimene, kes teeb häid tegusid, on hea ja lahke, annetab raha, kuid kes ei usu Jumalasse. Jumal ütleb Koraanis selgelt „...need, kes usuvad ja teevad häid tegusid...“ Need kaks asja peavad olema olemas. Seega, kui keegi küsib: „Miks islam?“, siis seepärast, et islam annab teada neist mõlemast. Esiteks selgitab islam kõik, mida on vaja teada Jumalast (ja usust Temasse); teiseks, mida Jumal inimeselt tahab – see kõik on islamis väga selge.

Pildil:Tavaline (vasakul) ja tolmune (paremal) hommik.

Reis ümber islamimaailma

BRASIILIA

Autor: Karima

Pindala: 8 511 965 km² (5. kohal maailmas)

Rahvaarv: 190 732 694

Pealinn: Brasília (2005. aastal 199 000 elanikku, 472 km²)

Suurim linn: São Paulo

Riigikeel: portugali keel

Rahaühik: riaal

Usundid: Rooma katoliku (73,8%)

Iseseisvus: 7. sept. 1822 (väljakuulutatud), 29. aug. 1825 (tunnustatud), 15. nov. 1889 (vabariik)

Brasiilia on Lõuna-Ameerika kõige suurem riik. Täpsemalt asub riik Lõuna-Ameerikas idaosas, Atlandi ookeani kõrval. Brasiilial on ühised piirid kõikide Lõuna-Ameerika riikidega, välja arvatud Tšiili ja Ecuador.

Kuna riik on suur, on tal kohati väga erinev pinnamood. 41% riigi pindalast on madalmaad ja rohkem kui 58% on kõrgustikud. Brasiilia kõige kõrgeim punkt on Pico da Neblina (3014m) ja kõige madalaim punkt on Atlandi ookean (0m).

Brasiilia kliima on põhiliselt troopiline ja väike osa sellest subtroopiline. Kõrgustikel ja lõunapool on jahedam. Troopiline võõnd koosneb vihmametsadest, mida on

Brasiilia põhjaosades ja osaliselt rannikualadel. Kirde ja kesk-lääne territooriumidel on savannikliima, mis ulatub ka kagu ja põhja territooriumidele.

Brasiilias asub maailma kuulsaim vihmamets – Amazonas, mille pindala on 5 500 000 km². Temperatuur püsib läbi aasta 24°C-29°C juures ning aasta jooksul sajab seal umbes 2000mm vett. Brasiilia kõrgeim punkt asub Amazonase vihmametsas.

ISLAM BRASIILIAS

Arvatakse, et islam tuli Brasiiliasse koos Aafrikast toodud orjadega, ning hiljem araablase, liibanonilaste ja süürlastega. Teadlased väidavad, et Brasiiliasse toodi kõige rohkem just islamiusulisi orje; palju rohkem kui mujale Ameerikasse.

Ramadaani ajal jaanuaris 1835. aastal tõusis moslemi õpetajatest inspireeritud väike grupp orjasid Salvador da Bahiast valitsuse vastu üles. Mäss sai nimeks Malê Revolt, kuna tol ajal kutsuti moslemeid Bahias malêdeks. Kardeti, et taoline mäss võib korduda ja otsustati, et moslemeid tuleb hoolega silma all hoida. Järgnevatel aastatel püüti pingsalt inimestele katoliiklust peale suruda ja rahva mälust islamit ja armastust selle vastu kustutada.

Aafrika moslemikogukonda ei suudetud aga üleöö hävitada ning 1910. aastal oli Brasiilias veel umbes 100 000 Aafrika moslemit.

Praeguseks leidub moslemeid peamiselt São Paulo ja Parana maakondades. Moslemite kogukondade juhid Brasiilias pakuvad, et riigis elab 700 000-3 000 000 moslemit. Väiksem number kujutab neid, kes igapäevaselt usku praktiseerivad.

Päris suured moslemite kogukonnad on São Paolo ja sa-

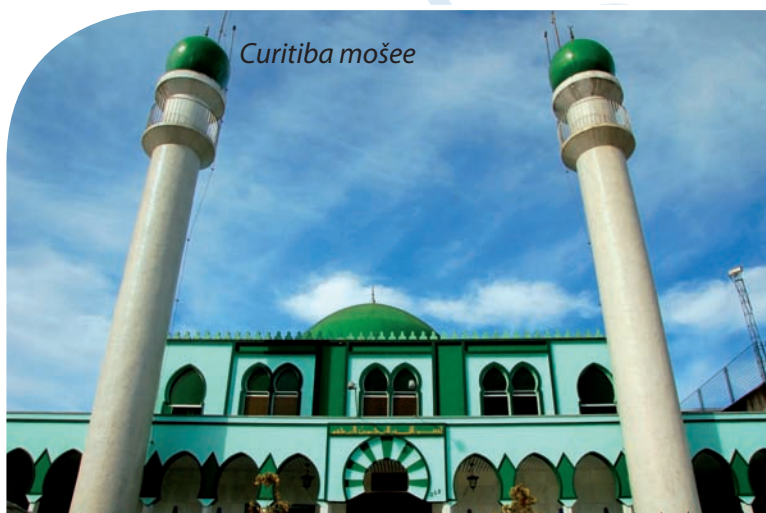
damalinna Santose lähedal olevates linnakutes. Samuti on väiksemad kogukonnad Parana maakonnas ja rannikuäärses piirkonnas Curitiba ja Foz do Igazu, mis asuvad Argentiina-Brasiilia-Paraquai piiril.

Brasiilia islamikogukond on peamiselt sunni suunitlusega. Viimased šiiiti immigrandid kogunevad väiksematesse kogukondadesse São Paulos, Curitibas ja Foz do Igazus. Seal on ligikaudu 60 mošeed. Ahmadiyya kogukonna ajalugu sai alguse 20. sajandi teisel poolel, kui 1986. aastal kogukond asutati. Brasiiliast on saanud islami kodu Ladina-Ameerikas.

Viimase 30 aasta jooksul on islam aina rohkem ja rohkem Brasiilia ühiskonnapildis silma paistma hakanud: ehitatakse raamatukogusid, kunstikeskusi ja koole ning antakse välja ajalehti. Islami tõusu Brasiilias illustreerib hästi fakt, et kaks kolmest tänapäeval olemas olevast portugali keelsest Koraani tähenduse tõlkest on tõlgitud just São Paulos.

Allikas: <http://en.wikipedia.org/wiki/Brazil>

Pildid: Wikipedia, Panoramil

Curitiba mošee

Foz do Iguaçu mošee

Islami kultuurikeskus Campinas

Cuiabá mošee

LÄÄNE OMA MOSLEMID

Autor: Amina Bahrainist

A tDr. JERALD F. DERKS

On Ühinenud Metodisti Kiriku endine preester (dekaan). Tal on Harvardi Ülikooli usuteaduse magister ja Denveri Ülikooli psühholoogia doktorikraad.

Ta on teose „Rist ja poolkuu“ autoriks, mis käsitleb kristluse ja islami religioonide vahelist dialoogi.

Ta on avaldanud üle 60 artikli kliinilise psühholoogia valdkonnast ja üle 150 artikli araabia hobustest.

Ta kirjeldab, et üheks tema mälestuseks varajasest lapsepõlvest oli kirikukellade helin pühapäeva hommikuti selles väikese alevis, kus ta üles kasvas. „Metodisti kirik oli vana kellatorniga puuehitis, kahe laste pühapäevakooli klassisruumiga, kokkuklapitavate puu-ustega, et eraldada koorirõdu pühakojast ja koorirõdu, mis toimis pühapäevakooli klassisruumidena vanematele õpilastele. See kirik oli kaks kvartalit minu majast. Kui kell helises, kogunesime me kõik nagu üks pere ja tegime oma iganädalase palverännaku kirikusse.“

Ta kirjeldab seda maakohta, kus ta elas järgmiselt: „Aastal 1950 oli selles 500 elanikuga alevis 3 kirikut, mis olid ühiskondlikuks keskuseks. Kohalik Metodisti Kirik, kuhu minu perekond kuulus, jagas inimestele koduvalmistatud jäätist, kanapeesid ja röstitud maisitõrvikuid. Mina koos oma perega olime alati hõivatud kõige kolme kiriku tegevusega. Lisaks oli veel kahenädalane Piibliselti kool iga aasta juunikuus ja mina olin alaline liige seal kogu oma 8-klassilise kooliaja.

Pühapäeva hommikune jumalapalvus ja pühapäevakool kuulusid igasse nädalasse ja ma tegin parima, et saada rohkem „hea osavõtja“ märke ja muid auhindu, mis ma sain Piibli salvide pähe õppimise eest.

Minu algkooli päevadel, suleti kohalik Metodisti Kirik ja seetõttu pidime me käima naaberlinnas olevas Metodisti Kirikus, mis oli veidi suurem kui meie linna kirik. Sel ajal hakkasin ma üha rohkem mõtlema ka preestri ametist, sest minu sisehääli andis märku! Ma olin väga aktiivne Metodisti Noorte Vennaskonnas ja olin esindajaks nii kohalikul tasemel kui ka konverentsidel. Minust sai ka regulaarne „jutlustaja“ meie igapäevapävasel Noorte

Pühapäeva teenistusel. Minu jutlustused hakkasid võitma laiemat tähelepanu ja nii hakkasin ma pidama oma jutluseid ja täitma pinke ka teistes kirikutes, hooldekodus, mitmetel noorteringide kohtumistel jne.

Kui olin 17-aastane, alustasin ma oma esimese aastaga Harvardi Ülikoolis, mil olin kinnitanud endale, et tahan saada preestriks. Oma esimese õppeaasta jooksul võtsin ma 2-semestri pikkuse kursuse, mis käsitles teisi religioone ja kus minu õpetajaks oli Wilfried Cantwell Smith, kes puudutas konkreetset islami valdkonda. Selle kursuse ajal pöörasin ma suhteliselt vähe tähelepanu islamile võrreldes teiste religioonidega, nagu hinduism ja budism, kuna viimane neist tundus eriliselt esoteeriline ja omapärane. Kontrastina tundus islam kuidagi väga sarnane minu oma kristlusega. Ja nii ma ei pööranud sellele suurt tähelepanu, kui oleks pidanud, kuigi mäletan, et kirjutasin semestritöö selle kursuse kohta just ilmutuste kohta Koraanis. Kuna see kursus oli üheks standard- ja nõutavaks kursuseks, siis ma koostasin endale väikese raamatukogu, mis koosnes umbes kuuest raamatust islami kohta, mille autoriteks olid mitte-moslemid ja kõik need raamatud teenisid mind 25 aastat hiljem. Minu kogus oli ka kaks erinevat ingliskeelset Koraani tõlget, mida ma mingil ajal lugesin.

Sel kevadel andis Harvard mulle Hollise stipendiumi, kus oli märgitud, et olen üheks parimaks pre-teoloogia üliõpilaseks kogu ülikoolis. Suvel, minu uustulnuka aasta ja aasta üliõpilasena vahel Harvardis, töötasin ma noorte õpetajana üsna suures Ühendatud Metodisti Kirikus. Järgneval suvel sain ma jutlustaja litsentsi Ühendatud Metodisti Ülikoolist. Kui ma lõpetasin Harvardi ülikooli 1971. aastal, astusin ma Harvardi Usuteaduskonda ja sain seal magistrikraadi usuteaduses 1974. aastal, kusjuures eelnevalt olin pühitsetud Metodisti Kiriku dekonaati 1971. aastal ja samuti omades Stewarti abiraha Ühendatud Metodisti Kirikust, mis oli üheks lisaks minu muudele toetustele Harvardi Usuteaduskonnast. Seminariõpin-gute ajal lõpetasin ma ka kahe-aastase externship programmi haigla kaplanina Peter Bengt haiglas Bostonis.

Peale Harvardi usuteaduskonna lõpetamist veetsin ma suve preestrina kahes Metodisti Ülikoolis Kansases, kus osavõtjaid oli rohkem kui kunagi varem oli nendes kirkutes nähtud!

Väljastpoolt vaadatuna, olin ma vägagi paljutöotav preester, kellel oli vägagi hiilgav haridus, kes kutsus pühapäeva hommikuti jumalapalvusele suuri rahvamasse ja kellel õnnestus iga võimalik samm preestri karjääril. Aga siiski seestpoolt vaadatuna, võitlesin ma pidevalt oma sisemise sõjaga, et hoida üleval oma isiklikku ausameelsust oma kohustustes õpetajana.

Suurem osa selle seminari lõpetajatest ei jätanud oma teekonda, et täita pinke ja õpetada seda, mida nad teadsid vale olevat, vaid minna edasi nõustamisala ametites. Sama puudutas ka mind, kuna läksin edasi, et saada magistrikraad ja seejärel doktorikraadi kliinilises psühholoogias. Ma jätkasin, nimetades ennast kristlaseks, kuna see oli osa, mis oli vajalik minu identiteedile ja ka seetõttu, et ma olin ju ordineeritud preester, kuigi peatöökohana töötasin vaimse tervise professionaalina.

Statistika näitab, et õpetajad usuvad vähem sellesse ja teistesse kiriku dogmadesse kui sellesse, mida nad koos teiste õpetajatega kasutavad, nagu näiteks: „Jumala poeg“ metafoorselt samas kui koguduseliikmed mõistavad seda sõnasõnalt. Minust sai seega „Jõulu ja Lihavõtte kristlane“, kes käis kirikus väga harva ja siis nagu liiv krigises hammaste vahel, hammustades oma enda keelt, kui ma kuulasin neid jutluseid teades, et see ei olnud tõsi!

Ärge palun võtke eelpoolmainitud nagu oleksin vähem usklik või vaimulikult orienteeritud, nagu ma olin kunagi varem. Ma palvetasin regulaarselt, minu usk kõrgemas oli endiselt tugev ja turvaline ja ma juhendasin oma isiklikku elu kooskõlas eetikaga, mida mulle kunagi kirikus ja pühapäevakoolis oli õpetatud. Minu teadmised olid liiga suured, et osta mind inimeste üsnagi koormatud paganlike mõjudega, polüteistlike mõistete ja geo-politiilisel põhjal möödunud ajastust.

Nii need aastad läksid ja ma hakkasin tundma suurt muret religioossuse kaotuse pärast Ameerika ühiskonnas. Usk on elav, hingav vaimsus ja moraal indiviidide vahel ja seda ei tohiks segamini ajada religioossusega, mis on seotud riitide, rituaalide ja teatud organiseeritud formaalsete usutunnistustega.

Kaks kolmest abielust lõppes lahutusega, vägivald hakkas koolides ja tänavatel arenema, omavastutus oli kahenemas, enesedistsipliin oli piiratud „Kui see meeldib, siis tee seda!“ moraaliga. Mitmed kristlikud liidrid ja institutsioonid olid haaratud seksuaal- ja finantskandaalidest ja emotsioonid õigustasid käitumist, kui vastumeelne see ka ei olnud.

Ameerika kultuur oli muutumas moraalselt pankrotistunud ühiskondlikuks tavaks ja ma tundsin ennast üsnagi üksildasena oma isiklikus religioosses olemuses.

Sellel ajal ja sellisel vaimsel tasandil sain ma kontakti kohaliku moslemi ühiskonnaga. Mõningad aastad varem olime koos abikaasaga aktiivselt seotud uurimistööga, mis puudutas Araabia hobust. Ja vajadusest saada täpsem tõlge arabi keelsetele dokumentidele, viis meid

kokku Ameerika araablastega, kes sattusid olema moslemid.

Meie esimeseks kontaktiks oli Jamal 1991. aasta suvel. Peale mõningaid telefonivestlusi, külastas Jamal meie kodu ja pakkus abi tõlgete tegemisel, et juhatada meid paremini läbi Araabia hobuse ajaloo Lähis-Idas. Enne, kui Jamal lahkus, küsis ta, et kas ta saaks kasutada meie vanituba, et sooritada oma plaanijärgseid palveid, enne kui lahkeb meie majast. Lisaks palus ta veel ühe ajalehe osa, et kasutada seda palvematina.

Me muidugi olime kohustatud kuid mõtlesime, et ehk oleks midagi muud paremat talle anda, kui see ajaleht. Ja nii ilma, et me oleksime arugi saanud, harjutas Jamal väga ilusat *dawa* vormi. Ta ei maininud kordagi, et me ei olnud moslemid ja ta ei jutlustanud meile midagi oma religioossetest tõekspidamistest. Ta lihtsalt palvetas.

Üle 16 kuu kestnud kontakt Jamaliga arenes tasemele, mil kohtumised toimusid juba nädalasel baasil.

Oma külastuskäikude ajal ei jutlustanud Jamal minule kunagi islamist, kunagi ei seadnud minu usku ja uskumisi küsimuse alla ja mitte kunagi ei maininud verbaalselt, et ma võiksin saada moslemiks.

Kuid mina olin õppinud nii mõndagi. Esiteks jättis eriliselt sügava mulje Jamali jälgides tema viis palvetada regulaarselt. Teiseks oli näide tema käitumisest, sest see, kuidas Jamal viis läbi oma igapäevast elu – väga kõrge moraali ja eetikaga nii äri- kui ka sotsiaalses maailmas. Kolmandaks oli hea näide sellest, kuidas Jamal suhtles oma kahe lapsega. Ka minu abikaasale jättis jälje Jamali naise käitumine. Neljandaks, alalisest abivalmidusest, et aidata mul mõista Araabia hobuste ajalugu Lähis-Idas, hakkas Jamal jagama minuga:

- 1) lugusid araabia ja islami ajaloost,
- 2) Prohvet Muhamedi (صلی الله علیه و سلم) ütlusteid,
- 3) Koraani värsse ja nende kontekst tähendust.

Iga meie visiit sisaldas nüüd ka vähemalt 30-minutilist vestlust keskendudes mõnele aspektile islamis, kuid alati oli see esitatud nii, et aidata mul intellektuaalselt saada aru islami konteksti araabia hobuste ajaloos. Ta ei kasutanud kunagi fraasi „see on nii“, vaid ta lihtsalt ütles „see on see, mida moslemid tavaliselt usuvad“. Kuna mind ei „räägitud ära“ ja kuna Jamal mitte kunagi ei küsinud minu enda veendumuste kohta, ei pidanud ma vaeva nägema, et õigustada oma positsiooni.

Jamal hakkas meid tutvustama teiste araabia päritolu peredega kohalikus moslemikogukonnas. Sinna hulka kuulus ka Waʿed ja tema pere, Khalid ja tema pere ja veel teisedki.

Järjekindlalt nägime me inimesi ja perekondi, kes elasid oma elu palju suuremal eetilisel tasandil kui ameerika ühiskond, kus me kõik olime surutud. Võib-olla oli midagi islami kommetes, mille ma olin jätnud kahe silma vahele oma ülikooli ja seminari päevadel ...

1992. aasta detsembris hakkasin ma endale esima mitmeid tõsisemaid küsimusi, nagu: kus ma olen? mida ma teen? Need küsimused olid tekkinud järgmistel põhjustel:

- 1) Selle 16 kuu jooksul oli meie sotsiaalne elu suurimalt

osalt keskendunud araablastele kohalikust moslemi-kogukonnast. Detsembrikuuks võttis see ligi 75% meie ajast.

2) Tänu oma seminari koolitusele ja haridusele, teadsin ma, kui halvasti oli Piibel rikutud (enamuses teadsin täpselt millal, kus ja miks) mul polnud usku Kolmainisusesse ja Jumala poega. Ma lihtsalt uskusin Jumalasse, olin ran-ge ja monotestlik, nagu olid ka minu moslemitest sõbrad.

3) Minu isiklikud väärtused ja moraal tõmbasid mind enam moslemitest sõprade kui „kristliku“ ühiskonna poole.

Nagu erinevad värvilised niidid põimitud üheks salguks – nii nägi välja minu tee islami juurde: Araabia hobused, minu lapsepõlve kasvatus, minu teekond kristliku kogu-konna õpetajaks ja minu seminari haridus, minu nostal-giline igatsus moraalse ühiskonna järele ja minu kontakt moslemikogukonnaga olid kõik keerukalt omavahel põi-munud.

Küsimused minule endale kasvasid ja lõpuks küsisin en-dalt, et mis mind eraldab minu veendumusi moslemitest sõprade veendumustest. Ma arvan, et oleksin võinud selle küsimuse tõstatada Jamali või Khalidiga vesteldes, kuid ma polnud selles sammuks veel valmis. Ma ei olnud kunagi nendega arutanud oma usulisi tõekspidamisi ja ma arvasin, et nad ei oleks sellist vestlust lasknud meie sõprusesse.

Selle kõige tulemusena hakkasin ma pöörama jälle tähe-lepanu nendele raamatutele islamist, mis ma olin kogu-nud oma ülikooli ja seminari päevadel. Kuigi paljud minu tõekspidamised olid kiriku traditsioonilisel seisukohal ja kuigi ma käisin kirikus harva, pidasin ma ennast ikkagi kristlaseks ja nii ma valisin lugemiseks lääne teadlaste poolt kirjutatud raamatuid islamist. Sellel detsembrikuul lugesin ma pool tosinat raamatut islami kohta, mis olid kirjutatud lääne teadlaste poolt ja sealhulgas ka prohvet Muhammedi (صلى الله عليه و سلم) biograafia. Edasi hak-kasin ma lugema kaht inglisekeelset tõlget Koraani tä-hendustest. Ma ei rääkinud kunagi oma moslemitest sõpradele sellest isiklikust eneseavastamise teekonnast. Ma ei maininud kunagi, mis tüüpi raamatuid ma lugesin ega ka miks ma neid lugesin.

Kuigi ma ei rääkinud oma moslemtest sõpradele nen-dest raamatutest, oli minul ja minu naisel pidevalt mit-meid vestluseid selle üle, mida ma lugesin. 1992. aasta detsembri viimasel nädalal olin ma sunnitud endale tun-nistama, et ma ei leidnud mingisugust konflikti oma tõekspidamiste ja islami tõekspidamiste vahel. Kui ma olin valmist tunnistama, et Muhammed

(صلى الله عليه و سلم), oli Jumala prohvet ja kusjuures mul ei olnud absoluutselt mingeid raskusi kinnitada, et ei ol-nud muud Jumalat peale Jumala /Allahi, au ja ülistus olgu talle, kõhklesin veel teha mingit otsust.

Ma oleksin võinud vabalt tunnistada, et minul oli palju rohkem ühist islami põhimõtetega kuna ma mõistsin neid, kui võrrelda neid traditsionaalse kristluse ja organi-seeritud kirikuga. Ma teadsin liialtki hästi, et ma võiksin kinnitada oma seminari koolituse ja haridusega kõike seda, mida Koraanis on öeldud kristluse, Piibli ja Jeesuse

kohta, rahu olgu temaga. Aga ma kõhklesin.. Lisaks ma ratsionaliseerisin oma kõhklust, endale kinnitades, et ma ei teadnud veel kõiki üksikasju islamist ja minu arusaa-mise valdkond piirdus vaid üldiste mõistetega.

Minu enda ameti praktikas oli mind kutsutud patsien-tide juurde, kellel olid sõltuvushäired nagu suitsetami-ne, alkoholism, narkomaania. Nagu arst teadsin ma, et mingi tugeva füüsilise sõltuvuse pidi ületama esialgse karskusega. See oli ravi kergem pool. Nagu ütles ka Mark Twain kunagi: „Suitsetamisest loobumine on lihtne, ma olen seda teinud sadu kordi“. Kuid ma teadsin, et võtmeks sellele karskusele pikemaks ajaks oli see, et patsient pidi ise kinnitama, et tal on selline sõltuvus. Patsient pidi en-dale tunnistama, et ta on „suitsetaja“ või „joodik“ jne.

Mul olid mu ametialased teadmised ja ma kasutasin neid iga päev. Kuid üpris irooniliselt, ei olnud ma valmis neid enda peal kasutama – kõhklus mind ümbritseva reli-gioosse identiteediga. 43 aastat oli minu usuline iden-titeet märgistatud sõnaga „kristlane“, kuigi aastate jook-sul olin sinna lisanud palju omadusi. Ja nüüd lahti öelda sellest isiklikust märgisest ei olnud kerge ülesanne. See oli paratamatult osa minust ja viis kuidas ma määritlesin oma olemust. Ma olin kristlane, kuid kristlane, kes uskus sama, mis moslemid.

Oli juba detsembri lõpp ja me täitsime koos naisega Ameerika kodanike passiankeete, et meie plaanitud Lä-his-Ida reis tõeks saaks. Üheks küsimuseks ankeedil oli religioosne taust. Ma isegi ei mõelnud hetkegi, kui lasku-sin vanasse ja familiaarsusesse ja täitsin selle lahtri „krist-lane“. See oli kerge ja mugav.

Kuigi see mugavus oli hetkeliselt häiritud, kui mu nai-ne küsis minult, kuidas ma vastasin küsimusele usulise identiteedi suhtes taotluse vormil. Ma vastasin koheselt: „kristlane“ ja kihistasin naerda. Nüüd üks Freudi ohver-dus, et aru saada inimpsühholoogiast oli see arusaam, et naer on tihtipeale psühholoogilise pinge lõdvestus. Kui väär Freud ka ei olnud mitmestest valdkondades, selle teooria psühhoeksuaalsel arengul, oli tema teooria üsnagi sihi-kul. Ma naersin.. Mis oli see psühholoogiline pinge, mida pidin naeruga vabastama?

Siis kiiruga pakkusin ma oma naisele lühikest kinnitust, et olen kristlane ja mitte moslem. Vastusena teavitas ta mind viisakalt, et oli pidanud silmas, et kas ma märkisin „kristlane“ või „protestant“ või „metodist“. Professionaal-sel alusel teadsin ma, et inimene ei kaitse ennast süüdis-tuse vastu mida pole tehtud. (Kui muidugi psühhoteraa-pia istungil minu patsient plahvatas välja, et „ma ei ole selle peale vihane“ ja ma ei olnud isegi arutanud viha teemat, oli selge et minu patsiendil oli vajadus ennast kaitsta selle eest, mis see tema enda teadvuses tegi. Lü-hidalt ta oli tõesti vihane, kuid ta polnud suuteline seda endale tunnistama.) Kui minu naine ei olnud mind süü-distanud „Sa oled moslem“, pidi see süüdistus tulema minu enda teadvusest, kuna ainult mina olin kohal. Ma oli sellest teadlik. Kuid ikkagi kõhklesin. See usuline silt, mis oli tugevalt kinnitunud minu identiteedile 43 aasta jooksul ei tulnud nii kergelt ära!

Umbes kuu oli möödunud sellest, mil mu naine oli esita-

nud selle küsimuse. Oli jaanuarikuu 1993. Olin pannud kõrvale kõik raamatud islami kohta, mis oli kirjutatud lääne õpetlaste poolt, sest olin need kõik läbi lugenud. Kaks inglisekeelset Koraani tähenduste tõlget olid samuti tagasi raamaturiiulis ja ma olin hõivatud kolmanda tõlke lugemisega Koraani tähendustest. Võib-olla selles tõlkes leian ma mõne ootamatu õigustuse...

Olin veetmas oma tunnist lõunavaheaega oma erapraksisest kohalikus araabia restoranis, mida ma olin hakanud sageli külastama. Ma sisenesin nagu tavaliselt ja istusin väikese lauakese taha ja avasin oma kolmanda Koraani inglisekeelse tõlke ja hakkasin lugema. Sest mõtlesin, et saan seda lõunatundi kasutada ka kasulikuks lugemiseks. Veidi hiljem märkasin, et Mahmud oli minu õla taga ja ootas, et annaksin oma söögiteellimuse. Ta vaatas, mida ma lugesin, kuid ei öelnud selle kohta midagi. Toit tellitud, asusin tagasi oma lugemise juurde.

Paar minutit hiljem tõi Mahmoudi naine Iman, kes oli Ameerika moslem ja kes kandis hidžaabi ja tagasihoidlikku kleiti, mida ma olin juba harjunud nägema suheldes naissoost moslemitega, mulle tellitud toidu.

Ta märkis, et lugesin Koraani ja küsis viisakalt, et kas olen moslem. Sõna tuli minu suust välja enne kui ma oleksin seda võinud muuta sotsiaalse etiketi järgi viisakaks: „EI!“. See üks sõna tuli välja nii jõuliselt ja rohkem ärritunud vihaga. Seejärel lahkus Iman viisakalt minu laua juurest.

Mis minuga toimus? Olin käitunud ebaviisakalt ja isegi mõnevõrra agressiivselt. Millega oli see naine ära teeninud sellise minupoolse käitumise? See ei olnud nagu mina ise. Arvestades minu lapsepõlve kasvatust, kasutasin siiani „härä“ ja „proua“ kui pöördusin ametnike või kassapidajate poole, kes ootasid mind kauplustes. Ma võisin teeselda, ignoreerida omaenda naeru, et vabastada pingeid, kuid ma ei suutnud ignoreerida sellist häbematu käitumist enda poolt!

Minu lugemine jäi kõrvale ja ma käisin vaimselt läbi kõike seda, mis oli toimunud, kogu oma söögi aja. Mida rohkem ma selle kõige üle mõtisklesin, seda enam tundsin ma süümeepiinu oma käitumise pärast. Ma teadsin, et kui Iman toob mulle arve, peaksin ma midagi tegema. Kui mitte mingil muul põhjusel, siis viisakuse pärast. Lisaks olin ma üsnagi häiritud sellest, kui tugevat vastupanu ma olin tema lihtsale küsimusele osutanud.

Mis minuga toimus, et ma sellisele lihtsale küsimusele vastasin sellise suure jõuga? Miks see üks lihtne küsimus mind endast välja viis ja ma endale nii vähe omaselt käitusin?

Hiljem, kui Iman arvega tuli, kasutasin ma ümmargust vabandust öeldes: „Ma arvan et olin veidi järsk eelnevalt teie küsimusele vastates. Kui oleksite küsinud, kas ma usun, et on olemas vaid üks Jumal, siis minu vastus oleks olnud jah. Kui oleksite küsinud, kas ma usun, et Muhammed (صلى الله عليه وسلم) on üks Jumala prohvetitest, siis minu vastus oleks olnud jah.“

Ta vastas väga kenalt ja toetavalt: „*Pole viga! Mõnel inimesel võtab see veidi rohkem aega kui teistel.*“

Võib-olla lugejad on juba tähele pannud, millist psühho-

loogilist mängu ma endaga mängisin. Ma teadsin vägagi hästi, et olin just öelnud šahaada, mis on usutunnistuseks islamis. Ma tunnistati, et on vaid üks Jumal Allah ja ma tunnistati, et prohvet Mohammed

(صلى الله عليه وسلم) on Allahi sõnumitooja“.

Kokkuvõttes öeldes selle tunnistuse ja mõistes, mida olin öelnud, oleksin ma veelgi võinud klammerduda oma kindla ja tuttava religioosse usu sildi külge.

Lõppude lõpuks ei olnud ma öelnud, et olen moslem. Ma olin lihtsalt kristlane, kuigi ebatüüpiline kristlane, kes oli valmis ütlema, et on vaid üks Jumal ja mitte Kolmainus-Jumalus ja kes oli nõus ütlema, et Muhammed

(صلى الله عليه وسلم) oli üks prohvetitest, kes oli inspireeritud Ühest Jumalast.

Kui moslem soovis mind võtta moslemina, oli see tema enda valik ja tema usulise identiteedi etikett. Kuid mitte minu oma. Ma mõtlesin, et nii olin ma leidnud väljapääsu oma usulise identiteedi kriisist.

Ma olin kristlane, kes ettevaatlikult oleks selgitanud, et oli nõus ja valmis tunnistama islami usutunnistust.

1993. aasta märtsis nautisime abikaasaga 5-nädalast puhkust Lähis-Idas. Sel ajal oli ka ramadaanikuu, mil moslemid paastuvad päikesetõusust päikeseloojakuni. Kuna me olime pidevalt koos meie Ameerika moslemist sõprade seal asuvate perede liikmetega, otsustasime ka koos abikaasaga paastuda. Kasvõi sellel põhjusel, et neile viisakust osutada. Sel ajal hakkasin ma sooritama ka viit islami palvet koos oma uute Lähis-Ida moslemist sõpradega.

Nendes palvetes polnud midagi, millega ma ei oleks nõustunud.

Ma olin kristlane, või nii ma ütlesin. Lõppude lõpuks olin ma sündinud kristlikus peres, käinud igal pühapäeval lapsena kirikus, pühapäevakoolis, olin lõpetanud maineka seminari ja olin ordineeritud preester.

Samas olin ma aga ka kristlane, kes ei uskunud Kolmainususesse ja Jeesuse jumalikkusesse (rahu olgu temaga), kes teadis üpris hästi, kuidas Piibel oli rikutud; kes oli öelnud islami usutunnistuse oma enda hoolikalt valitud sõnadega, kes oli paastunud ramadaani ajal, kes palvetas viis korda päevas islami järgi ja kellesse oli jätnud sügava mulje moslemi kogukonna käitumise näited, mille tunnistajaks olin nii Ameerikas kui ka Lähis-idas.

Kui minult küsitaks, et kas olen moslem, oleksin teinud ja tegin viie-minutilise monoloogi nagu eelpool mainitud jättes küsimuse ilma vastuseta. Ma mängisin intellektuaalset sõnamängu, millega olin saanud siiani edukalt hakkama.

See juhtus meie Lähis-Ida reisi lõpus. Jalutasime koos minu eaka sõbraga, kes ei osanud inglise keelt, mööda väikest maanteed kuskil majanduslikult ebasoodsas olukorras olevas piirkonnas Ammani lähedal Jordaania. Ja nii me kõndisime ja vanem mees tuli meile vastu vastasuunast, öeldes: „*Assalamu aleikum!*“ – „Rahu olgu teiega“ ja pakkus surumiseks kätt. Olime seal ainult kolmekesi. Mina ei osanud araabia keelt ja kumbki minu sõpradest ei osanud inglise keelt. Vaadates minu peale, küsis võõras minu käest: „*Muslim?*“

Täpselt sel samal hetkel olin ma täielikult lõksus! Ma ei saanud enam mängida sõnamängu, kuna nemad ei mõistnud inglise keelt ja mina araabia keelt. Puudus tõlk, kes oleks mind sellest olukorrast välja päästnud ja puudus see inglisekeelne monoloog, mille taha oleksin saanud pugada. Ma ei suutnud teeselda, et ma ei saanud küsimusest aru, kuna see oli ju ilmselge. Minu vastuse valikuvõimalus oli kahanenud ainult kahte: ma sain öelda vaid „N'am!“ – „Jah!“ või „La!“ – „Ei!“

Mul oli valikuvõimalus ja ma pidin tegema valiku! Au olgu Jumalale, ma vastasin „N'am!“

Õeldes selle ühe sõna, olid kõik muud intellektuaalsed sõnamängud nüüd maha jäetud. Samuti olid jäetud nüüd ka maha kõik psühholoogilised mängud, mis puudutasid minu religioosset identiteeti. Ma ei olnud mingi imelik mittetüüpiline kristlane. Ma olin *muslim*! Ülistus olgu Allahile, ka minu abikaasa, kellega olime olnud abi elus 33 aastat, sai moslemiks enamvähem samal ajal!

Mitte kaua pärast meie naasmist Ameerikasse Lähis-Idast, kutsus meie naaber meid endale külla õeldes, et tahab meiega vestelda meie tagasipöördumisest islamisse. Ta oli Metodisti Kiriku preestri kohalt pensionile jäänud ja temaga oli meil olnud minevikus paljugi vestlusi. Kuigi me olime vahetevahel arutlenud selliseid küsimusi nagu Piibli kunstlik ülesehitus varasematest, sõltumatutest allikatest, ei olnud meil kunagi olnud põhjalikku vestlust religioonist. Ma teadsin vaid, et ta paistis olevat omandanud tugeva seminari hariduse ja et ta laulis igal pühapäeval kohalikus kirikukooris.

Minu esimeseks reaktsiooniks kokkusaamisel oli: „Oh nüüd see siis tuleb!“. Moslemi kohustuseks on olla hea naaber ja olla valmis arutama islamit teistega. Ma võtsin vastu kutse järgmiseks õhtuks ja veetsin suurema osa järgmise 24-tunni jooksul ärkvel olles, kaaludes kuidas läheneda sellele härrasmehele, tema soovitud vestluse teemale.

Peale väikest sissejuhatavat vestlust, küsis ta lõpuks mi-

nult, miks ma olin otsustanud saada moslemiks. Ma olin oodanud seda küsimust ja minu vastus oli hästi ettevalmistatud.

„Nagu sa tänu oma seminari haridusele tead, oli palju mitte-religioosseid kaalutlusi, mis viisid Nicea kirikukogu kujundatud otsusteni ...“ Ta katkestas mind koheselt, teatades mulle järgmist: „Sa ei suutnud enam polüteismi taluda, on ju nii!“ Ta teadis täpselt, miks ma moslemiks olin hakanud ja ta ei laitnud seda maha! Tema ise, omas vanuses ja selles elustaadiumis, otsustas ka olla „mitte-standartne kristlane“. Allahi soovil on ta nüüdseks lõpetanud oma teekonna ristist kuusirbini.

Olles moslemina Ameerikas ja ka mujal, tuleb tuua ohvreid. Osad neist ohvrites on juba etteaimatavad, nagu riietus, alkoholist ja sealihast loobumine, intress raha pealt ... Osad on jälle etteaimamatud, nagu kristlik perekond, kellega me olime eriti lähedased sõbrad, informeerisid meid, et nad ei saa enam meiega suhelda, sest nad ei saa suhelda kellegagi, „kes ei võta Jeesus Kristust, kui oma isiklikku päästjat“. Lisaks ka mõningad minu kolleegid muutsid oma käitumisviisi minuga suheldes. Kas oli see juhus või mitte, kuid see mõjutas minu sissetuleku vähenemist 30% võrra.

Mõningaid neid etteaimamatuid ohvreid oli raske aksepteerida, kuigi ohvrid olid muidugi väike hind võrreldes sellega, mis me võitsime ...

Nendele, kes kaaluvad islami vastuvõtmist ja end täielikult Allahi tahte – Au ja ülistus Talle – allutamist: sellel teekonnal tuleb ka ohverdada. Osasid ohvreid on kerge mõista ja aru saada, aga tuleb ka ette üllatavaid ja ootamatuid.

Ei saa eitada nende ohverduste olemasolu ja ma ei taha teile anda suhkrukaetud tabletti. Kuid ärge muretsege! Lõppkokkuvõttes on need ohvrid vähem tähtsamad, kui te praegu arvate. Jumala tahtel jõudke selgusele, et need ohvrid on vaid nagu väike odav münt, millega maksate kõige selle eest, mida Jumalalt vastu saate.

Tõlkinud: Sirli J.-Nofal

Allikas: Dr. Sherif Abdel Azeem, „Naised islamis“ („Women in Islam“)

HÄBIVÄÄRSED TÜTRED

Piibli ja Koraani erinev suhtumine naissoosse hakkab peale kohe, kui tütar on sündinud. Näiteks märgib Piibel, et tütre sünni korral on ema rituaalse ebapuhtuse periood kaks korda pikem kui poja sünni puhul (3Mo.12:2-5). Katoliku Piibel väidab kindlalt, et „tütre sünd on kaotus“ (Kg.22:3). Vastupidiselt sellele šokeerivale väitele, saavad poisilapsed erilise kiidu osaliseks: „Mees, kes kasvatab oma poega, saab oma vaenlase kadeduse osaliseks.“ (Kg.30:3)

Juudi rabid tegid järeltulija saamise juudi soost meestele kohustuslikuks, et rassi säilimine oleks tagatud. Nad ei vaevunud varjama oma selget eelistust poeglaste suhtes: „Hästi on neil, kelle lapsed on meessoost ja halvasti neil, kellel naissoost“, „Poiis sünnist on kõigil hea meel ... tüdruku sünnist on kõik kurvad,“ ja „Kui poiss tuleb maailma, tuleb maailma rahu ... Kui tüdruk tuleb, ei tule midagi.“¹

Tütart peetakse raskeks koormaks, potentsiaalseks häbi allikaks isale: „Su tütar on kangekaelne? Ole väga ettevaatlik, et ta sind su vaenlaste naerualuseks, linna juttude keskpunktiks, tavalises klatši objektiks ei teeks ja sind avalikult ei häbistaks,“ (Kg.42:11), „Hoia kangekaelset tütart kindla kontrolli all, või ta kuritarvitab iga andestust, mis talle osaks saab. Hoia ta häbitul silmal kindlalt silm peal, ära ole üllatunud, kui ta sind häbistab,“ (Kg.26:10-11).

Just seesama idee, mille kohaselt tütreid on häbi allikaks,

viis islamieelse aja araablased naissoost vastsündinute tapmiseni.

Koraan keelas sellise barbaarse traditsiooni rangelt ära. „**Ta peidab end rahva eest õnnetuse tõttu, millest talle teatati. Kas peab ta selle alanduses alles jätma või maha matma? Tõesti on nende otsus paheline.**“ (Koraan 16:59)

Kindlasti tuleks märkida, et taoline kohutav kuritegu ei oleks Araabias iial peatatud, kui Koraan ei oleks seda nii salvavate sõnadega keelustanud (16:59, 43:17, 81:8-9). Koraan ei tee poistel ja tüdrukutel mingit vahet. Vastupidiselt Piiblile, peab Koraan ka tütarlapse sündi kingiks ja Jumala õnnistuseks, täpselt nagu poisi omagi. Koraan mainib tütarlapse sündi isegi enne: „**Jumalale kuulub taevaste ja maa ülemvõim, Ta loob mida tahab. Ta annab, kellele tahab, naissoost (lapsi) ja Ta annab, kellele tahab, meessoost (lapsi).**“ (Koraan 42:49)

Et noores islamikogukonnas minema pühkida viimasedki jäänukid araablaste vanast vastsündinud tütarde tapmise traditsioonist, lubas Prohvet Muhammed neile, keda oli tütardega õnnistatud, suurt tasu, kui nad oma tütreid lahkelt üles kasvatavad: „See, kes kasvatab üles tütreid ja on nende vastu lahke, seda kaitsevad need (tütreid) Põrgutule vastu.“ (Bukhari, Muslim), „„See, kelle juures kaks tütart kasvavad täiskasvanuks, ja mina oleme Ülestõusmispäeval nii.“ Ja ta osutas kahele kõrvuti sõrmele.“ (Muslim).

¹ Leonard J. Swidler, „Women in Judaism: the Status of Women in Formative Judaism“ Metuchen, N.J: Scarecrow Press, 1976, lk 140.

LISATEAVET LAPSEST

Rubriigi autor: Annelly

TERVISEKASVATUS – ABIKS ÕIGETE VÄÄRTUSTE KUJUNDAMISEL

Väärtuskasvatus ei hõlma ainult laste kõlbelist kasvatust, vaid avardatult tähendab see aktiivse, toimetuleva inimese kasvatamist, millises tegevuses laste õige tervisekäitumise kujundamine lasteaias ja kodu koostöös on olulise tähtsusega.

Eesti Vabariigi Põhiseaduse § 28 kohaselt on igaühel õigus tervise kaitsmisele. Siit tuleneb iga inimese õigus olla terve, samas ka kohustus oma tervist hoida, milleks ühiskond ja riik nii oma seadusandlike aktidega kui tegevusega kaasa aitavad.

Maailma Tervise Organisatsiooni käsitlese järele on tervis füüsilise, vaimse ja sotsiaalse heaolu seisund.

MILLEST SÕLTUB TERVIS?

60-70% tervisest, eluaea pikkusest, elu produktiivsusest ja aktiivsusest sõltub igaühe enda hoiakutest, orientatsioonist ja motivatsioonist; 10-20% tervisest ja sellega kaasnevast sõltub keskkonnast, sealhulgas sotsiaalsest keskkonnast, suhetest ja suhtlemisest ning sotsiaalsest kontrollist. Ülejäänud sõltub nii profülaktilistest meetmetest kui ka arstiabi korraldusest. Oma osa on kindlasti pärilikel omadustel, kuid harjumused, tavad, kombed, elulaad kodus ja lasteaias, elamistingimused, suhted perekonnas, pinged suhtlemises, puhkus omandavad varasest lapsest alates suure tähtsuse.

Kahtlemata mõjutavad tervist ka riigi üldine sotsiaalmajanduslik keskkond, sh nii haridus- kui tervishoiusüsteemi korraldus, vaesus ja töötuse kasv. Kiretult loetledes igal nädalal tööturuametis registreerunute arvu ei mõelda sellele tohutule kahjule, mida vallandunud töötus eeskätt lastega peredele kaasa toob. See ei ole ainult puudujääk tavatoitumises, vähesed võimalused osaluseks kultuuri- ja spordiüritustes, see on eeskätt ka senise

suhtlusringi ahenemine sageli töötusest tekkinud piinlikkustunde tõttu. Aheneb nii pere täiskasvanud liikmete kui laste sotsiaalne ring, mille tagajärjed mõjutavad ka lapse hilisemat käitumist ja väärtushinnanguid. Seega on tervis ühelt poolt eesmärk, mille poole püüelda, teisalt vahend, ressurss ja tingimus, et tulla oma eluga võimalikult hästi toime.

Tervist mõjutavad kodanike, sh laste teadmised, oskused, arusaamine elust, tervisest ja tervist mõjutada võivatest teguritest. Mõjutajaks on motivatsioon olla terve, elada kaua, elada oma elu aktiivselt, iseseisvalt (ilma kõrvalise abita) ja kindlasti produktiivselt.

Varaealise lapse tänapäevasteks probleemideks on:

riskid rasedate tervisekäitumises, kõrge suremus õnnetusjuhtumite, mürgistuste ja traumade tõttu, vanemate vähenenud teadlikkus imikuea ja väikelaste tervisest ja arengu iseärasustest (toitmine, immuniseerimine, ohutu keskkond), eelkooliealiste laste ennetavate tervisekontrollide ebaregulaarsus ning arenguliste erivajaduste hiline märkamine, kõrge hambakaariese esinemissagedus eelkoolieast alates, krooniliste haiguste riskifaktorite esinemissageduse tõus – ülekaalulisus, rasvumine, diabeet jms ja lõpuks pingelised peresuhted ja ebapiisav vanemate koolitus ning nõustamissüsteem. Tahame oma lapsi näha tarkadena ja tublidena nii vaimselt kui kehaliselt. Mis määrab siis nende kehalise tubliduse? Need tegurid võiks jaotada neljaks suuremaks rühmaks:

Esmalt **individuaalsed mittemuudetavad tegurid**, kuhu kuuluvad sugu, bioloogiline vanus, geneetiline omapära, liikumisparaadi arengukiirus, isiksuseomadused ja kroonilised tervisehäired.

Teise rühma moodustavad **individuaalsed muudetavad tegurid**: kehamass ja rasvkoe osahulk, kehaline võimekus, suhtumine kehaliselt aktiivsesse eluviisi, motiveeritus ja oskused.

Kolmanda rühma moodustavad **sotsiaal-majanduslikud võimalused**: elukoht, lapsevanemate elukutse, nende haritus ja sissetulek.

Neljandasse rühma kuuluvad **vahetult ümbritsevast keskkonnast pärinevad tegurid**: perekondlikud harjumused ja traditsioonid, tõekspidamised, ühistegevus perekonnas, vajadusel sotsiaalne tugi.

Laste motiveeritust me ainult sõnadega kujundada ei saa. Väärtustades tervist kui midagi olulist kujundame lapses orientatsiooni oma tervise hoidmiseks ja tugevdamiseks. Kujuneb arusaamine, et tervis on ressurss, mis aitab õppetöös ja suhtlemises, toimetulekus ja töötösingutel.

Lapse hilisemale elustiilile pannakse alus ikka perekonnas, kust saadakse esmased hügieeniharjumused, kujundatakse oskused oma keha puhtuse hoidmiseks ja saadakse teavet tervise kasulikkusest aga kujundatakse ka käitumismallid erinevatel elumomentidel ja keerulistsituatsioonides toimetulekuks.

Kui ema-isa rõhutavad, et terve laps jõuab joosta ja mängida, kukerpallitada ja kelgutada ning kinnitavad seda oma tervisliku eluviisiga, siis laps matkib oma vanemaid ja omandab märkamatuks vajalikud oskused. Ei ole mingit raskust õpetada lapsele lihtsamaid pesemisoskuseid, sest vesi on pea kõikidele lastele huvitav keskkond, kus annab nii oma käsi ja nägu kui kogu keha pesta.

Veel toredam ja kasulik on suveperioodil õpetada lapsele ohutut viibimist looduslikus veekeskkonnas, puhkus, emotsionaalne ja intellektuaalne koormus, vaheldus ja rahulolu on tasakaalus.

Lasteaiaaerialisel hakkab kujunema õige elustiil, milles toitumine, füüsilised pingutused ja puhkus, emotsionaalne ja intellektuaalne koormus, vaheldus ja rahulolu on tasakaalus.

MIKS PEAKS LAPS OLEMA AKTIIVNE JUBA EEL-KOOLIEAST ALATES?

Just seepärast, et aktiivne eluviis toetab lapse sotsiaalselt, kehalist ja tunnetuslikku arengut ja tõstab tema

elukvaliteeti. Aktiivne eluviis kinnistub kodu ja lasteaia koostöös tervisekäitumise mudelina edukamalt just varases lapseas ja loodetavasti säilib ka edaspidises elus, kui seda toetab jätkuvalt kodu, kool ja kindlasti ka sõbrad.

Kasvades mõistab laps, et aktiivne eluviis aitab kaasa tugevate ja hästi funktsioneerivate elundite kujunemisele, tagab nende omavahelise koostöö ja annab võimaluse säilitada oma sisemine ja väline tasakaal keskkonnast lähtuvate koormustegurite mõju all. Kogu lapsea jookul toimub lapse liigutusoskuste kujunemine ja nende oskuste kujundamine.

Esimese kahe eluaasta jookul tekivad liigutuste algoskused ja reflektorsed liigutused, koolieani kujuneb baasmotoorika, 10. eluaastani luuakse üldine liikumisvalmidus, et edasi minna juba spordialade põhioskuste õppimisele ning teismeliseas spordialade erioskuste õppimisele.

Liikumise tervislikku tähtsust mõjutavad liikumisetõhusus e mõju tugevus, teostatavus – maht, koormus, harjutamistingimused, ökonoomsus – kulutuste ja efekti suhe, turvalisus – nii õnnetuste kui ülekoormusvigastuste, haiguste ägenemise vältimine ja sellekohase tegevuse levik eesmärgiga kaasata võimalikult palju lapsi.

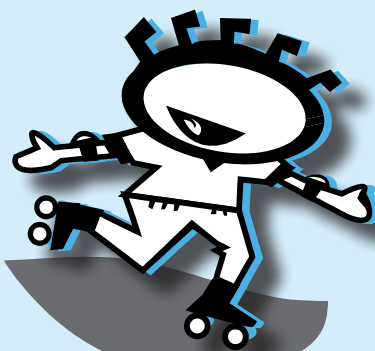
Nooremas koolieas jätkub baasmotoorsete liigutusviimuste, kehalise võimekuse ning kiiruse ja osavuse arendamine koos vastupidavuse ja jõu treenimisega.

Tervis on eluga toimetuleku oluline eeldus ja samal ajal põhiline väärtus, eesmärk omaette. Kui laps õpib vastu võtma väljastpoolt tulevaid käske, juhiseid ja keelde ning neid järgima, siis aktiveerub tema närvisüsteemi see osa, mida laps vajab iseenast kaskides ja keelates.

Allikas: Ene Tomberg, Tallinna Sotsiaal- ja Tervishoiuameti juhataja

asetäitja, lastearst -

http://www.teatoimeta.ee/Tervisekasvatus_abiks_oigete_vaart_266.htm

Looduslik ravi

Tõlkinud: Khadeja

Allikas: <http://gesund.co.at/aloe-vera-heilpflanzenlexikon-22819/>

„Oeh, nohu, pea valutab ja paha olla... peaks apteeki minema ja ninatilku ning valuvaigisteid tooma. Köharohi poleks ka paha!”

STOPP!!! Milleks raha raisata keemia peale, kui on võimalik end looduslike vahenditega aidata? Tänapäeval on meie elukeskkond niigi kemikaalidest ning heitgaasidest koormatud, et järjekordne hunnik keemiat tervise parandamise nimel oleks puhas enesehävitage.

Juba meie vaarvanemad leidsid palju abi loodusest tervist kimbutavate hädade vastu: nohu korral küüslauk ninna, köha korral sibulat meega ...

Uue rubriigiga soovimegi ärgitada pöörduma alternatiivse ravimi poole, mille Jumal on meid ümbritsevasse loodusesse meie jaoks pannud.

ALOE VERA

Aaloet peetakse ravimtaimede kuningannaks. Himaalaja piirkonnas on ta tuntud kui „kumari” (elav jumalan-na), Mehhikos „Sábila” (teadja), meil aga kui „saja ime taim”, seetõttu pole aaloe ainult kõige tuntum, vaid ka enimmüüdud ravimtaim maailmas.

Nagu egiptuse ajaloolistest kirjutistest on avastatud, tuntakse aaloed juba üle kuue tuhande aasta. Ka sume-rite kirjutistest on see taim oma raviomadustega juba neli tuhat aastat tagasi leidnud tolleaegsete ravitsejate hulgas märkimisväärse tunnustuse.

Juba Alexander Suur kasutas Aloe Verat ome sõjaretke-
de ajal haavatute ravimiseks. Kristlase viisid aga taime Indiasse, kus Aloe Vera „originaalse India ajurveda ravi-
mi” nime all tuntud on.

Peale selle mainitakse Aloe Verat Dioskuridese (1. sajand peale Kristust), Piiblis, maajade, Christoph Kolumbuse, Paracelsuse ja ka Sebastian Kneippi kirjutistes.

Aloe Vera on tüveta taim, mis kasvatab otse maapinnast kuni kakskümmend lehte, meenutades rosetti. Lehed kasvavad kuni 50 cm pikaks ning kuni 7 cm laiaks. Kuigi ta meenutab oma välimuse poolest rohkem kaktust, on siiski tegemist liilialisega.

Nimi „aloe” tuleb araabia keelest ja tähendab „mõru”, kuna lehe välisseina ja lehe sisemuse vahel asuv geeljas vedelik on mõruda maitsega.

Andmed

Teaduslik nimi: Aloe Vera

Kasvukõrgus: kuni 50 cm

Korjaeg: niipea, kui lehed on piisavalt suured

Pärinevus: algupärane päritolu arvatakse olevat araabia poolsaarelt, tänapäeval kasvab metsikult Aafrikas, Ameerika Ühendriikide lõunaosas, Kariibi saartel, Aasias, Vahemeremaades ja Kanaarisaartel.

Kasvukoht: kasvab metsikult kõrbemaastikul

Sünonüümid

Aloe barbadensis, Barbados Aloe, Curacao-Aloe, Socotrine Aloe, Venezuela-Aloe, Kõrbeliilia, Zanzibar Aloe.

Mõjuvad toimeained

Aminohapped, Anthracen (Anthrachinon ja Anthracenderivate), ensüümid, glükoproteiinid, mineraalid, vitamiinid.

Ravi ja kasutusala

Lehe sisemuses asuva geelja vedeliku arvukad ravitoimed on juba aastatuhandeid teada ning seda kasutatakse eelkõige haavade raviks näiteks põletushaavad¹.

Samuti tugevdab aine immuunsüsteemi, parandab rakutaastust ja mõjub hästi ensüümidele. Veel kasutatakse teda seedimist soodustava ja kõhu lahtistava vahendina.

Aloe Veral on suur tähtsus järgmistes kohtades:

põletuskahjustused
põletushaavad
mürgitus
nahahaigused nagu akne ja kalasoomus

väiksemad haavad
ebameeldib kehalõhn
seenhaigus
päikesepõletus
immuunsüsteemi tugevdamine
seedimine
kõhukinnisus
Samuti võib Aloe Vera ka HIV ja vähi korral tähtsaks ravimi koostisosaks pidada. Veel pole küll tõestusi efektiivsest ravitoimemõjust, ent kliinilised uuringud on juba tõestanud Aloe Vera immuunmodulaarset mõju. Kasutuseladel nagu liigesepõletik, podagra, reuma, arterioskleroos või stenokardia, puuduvad samuti teaduslikud uuringud Aloe Vera toime suhtes.

Doseerimine ja kasutus

Põletuste leevendamiseks ja raviks või haavaraviks kasutatakse Aloe Vera geeli, mida pigistatakse otse lehest. Immuunsüsteemi tugevdamiseks võtta nii hommikuti kui ka õhtuti 2 tl aaloe mahla. Seespidiseks raviks, nagu lahtistavaks toimeks, soovita me kasutada apteegis valmistatud.

Hoiatus

Ettevaatust tarvitamisel: rasedus- või imetamisperioodil, menstruatsiooni ajal, lastel alla 12 eluaastat, neeruhaiguste puhul, soolehaiguste puhul, teadmata põhjusel tekkinud kõhuvalu puhul. Veel tuleks meele pidada, et lehenahk sisaldab aloiini – väga tugevatoimeline lahtisti. Üksikutel juhtudel võib tekitada ülitunlikkust (allergiat). Ravi jooksul uriini punaseks värvumine on normaalne.

TÄHTIS MÄRKUS: Enne kui hakkate ravimtaimedega ravima, peaksite konsulteerima arsti või apteekriga!²

1 <http://gesund.co.at/sonnenbrand-12249/>

2 Vaata ka - Aloe Vera: <http://www.aloe-online.cc/>

Järgmisel korral on luubi all vana tuttav mesi!
Räägime selle omadustest, veidi mesilastest, nektarist, mee raviomadustest ja ka allergilistest reaktsioonidest meele.

ELU EESMÄRK - PARADIIS

Tõlkinud ja koostanud: Amina Iirimaalt

MIDA TÄHENDAB BID'A?

Araabiakeelne sõna *bid'a* on tuletatud sõnatüvest *bad'a*, mis on eesõiguseta millegi loomine. Allah ütleb Koraa-nis: „**Taevaste ja Maa Badei (Looja).**” (2:117)

Ja see tähendab, et Allah on loonud maa ja taevad ilma igasuguse eeliseta. Allah on samuti meile teada andnud, et Tema Sõnumitooja Muhammad (صلى الله عليه وسلم) ei ole Tema prohvetitest esimene, paljud prohvetid on temale (صلى الله عليه وسلم) eelnud.

Ütle [oo Muhammad (صلى الله عليه وسلم)]: „**Ma ei ole sõnumitoojate seas *bid'an* (uus).**” (46:9)

Kui on öeldud, et keegi on sooritanud *bid'a* siis järelikult on ta sisse seadnud kasutu uuenduse. Uuendused tavaliselt, nagu teaduslikud avastused, on täiesti lubatud, sest esialgselt on eluoludele või harjumustele voli antud. Kuid keelualune *bid'a* on just usus midagi uuendada, midagi religiooni sisse tuua, mida algselt islamis ei olnud, sest religiooni saab avaldada ainult Allah, ja Ta on selle juba täiuslikuks teinud, seega ei ole sellele enam midagi lisada ega sellest midagi ära jätta. Niisiis ei ole islamis usulistes küsimustes uuendustele ruumi.

AINULT ALLAHIL ÜKSINDA ON ÕIGUST MEILE TEADA ANDA, KUIDAS ME PEAKSIME TEDA ÜLISTAMA

„Järgige seda, mis on Teie Isandalt alla saadetud [Koraan ja prohvet Muhammadi (صلى الله عليه وسلم) sunna], mitte aga ühtegi *aulijat* (abistajad ja kaitsjad, kes kutsuvad teid looma liitlasi Allahi ülistamisse) Allahi kõrval.” (7:3)

See on sõnum, mis selgitab meile täpselt Allahi õigust, Tema voli avaldada ja jagada kärke Oma sulastele, ja vii-

sid, kuidas Teda ülistada. Teisiti polekski võimalik, sest *ibada* tõeliseks tähenduseks on ülistada Allahit sellisel viisil nagu Talle meeldib, mitte aga meie enese ihadele järgi andmisega, ja minna selle valitud vooluga kaasa. Oma himudele järgi andmine ilma Allahi juhtivusega ei ole muud kui eksiteele sammumine (28:50).

Prohvet Muhammad (صلى الله عليه وسلم) on hoiatanud meid uuenduste eest (religiooni vallas), et iga väljamõeldis on uuendus, iga uuendus on muutus, iga muutus on kõrvalekaldumine (tõelisest teest) ja iga kõrvalekaldu-mine on (põrgu)tules. [An-Nasā'i]

Ta (صلى الله عليه وسلم) tavatses iga oma jutluse alguses öelda järgmised sõnad: „... *Ja parim kõne on Allahi kõne, kõige tõhusam juhtimine on Muhammadi (صلى الله عليه وسلم) oma ning hullest hullemad asjad on uuendused, mis on religiooni sisse toodud, mida seal algselt polnud.*” [Muslim]

Ta (صلى الله عليه وسلم) on meil käskinud mitte omaks võtta seda, millel usus alust pole. [Muslim] Igaks, kes toob meie religiooni midagi millele siin pole kohta, peab olema kõrvale heidetud. [Musnad Ahmad]

Tähendab, et iga *bid'a*, mis on usku sisse toodud, peab saama eemale lükatud, sest üksnes Allahil ja Tema Sõnumitoojal (صلى الله عليه وسلم) on luba seadusi välja anda.

USK ON TÄIELIK

„Täna on teie religioon lõpule viidud, ja olen valinud teie religiooniks islami.” (5:3)

See värsstõestab meile selgelt, et religioon on täielik, sellele pole vaja midagi juurde lisada ega sellest midagi maha võtta. Islam on täiuslik ja veatu.

Prohvet Muhammad (صلى الله عليه وسلم) on öelnud: „Ma

olen teile kohuseks teinud ainult selle, mida Allah on käskinud ja ma pole keelusta teid millegagi, mida Allah pole keelanud.” [al-Bayhaqii jt]

Samuti loeme tema (صلى الله عليه وسلم) kuldsetest sõnadest, et ta on meile andnud korralduse kõigeks, mis meid Paradiisile ligemale viib ja on meid hoiatanud kõige eest, mis smeid Põrgupiinale lähemale viib. [Musnad ash-Shafi'i jt]

Prohvet Muhammad (صلى الله عليه وسلم) täitis tema õlale Allahilt kanda antud usaldust algusest lõpuni. Ta

(صلى الله عليه وسلم) selgitas inimestele religiooni selle vaimses ja füüsilises vormis, heitis valgust keelatule ja lubatule, laitis laiduväärset jne. Tema (صلى الله عليه وسلم) selgitustöö oli lausa nii täielik, et ta (صلى الله عليه وسلم) õpetas meile selgeks isegi tualettruumis käimise kombed, käitumisviisid meie partneritega ja palju muud.

Allah ütleb oma Raamatus, et Koraan on avaldatud kõige

selgitajana. See on juhtivus, halastus ja rõõmsad uudised neile, kes alistuvad Tema tahtele. (16:89)

Koraan on terviklik, see mahutab endas selgitusi kõikidest religioossetest põhimõtetest, monoteismi kogu oma kategooriatega, ja räägib isegi sellest, kuidas teisi külastada, kuidas riietuda nagu kord ja kohus jpm.

Kõige eelneva põhjal on islami seadusandluse (šaria) ametlikuks *bid'a* definitsiooniks järgnev: **Religioosne uuendus, mis jäljendab šariaati ja mille mõtteks on otsida Allahi lähedust millegi muu kui selle läbi, mis Allah ise ilmutanud on. Taoline uuendis, millel ei ole islami seadustikus mingit alust ja mille leiutamise viis on samuti islamis vastuvõtmatu.**

Järgneb ...

Allikas: <http://calltoislam.com/>

SURMAST

Allikas: "The Jurisprudence of Funerals in Islam"

Tõlkinud: Aisha

1. HAIGUS

Prohvet (ﷺ) on meile kinnitanud, et haigus heastab halvad teod ja kustutab patud.

Abu Huraira (رضي الله عنه) jutustas, et Prohvet (ﷺ) ütles: „Neile, keda vaevab haigus, tahab Jumal head.“ (Bukhari, Muslim)

Abu Huraira (رضي الله عنه) jutustas, et Prohvet (ﷺ) ütles: „Kui moslemit vaevab väsimus, ebamugavus, raskus, mure, kurbus, lein või haigus, isegi kui mingi okas teda torkab, kustutab Jumal tema pattusid.“ Temalt (ﷺ) küsiti: „Kas sellepärast, et sulle antakse kahekordne tasu?“ Ta (ﷺ) vastas: „Just nii. Samamoodi, kui moslemit torkab okas või isegi midagi veel väiksemat, kustutab Jumal tema patte, nagu lehti langetab puult.“ (Bukhari, Muslim)

2. KANNATLIKKUS HAIGUSE AJAL

Igaüks, keda haigus vaevab, peaks kannatlik olema, sest ei ole paremat tasu kui kaebamata kannatlikkuse eest.

Suhaib ibn Sinan (رضي الله عنه) jutustas, et Prohvet (ﷺ) ütles: „Usklike asjad on heas korras ja see käib vaid usklike kohta. Kui ta saab midagi, mis on hea, siis tänab ta Jumalat ja see on talle parim. Kui ta aga seisab vastamisi raskuste ja ebaõnnega, on ta kannatlik ja see on talle parim.“ (Muslim)

3. HAIGUSE ÜLE KURTMINE

Haigel on lubatud oma haiguse üle arstile või sõbrale kaevata tingimusel, et ta seda ei tee oma viha või kannatamatuse väljendamiseks.

Jumala Sõnumitooja (ﷺ) on öelnud: „Ma haigestun nagu kaks meest teie hulgast.“

Aisha (رضي الله عنها) ütles Jumala Sõnumitoojale

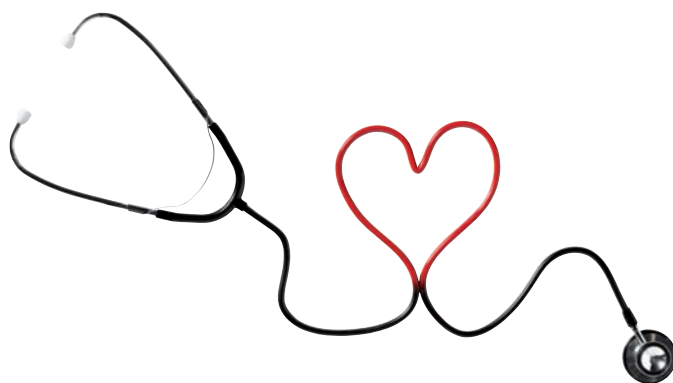
(ﷺ) kaevates: „Oo, mu pea!“ ja ta

(ﷺ) vastas: „Mu pea ja mina!“

Haige peaks enne oma vaeva üle kaebamist Jumalat tänama. Ibn Masud (رضي الله عنه) ütles: „Kui hädaldamisele eelneb tänu, siis haige ei ole hädaldaja.“ Jumalale oma häda kurtmine on lubatud. Prohvet Jaakob (عليه السلام) ütles: „Ma kurtsin oma kurbusest Jumalale.“ Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles: „Oo Jumal, ma kurdan sulle oma nõrkusest ...“ jne.

4. HAIGE SAAB KÕIGI EELNEVATE HEADE TEGUDE EEST HAIGUSE AJAL TASU

Abu Musa Al-Ashari (رضي الله عنه) jutustas, et Prohvet (ﷺ) ütles: „Kui keegi jääb reisides haigeks, saab ta oma heade tegude eest tasu, nagu oleks ta terve püsielanik.“

Dr. A.B. Philips

Jeesuse tõeline sõnum

Tõlkinud: Aisha

2. PEATÜKK: JEESUSE ISIK

Nagu eelmisest peatükist järeldada võime, on nii Vana kui Uus Testament mõlemad ebausaldusväärsed allikad ja seega ei ole neid võimalik kasutada, kui soovime teada ajaloolist tõde selle kohta, kes oli mees nimega Jeesus Kristus, mis oli tema ülesanne ja mis tema sõnum. Samal ajal aga tõdeme, et Piibli lähedasem uurimine paralleelselt Koraani värssidega annab meile palju teadmisi selle kohta, millist autentset infot Piiblis Jeesuse kohta säilinud on.

SÕNUMITOOJA

Läbi terve Koraani on Jeesusest räägitud peamiselt kui Jumala sõnumitoojast. Koraani 61. peatükis tsiteerib Jumal Jeesust järgnevalt: „**Ning kui Jeesus Maarja poeg ütles: „Oo, israeli lapsed, tõesti, ma olen teile (saadetud) Jumala sõnumitooja, kes kinnitab Toorat (mis on tulnud) enne mind ning annab edasi hea uudise Sõnumitoojast, kes tuleb peale mind ning kelle nimi on Ahmad.“ Kuid kui ta tuli nende juurde selgete märkidega, ütlesid nad: „See on kindlasti nõidus!“**” (61:6)

Uues Testamendis on hulgaliselt värsse, mis kinnitavad, et Jeesus oli sõnumitooja ja prohvet. Siinkohal tooksin ära vaid mõned neist. Mt.21:11 on kirjas, et Jeesuse kaasaegsed nimetasid teda prohvetiks: „*Aga rahvas ütles: „Tema on see prohvet Jeesus Galilea Naatsaretist!“*”

Mk.6:4 on kirjas, et Jeesus nimetas iseend prohvetiks: „*Aga Jeesus ütles neile: „Prohvet ei ole mujal autu kui oma kodukohas ja oma sugulaste seas ning omas majas!“*”

Järgnevad värsid aga kirjeldavad, et Jeesus saadeti kui sõnumitooja. Mt.10:40 on kirjas, et Jeesus ütles: „*Kes teid vastu võtab, võtab mind vastu; ja kes mind vastu võtab, võtab vastu selle, kes mind on läkitanud.*”

Jh.17:3 tsiteerib Jeesust järgnevalt: „*Aga see on igavene elu, et nad tunneksid sind, ainust tõelist Jumalat ja Jeesust Kristust, kelle sina oled läkitanud.*”

INIMENE

Koraan mitte ainult ei kinnita Jeesuse prohvetlust, vaid eitab kindlalt ka Jeesuse jumalikkust. Jumal on Koraanis teada andnud, et Jeesus sõi toitu, mis on inimlik tegevus, ebasobiv Jumalale: „**Messias, Maarja poeg, oli kõigest sõnumitooja; palju oli enne teda sõnumitoojaid lahkunud. Ta ema oli tõearmastaja. Neil mõlemil oli söömiseks (igapäevane) toit. Vaata, kuidas Jumal neile selgeks teeb Oma märgid; siis vaata, kuidas nad on tõest eksinud.**” (5:75).

Uues Testamendis on hulgaliselt värsse, mis samuti eitavad Jeesuse jumalikkust. Näiteks vastas Jeesus Lk.18:19 sellele, kes tema poole pöördus, nimetades teda heaks: „*Miks sa mind nimetad heaks? Keegi muu ei ole hea, kui ainult Jumal*”. Kui Jeesus keeldub siin „heaks“ kutsutud olemast ja lisab, et vaid Jumal on tõeliselt hea, siis näitab see selgelt, et ta ise ei pea end Jumalaks.

Jh.14:28 seisab, et Jeesus ütles: „*Isa on suurem mind*”. Öeldes, et „Isa“ on suurem kui tema, eristab Jeesus end Jumalast. Samuti käskis Jeesus Jh.20:17 Maarja Magdaleenal oma järgijatele öelda: „*Mina lähen üles oma Isa ja teie Isa juure ja oma Jumala ja teie Jumala juure.*” Seega rõhutab väljend „minu Isa ja teie Isa“ veelgi enam seda, et Jeesus end Jumalast eraldiseisvaks pidas. Lisades juurde „minu Jumala ja teie Jumala“, ei jätnud Jeesus enam ühelegi intelligentsele olendile ruumi arvamaks, et ta ise on Jumal.

Isegi osade Pauluse kirjutistes, mida kirik pühaks peab,

¹ Jeesus ei eitanud mitte seda, et ta oleks hea, sest loomulikult oli ta hea, kuid siin on juttu perfektsest headusest ja keegi ei saa olla perfektelt hea peale Jumala. Jeesus oli inimese poeg (nagu ka ta ise seda kinnitab, näiteks Mt.19:29) ja seega ka ekslik.

on Jeesust nimetatud vaid inimeseks, eristades teda suuresti Jumalast. Näiteks 1Ti.2:5 kirjutab Paulus: „*Sest Jumal on üks, ka vahemees üks Jumala ja inimeste vahel, inimene Kristus Jeesus.*”

Ka Koraanis on hulgaliselt värsse, mis kinnitavad Prohvet Muhammedi inimese staatust, et ära hoida tema järgijate poolne jumalikustamine, nagu Jeesusega juhtus. Jumal andis Muhammedile käsu kõigile, kes tema sõnumit kuulevad, öelda: „**Ma olen vaid inimene nagu teie. Mulle on ilmutatud, et teie Jumal on Üks Jumal. Seega, kes loodab kohtuda oma Isandaga, see tehku häid tegusid ja ärgu ühendagu Jumala teenimises oma Isandaga kedagi.**” (18:110)

Jumal andis Muhammedile ka käsu tunnistada, et vaid Jumal ise teab Kohtupäeva aega: „**Nad küsivad sinult Tunni kohta: „Mis ajaks on see määratud?” Ütle: „Tõesti, teadmine sellest on mu Isanda juures. Keegi peale Tema ei saa seda aega avaldada ...”**” (7:187)

Ka Jeesus eitas Markuse evangeeliumis (Mk.13:32), nagu ta teaks, millal saabub Viimnetund: „*Aga sellest päevast või tunnist ei tea ükski, ei inglidki taevase ega Poegi, muud kui Isa ükski.*”

Üks Jumala tunnustest on Kõiketeadmine. Seega, kui Jeesus ei teadnud, mil jõuab kätte Viimnetund, ei saanud ta ka Jumal olla, kuna Viimsetunni saabumise aega teab vaid Jumal.

NEITSIST SÜND

Koraan kinnitab Piibli lugu Jeesuse neitsist sünnist. Siiski on siingi väikesed erinevused. Koraan jutustab, et Jeesuse ema Maarja oli poja sünni ajal vallaline neitsi, kelle ema oli ta pühendanud Jumala teenimisele. Kui ta jumala teenimiseks eraldatud kohas palus, tulid ta juurde inglid ja andsid talle ta eelseisvast rasedusest teada.

„**Kui inglid ütlesid: „Maarja, Jumal saadab sulle häid uudiseid Sõnast („Ole!” ja Jeesus sai), tema nimeks saab Messias Jeesus, Maarja poeg, keda austatakse nii siinses elus kui ka teispoolsuses ja tema on üks lähedastest (Jumalale).**” (3:45)

„**... küsis ta (Maarja): „Isand, kuidas ma võin saada lapse, kui ükski mees pole mind puudutanud?” Ta vastas: „Nii (saab see olema), Jumal loob seda, mida soovib. Kui Ta on midagi otsustanud, ütleb Ta ainult „Ole!” ja see on.”**” (3:47)

Samas on Koraan väga selgel seisukohal, et Jeesuse neitsist sünd ei muutnud ta inimlikkust. Tema loomine oli nagu Aadama loomine, kellel ei olnud ei isa ega ema.

„**Tõesti, Jeesus on Jumala silmis sama, mis Adam. Ta lõi tema maast ja siis ütles talle: „Ole!” ja ta sai olema.**” (3:59)

IMED

Koraan kinnitab enamikku Piiblis mainitud Jeesuse imedest² ja toob lisaks veel ka selliseid, mida Piibel ei maini. Näiteks kinnitab Koraan, et Jeesus oli Jumala sõnumitooja juba sünnist ja ta esimeseks imeks oli hällist rääkimine. Peale seda, kui Maarja oli Jeesuse sünnitanud, süüdistati

teda hooramises. Selle asemel, et inimeste süüdistustele vastata, osutas ta vastsündinud lapsele.

„**Siis osutas ta talle. Nad ütlesid: „Kuidas saame me kõnetada kedagi, kes on hällis laps?” Ta (st Jeesus) ütles: „Tõesti, ma olen Jumala sulane, Ta on andnud mulle Raamatu ja teinud minust prohveti.”**” (19:29-30)

Tema teiste imede seas, nagu surnute ellu äratamine, pidalitõbiste ravimine ja pimedate nägijaiks tegemine, mainib Koraan veel üht imet, mis Piiblist puudub. Prohvet Jeesus voolis savist linde, puhus neile peale ja need lendasid elavate lindudena minema. Samas rõhutab Koraan pidevalt, et iga kord, kui Jeesus mõne imega hakkama sai, ütles ta ka inimestele, et tegi seda vaid Jumala loal. Ta selgitas oma järgijatele, et ei teinud ise imesid, nagu seda olid selgitanud paljud eelnevad prohvetid enne teda.

Kahjuks peavad need, kes Jeesust jumalikuks tunnistavad, tihtid tema imesid tõestuseks tema jumalikkusele, unustades, et ka paljud varasemad Vanas Testamendis kirjeldatud prohvetid on samasuguste või sarnaste imedega hakkama saanud.

Jeesus toitis 5000 inimest 5 leivapätsi ja 2 kalaga.	Eliisa toitis 100 inimest 20 odraleiva ja vähese maisiga. (2Ku.4:42-44)
Jeesus ravis pidalitõbiseid.	Eliisa ravis Naamani pidalitõvest. (2Ku.5:14)
Jeesus tegi pimedad nägijaiks.	Eliisa tegi pimedad nägijaiks. (2Ku.6:17,20)
Jeesus äratas surnud ellu.	Eliisa äratas surnud ellu (2Ku.4:34). Isegi Eliisa kontidel oli surnuid elluäratav jõud. (2Ku.13:21)
Jeesus kõndis vee peal.	Mooses ja ta rahvas ületas Surnumere. (2Mo.14:22)

Ka Uues Testamendis on värsse, mis kinnitavad, et Jeesus ei toiminud omast võimust. Jeesus ütles Jh.5:30: „*Mina ei või iseenesest ühtki teha,*” ja Lk.11:20: „*Ent kui mina kurje vaimi välja ajan Jumala sõrmega, siis on Jumala riik jõudnud teie juure.*”

Paulus kirjutab Apostlite tegudes (2:22): „*Israeli mehed, kuulge neid sõnu: Jeesuse Naatsaretlase, mehe, kellest Jumal andis tunnistuse väe ja imede ja tunnustähedega, mis Jumal tegi tema läbi teie seas ...*”

Lugeja küsib lugeja vastab

Kui palju Koraani tead peast? Kas arvad, et see on piisav? Kas sul on õppimiseks mingi oma süsteem, ajakava vmt? Kas arvad, et Koraani päheõppimine on üldse vajalik? Miks? /Miks mitte?

Mina kahjuks ei oska Koraani peast ja ka pole ma veel päris moslem, aga islam on võrreldes teiste usunditega mulle kõige südamelähedasem ja ma loen lqrat suure naudinguga. Olete tublid loojad!
K.

Koraani peast ei tea palju, aga kuna leidsin ennast islamis hiljuti, siis *inshaAllah* hakkan teadma rohkem. Mind aitavad õppimises pühapäevased loengud. Mulle sobib ka see, kui loen ja samal ajal kuulan retsiteerimist; siis nagu „töötavad“ kaks mälusüsteemi korraga. Meeldib just kuulata, sest retsiteerimisest jääb paremini meelde, ja see kõlab nii ilusti, mitte nagu minu suust välja tuleb. Minu arvates on vaja õppida, kuna see on unikaalseim ilmutus, mis kunagi ilmunud ja inimestele kingitud. See on Jumala sõnum!

Varem, kui ma islamist mitte midagi ei teadnud (välja arvatud terroristide lood muidugi), siis esimene asi, mis ma teada sain, oli Koraan. Ma olin täiesti šokeerinud ja kui ma esimest korda Koraani kätte võtsin, oli selline tunne, nagu mingi lamp hakkas minu sees põlema (praegu, kui seda kirjutan, on mul kananahk ihul) ja teine tunne, mis mul tekkis, oli, et ma olen liiga must, et oma käega SEDA näppida (ma pean silmas, et minu *imaan* ehk usk on must). Koraani õppimiseks on veel üks hea argument – on vaja õppida selleks, et treenida oma mälu.

Y.

Tunnistan ausalt, et tean selle kohta, kui kaua olen moslem olnud, kaugel liiga väga Koraani. Alguses, kui ma veel õppisin, ei olnud abielus ega ema, oli väga lihtne leida aega Koraani lugemiseks ja õppimiseks. Nüüd aga, kus tuleb leida aega töö, laste ja mehe kõrvalt, on see tunduvalt raskem, aga inšaAllah, ikka tasa ja targu. Peaasi on kasvõi natuke ja pidevalt, kui palju ja korraga või üldse mitte.

Varem oli mul Koraani õppimiseks väga kindel süsteem, nüüd on aga, aga nüüdne süsteem on palju „leebem“ ja „lofem“. Aga nagu ütlesin – parem vähe kui mitte midagi.

Ma arvan, et Koraani päheõppimine on iga moslemi jaoks väga vajalik ja seda mitmetel põhjustel: 1) Kuidas me muidu oma usu kohta teaksime? Meil on kohustus mitte niisama pimesi järgida vaid ka teada, kust meie usu käsud tulevad. 2) Mida rohkem inimesi Koraani õpib, seda rohkem on suutelised seda ka edasi õpetama ja ainult tänu sellele on Koraani 14 sajandit säilinud täiesti muutumata – ühtki tähte pole selles muudetud, samal ajal kui kõiki teisi Jumala sõnumeid on aegade jooksul palju muudetud ja kuna nende sõnumite järgijatel puudub päheõppimise komme, siis nad ei pane tähelegi, kui midagi muudetakse või kui neile midagi õpetatakse, mis tegelikult nende sõnumiga kokku ei käi. 3) Koraani õppimine aitab meil mõelda rohkem ka selle peale, kui Vägev on meie Looja ja kui väikesed meie ja seega muudab meid jumalakartlikumateks. Koraanis on ju öeldud, et tõeliselt jumalakartlikud on vaid need, kellel on teadmised. 4) Koraani õppimine on kindlasti ka väga hea mälu trenn.

A.

Koraani ma veel peast ei tea aga inshaAllah tegelen sellega iga päev. Alustasin Koraani õppimist lühematest suuradest – nii nagu lastel kergemast keerulisemale, nii kehtib ka täiskasvanute puhul! Kas Koraani pähe õppimine on vajalik? Leian et see on lausa iga moslemi kohustus, sest Koraan õpetab inimesele, kui oluline on Jumala ainususesse uskumine ning tema seaduste järgi elamine. Seal käsitletakse kõiki inimesi puudutavaid teemasid, elutarkust, õpetusi, eelnevate prohvetite elusid ja seadusi ning suhet Jumala ja inimkonna vahel ning inimeste õigele teele juhtimist. See kõik on elu aluseks ja ülioluline teada ning järgida. Koraan on iga moslemi teejuhiks.

A.

Tean hetkel peast natuke alla 20 suura ja *ajaat ul-kursi*. Kuid see pole üldsegi piisav, seda on häbiväärsest vähe. Oleks ma ainult nii tubli, et mul oleks ajakava Koraani

õppimiseks, sedaviisi oleks ideaalne. Kuid õppimisel lähen kahe *ajaa* kaupa, st õpin kaks *ajaat*, kui need selged, liigun edasi. Aga häbi mulle. Palju on juhtunud viimaste aastate jooksul ja kole tunnistada, et mul pole olnud aega rohkem Koraani suurasid juurde õppida. See pole vabandus, Allahi sõnade jaoks peab alati aega leiduma, me ju ometi tahame pürgida Paradiisi, seega ... andku Allah mulle jaksu.

Jah, muidugi on Koraani päheõppimine vajalik, veel vajalikum selle õpitu elus praktiseerimine, sest ilma selleta pole pähetuupimisel mingit mõtet. Parem on teada vähem ja seda elus rakendada, kui teada rohkelt Koraani suurasid ja mitte neist aru saada ega nendest hoolida.

Kuid loomulikult õige moslem peaks Koraani esimeseks raamatuks võtma, milles ta on ninapidi ikka ja jälle, mitte jätma kapi peale tolmu koguma ja võtab selle välja harva. Koraan on moslemi elu, see on peamine islami seadusandluse allikas, meie elu käsiraamat.

A.

Olen alati mõelnud ja unistanud teada Koraani võimalikult palju! Mis on aga võimalikult palju? Muidugi terve Koraan! *InšaAllah*, rahustan ennast, kui järjekordselt suurasid õppida pusin. Ma ei hakka siinkohal „eputama“ et tean nii ja nii palju.. mainin vaid, et lapsed teavad rohkem! Ja seda ainult tänu mõnekuusele Koraanikoolile, *mašaAllah*! Nüüd on nemad mind õpetamas ja langen õpilase rolli. Milline rõõm neile!

Koraani peast teada on väga oluline, eriti et aru saada selle tähendusest. Niisama teadmine ei pane meid selle tähenduse üle sügavamalt mõtlema ja nii kaob kogu väärtus. Eelkõige on vajalik selgeks saada araabia keel, hääldamine... Püüangi juba lugeda Koraani araabia keeles ja vähem transkriptsiooni.

Olen leidnud enda jaoks nn rütmilise viisi õppida, paari värsi kaupa, mitmeid kordi korrates, kuniks õpitu selge. Paljulapselise pere emana on päeva kulg alati ootamatu ning seega Korani õppimine siis, kui just vaba hetk on.

K.

Tean peast Koraani lühemaid suurasid tagantpoolt ja hetkel on käsil suura al-Mulk õppimine. 10-aastane tütar teab peast pea 40 suurat Koraanist. Muidu kui kuulan Koraani arvutis või autos, siis oskan kaasa retsiteerida juba päris palju pikemaid suurasid tagantpoolt, aga päris üksi veel ei oska.

Mul ei ole kindlat süsteemi, kuidas õpin, pähe jääb kui tütar õpib ja mina kontrollin, kuna harjutame ühte suurat nii mitu korda, siis jääb ka endale meelde. Autos kuulates ühte ja samasid suurasid jääb ka meelde.

InshaAllah tahan kindlasti õppida rohkem ja loodan, et kunagi tulevikus saan ühineda mõne grupi või õpetajaga, kellega koos õppida. Aga *alhamdulillah* sellegi eest, mis on hetkel õpitud, kuna arvan, et on oluline teada peast Koraani, kuid samas ka püüda aru saada selle tähendusest.

S.

Ma tean peast kuskil 19-20 suurat, kõik Koraani lõpust väiksemad + aajat ul-kursi.

Minu jaoks on praegu piisav. Peale lapse saamist on juurde õppimine pooleli jäänud, kuid tahaks ikka edasi õppida. Kuna ma araabia keelt räägin vähe, siis tahaks enne selle selgeks saada, et siis Koraanist ka aru saada.

Ma arvan, et oluline on ka õpitust aru saada, mitte lihtsalt pähe tuupida.

S.

Pudrupotike keeda...

HOIDISED

MAROKO MARINEERITUD SIDRUNID

Kokk: Sarah Iirimaalt

Säilitatud või marineeritud sidrunid on sagedasti kasutusel Põhja-Aafrika ning kõige sagedamini just Maroko köögis. Soolas marineeritud sidrunid kaotavad oma teravuse ja omandavad eripärase maitse. Marokos on nad üheks levinumaks koostisosaks toiduvalmistamisel. Kuubikud, poolikud või terved sidrunid on marineeritud soolves, st vee, sidrunimahla ja soolaga. Marinaad lastakse seista nädalaid või kuid, enne, kui see kasutusele võetakse. Viljaliha võib kasutada hautistes või kastmetes, kuid koor on kõige väärtuslikum. Maitse on kergelt hapukas, kuid intensiivselt sidrunimaitseline.

Sidrunitükid võib enne kasutamist puhtaks pesta, et eemaldada üleliigne sool, või blanšeerida, et eemaldada rohkem soola ja tuua välja looduslikult kerge magusus. Seejärel võib need viilutada, tükeldada või hakkida, vastava roa tekstuuri saavutamiseks.

Marineeritud sidruneid müüakse lahtiselt Maroko turgudel, kus neid võib pehmete ja mahlastena kioskites kõrgete kuhjadena näha, kõrval erinevat värvi oliivimäed. Need kaks on tihtipeale roogades koos kasutusel. Õige Maroko perenaine valmistab need aga tihti ise.

LIMUUN HAMIID M`RAKAD

4 sidrunit

4 spl meresoola

4 sidruni mahl

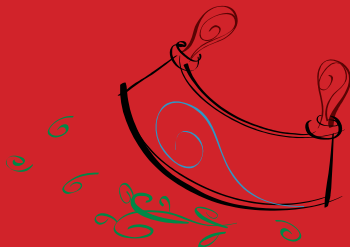
Neid on lihtne valmistada. Läheb 4 nädalat aega, enne kui nad on valmis kasutamiseks, ning säilivad pea aasta.

Pese ja hõõru sidrunid korralikult puhtaks. Klassikaline Maroko viis on lõigata sidrunid neljandikuks aga mitte lõigata kohe katki, vaid nii, et sidrunitükid oleks siiski koorega ühendatud. Täida sidrun supilusikatäie soolaga ja vajuta kokku. Aseta need purkidesse, vajutades nad alla, et nad oleksid kokku pressitud ning sulge purk.

Jäta 3-4 päevaks seisma. Sidrunid peaks sel ajal olema eemaldunud osa oma mahladest ning koor veidi pehmenenud. Ava purk ja vajuta sidrunid alla nii palju, kui saad. Seejärel vala peale värskelt pressitud sidrunimahl, et katta sidrunid täielikult.

Sulge purk ja säilita jahedas kohas kuu aega. Mida kauem nad marineerivad, seda parem maitse. Enne kasutamist eemalda viljaliha ja pese kraani all, et eemaldada liigne sool.

TUNEESIA KÖÖK

Kokk: Karima

TUNEESIA SOOLATUD OLIIVID JA TERAV PIPAR

500 g rohelisi oliive

500 g teravat pipart

1 sidruni mahl

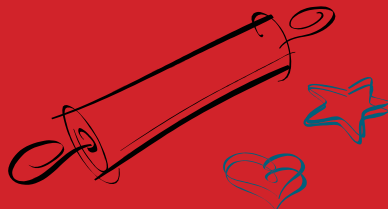
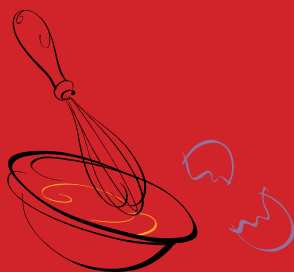
soola

vett

Pesta suur purk korralikult puhtaks. Võtta kauss, mõõta purgiga vett ja lisa 3 suurt peotäit soola.

Võtta toores muna ja asetada see soolvette. Kui muna tõuseb pinnale, on vee soolasus paras kui ei, lisada veel soola ja segada kuni sool on lahustunud. Panna piprad ja oliivid purki, valada soolvesi peale ning jätta 2 päevaks kaaneta seisma. Seejärel panna kaas peale ja lasta seista 1 nädal, siis saab juba süüa.

ALŽEERIA KÖÖK

Kokk: Khadija

ALŽEERIA DATLIMOOS

2 kg värskaid datleid (võib ka juba vanemaid, kuivemaid)

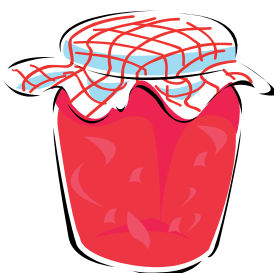
750 g kristallsuhkrut

1 värskest pressitud sidruni mahl (keskmisest sidrunist)

Pese datlid ja eemalda kivid, lõika datlid viiludeks või rõngasteks. Lase datlilõigud seista 1 minut keevas vees, seejärel nõruta. Moosikeetmise potti panna sidrunimahl, suhkur ja 20cl vett. Kui suhkur on sulanud, lasta segu keema, kuni 110°C. Seejärel lisada datlitükid, hoolikalt segades.

Keeta massi vaid 15 minutit, kuniks suhkur paksenud ja datlid kristalliseerunud, seejärel valada moosimass pisikestesse streiliseeritud kuumadesse purkidesse, keerata steriliseeritud kuumad kaaned kinni ja asetada purgid rätikule tagurpidi.

P.S: Mina püreestasin kuuma moosi saumikseriga ning valasin alles siis purkidesse.

LOENGUPÄEV NAISTELE

ISLAMI KULTUURIKESKUSES

14. mail

toimub **Islami kultuurikeskuses Turath**

(Keevise 9) alates **kell 11.00** loeng naistele naistest ja abielust. Loengut peab Iman Mahmutova (tõlge ka eesti keelde) ja see kestab kuni dohri palveni. Dohri palve eel on oodatud kõik need, kes soovivad oma *šahaadat* öelda ja sellekohast paberit saada – siis on võimalus koos teistega seda teha *inšaAllah*

Peale dohrit toimub loeng abiellumise seadustest (*fiqh un-nikaah*) (lektor Kätlin Hommik-Mrabte).

Kõik naised on oodatud!

KORAANINURK

80. SUURA – 'ÄBÄSÄ – TA KORTSUTAS KULMU (42 äjät)

	Jumala, kõige Armulisema, Halas-tavama nimel.	<i>bismilläähi r-rahmääni r-rahiim</i>	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
1	Ta kortsutas kulmu ning pööras selja,	<i>äbäsä wa täwällää.</i>	عَبَسَ وَتَوَلَّى
2	kui ta juurde tuli pime mees ^{1 2 3} .	<i>än žää 'āhu l-ä 'mää.</i>	أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى
3	Ja kuidas võid sa teada, äkki saab ta (pattudest) puhtaks?	<i>wa mää judriikā lä 'allāhu jāz-zäkkää.</i>	وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكَّى
4	Või saab ta meenutuse ning sellest meenutusest on tal kasu?	<i>āu jāddäkkāru fä-tānfä 'āhu d-dikraa.</i>	أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى
5	Kuid sellele, kes peab end piisavaks,	<i>ämmää māni stāgnää</i>	أَمَّا مَنْ اسْتَغْنَى
6	pöörad sa tähelepanu.	<i>fä-äntä lähu tašaddää.</i>	فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى
7	Ei ole sinu teha, kui ta puhtaks ei saa.	<i>wa mää 'āleikā ällää jāzzäkkää.</i>	وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكَّى
8	Ja sellest, kes sinu juurde tuli jooksupalu	<i>wa ämmää män žää 'ākā jās 'ää</i>	وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى
9	ja kardab (Jumalat),	<i>wa huwä jāḥšää.</i>	وَهُوَ يَخْشَى
10	ei tee sa välja.	<i>fä-äntä 'ānḥu tālāhhää.</i>	فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى
11	Aga ei, tõesti, see on meenutuseks	<i>källää innähää tāḍkirā.</i>	كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ
12	ja see, kes soovib, mõelgu selle peale.	<i>fä-män šää 'ā dākārah.</i>	فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ
13	(See on) auväärsetel lehtedel,	<i>fii šuhuufim-mukarramā.</i>	فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ
14	ülevatel ja puhastatutel;	<i>mārfuu 'ātim-muṭahhāra.</i>	مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ
15	saadikute ^{4 5} kätes,	<i>bi-äidii sāfara.</i>	بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

16	(kes on) auväärsed ja kuulekad.	<i>kiräämi barara.</i>	كِرَامَ بَرَرَةٍ
17	Hävitatud ⁶ saagu inimene, kes ei usu.	<i>qutilä l-insäänu mää äkfarah.</i>	قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ
18	Millest Ta küll tema lõi?	<i>min äijj šäi'in ħalaqah.</i>	مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ
19	Ta lõi tema seemnetilgas ja ta (elu, keha jne) määras,	<i>min-nutfatin ħalaqahu fä-qad-darah.</i>	مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ
20	seejärel tema tee lihtsustas ^{7 8} ,	<i>tummä s-säbiilä jässarah.</i>	ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ
21	siis saatis ta surma ja pani hauda,	<i>tummä ämäätähu fä-aqbarah.</i>	ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ
22	siis, kui Ta tahab, laseb Ta tal surnuist üles tõusta ^{9 10} .	<i>tummä idää šää'a änšarah.</i>	ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ
23	Aga ei, ta ei ole seda teinud, mis Ta käskis teda ¹¹ .	<i>källää lämmää jaqdi mää ämarah.</i>	كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ
24	Las inimene vaatab siis oma toitu:	<i>fä-l-jänžuri l-insäänu ilää ħa'äämih.</i>	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ
25	kuidas Me vett (vihma) laseme ohtralt kallata	<i>ännää šababnää l-mää'a šabbää.</i>	أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا
26	ja seejärel maal praguneda	<i>tummä šaqaqnää l-arḍa šaqqaa.</i>	ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا
27	ja laseme sealt seemnetel kasvada	<i>fä-änbätinä fihää ħabbän</i>	فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا
28	ja viinamarjadel ning rohhtaime- del ¹²	<i>wa 'inābän wa qaḍbää.</i>	وَعِنَبًا وَقَضْبًا
29	ja oliivipuudel ning datlipalmidel	<i>wa zäituunän wa naḥlää.</i>	وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا
30	ja tihedatel aedadel ¹³	<i>wa ḥadää'iqā gulbää.</i>	وَحَدَائِقَ غُلْبًا
31	ja puuviljadel ning rohul ¹⁴ ,	<i>wa fäākihātän wa äbbää.</i>	وَفَاكِهَةً وَأَبًّا
32	moonaks teile ning te karjale.	<i>mätää'al-lākum wa li-än'äämikum.</i>	مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ
33	Ja kui tuleb (kõlab) Kurdistav Heli ^{15 16} ,	<i>fä-idää žää'āti š-šaahḥa.</i>	فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ
34	sel päeval põgeneb mees oma venna eest	<i>jäwmä jäfirru l-mär'u min āḥiih.</i>	يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ
35	ja oma ema ning isa eest	<i>wa ummihi wa ābiih.</i>	وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ
36	ja oma naise ning laste eest ¹⁷ .	<i>wa šaahibātihi wa bāniih.</i>	وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ
37	Igal mehel neist on sel päeval piisavalt tegu ¹⁸ .	<i>li-kulli mri'i minhum jāwmä'idin šā'nun juḡniih.</i>	لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ
38	Mõned näod sel päeval säravad,	<i>wužuuḥun jāwmä'idim-musfira.</i>	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ
39	naeratades rõõmustavad;	<i>daahikätum-mustābsira.</i>	ضَاكِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ
40	teistel nägudel on sel päeval tol- mukord,	<i>wužuuḥun jāwmä'idin 'āleihää ḡabara.</i>	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ
41	mustus katab neid,	<i>tārḥāquḥää qatara.</i>	تَرْتَفِقُهَا قَتَرَةٌ
42	neid uskmatuid ja patuseid.	<i>uulää'ikā humu l-kāfāratu l-fāžara.</i>	أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ

(Märkused)

- 1 Ühel päeval rääkis Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ühega suurtest Quraiši juhtidest, lootes, et too islami vastu võtab. Kui ta selle mehega vestles, tuli ta juurde Ibn Umm Maktum, kes oli juba islami algusajal moslemiks hakanud. Ta tahtis Jumala Sõnumitoojalt (صلى الله عليه وسلم) midagi küsida, härdalt tema tähelepanu paludes. Prohvet, lootuses, et tähtis mees islami omaks võtab, käskis Ibn Umm Maktumil veidi oodata, et ta saaks oma vestluse lõpetada. Ta kortsutas Ibn Umm Maktumi suunas kulmu ning pöördus temast ära teise mehe poole. Seega ilmutas Jumal need värsid. (Tafsir Ibn Kathir, suura 80)
- 2 Aisha (رضي الله عنها) ütles: „See ilmutati pimedal Ibn Umm Maktumi juhtumil. Ta tuli Jumala Sõnumitooja juurde ning ütles: „Juhi mind!“ Samal ajal oli Jumala Sõnumitooja juures üks tähtsamatest iidolikummardajate juhtidest. Prohvet pöördus temast (Ibn Umm Maktumist) ära teise mehe poole ning ütles: „Kas arvad, et selles, mis ma räägin, on midagi valet?“ Mees vastas: „Ei.“ Ja selle kohta ilmutatigi need värsid.“ (At-Tabari 24:217, ka Tuhfat Al-Ahwadhi 9:250 ja Al-Muwatta 1:203)
- 3 Antud värsid Koraanis on ka üheks Muhammedi (صلى الله عليه وسلم) prohvetluse tõelisuse tõestuseks: kui Muhammed (صلى الله عليه وسلم) oleks olnud petis ja Koraani ise kokku luuletanud, kas oleks ta sinna kirjutanud sellise kõva noomituse endale? (Tõlkija märkus)
- 4 Ibn Abbas (رضي الله عنه), Ad-Dahhak, Mujahid ja Ibn Zayd (رضي الله عنهما) ütlesid: „Need on inglid.“ (At-Tabari 24:221, Ad-Durr Al-Manthur 8:418)
- 5 säfara käib inglite kohta. Nad reisivad ringi, ajades korda erinevaid asju. Nad tulevad Jumala ilmutusega maa peale, tuues selle inimestele, nagu saadikud toovad seaduse asjade korraldamiseks.“ (Fath Al-Bari 8:561)
- 6 Või ka „neetud“. (Al-Qurtubi 19:217)
- 7 Al-Hasan (رضي الله عنهما) ja Ibn Zayd (رضي الله عنهما) ütlesid: „See tähendab: Me seletasime talle ja tegime lihtsaks õigesti käitumise (elus).“ (At-Tabari 24:224) Vaata ka 76:3.
- 8 Ibn Abbas (رضي الله عنه), Ikrimah (رضي الله عنه), Ad-Dahhak, Abu Salih, Qatadah (رضي الله عنه) ja As-Suddi ütlesid: „Siis tegi Ta emaüsast väljumise talle lihtsaks.“ (At-Tabari 24:223, Ad-Durr Al-Manthur 8:419, 223, 224)
- 9 Abu Hurairah (رضي الله عنه) jutustas: Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Kõik Aadama lapsed lagunevad, välja arvatud nende sabakont. Sellest sai ta loodud ja sellest luuakse ta ka uuesti.“ (Fath Al-Bari 8:414, Muslim 4:2270)
- 10 Vaata ka 30:20 ja 2:259.
- 11 St inimene ei ole täitnud neid kohustusi, mis Jumal talle pannud on. (Tafsir Ibn Kathir, suura 80)
- 12 Ibn Abbas (رضي الله عنه), Qatadah (رضي الله عنه), Ad-Dahhak ja As-Suddi ütlesid: „äl-ḥabb tähistab igasuguseid seemneid või vilja. Viinamari on üldtuntud. äl-qaḍb on igasugused värsked rohelised taimed, mida loomad söövad.“ (At-Tabari 24:226)
- 13 Al-Hasan (رضي الله عنهما) ja Qatadah (رضي الله عنه) ütlesid: „ḡulb on tihedate ja ilusate datlipuudega aiad.“ (At-Tabari 24:227)
- 14 Ibn Abbas (رضي الله عنه) ütles: „äl-fāākihā on igasugused (puuviljad), mida küpselt süüakse ja äl-ābb on see, mis maast kasvab ja mida söövad kariloomad ja mitte inimesed.“ (At-Tabari 24:230, 231)
- 15 Al-Baghawi ütles: „aṣ-ṣaāḥḥa on piksemürina sarnane hüüd Viimsel Kohtupäeval. Seda kutsutakse nii, kuna see on kõrvulukustav, see tähendab, et see tungib nii intensiivselt kõrvu, et muudab need peaaegu kurdiks.“ (At-Tabari 24:249)
- 16 See on arvatavasti (Viimsel Kohtupäeval) puhutava sarve nimetus (At-Tabari 24:231) See on ka Viimsel Kohtupäeva enda üks nimedest. (At-Tabari 24:229)
- 17 Igalt suurelt sõnumitoojalt palutakse, et nad Jumala juures loodu eest kostaksid, kuid igaüks neist ütleb: „Mina ise, mina ise! Täna ei palu ma Sind kellegi teise kui iseenda eest!“ Isegi Jeesus Maarja poeg (عليه السلام) ütleb: „Ma ei palu Teda täna kellegi teise kui vaid enese eest. Ma ei palu isegi mitte Maarja eest, kes mind sünnitas.“ (Muslim 1:182)
- 18 Ibn Abbas (رضي الله عنه) jutustas: Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Teid kõiki kogutakse (Viimsel Kohtupäeval) kokku paljajalu, alasti ja ümberlõikamata.“ Üks naine küsis: „Kas me vaatame siis üksteise alastust?“ Ta vastas: „Oo naine, igaühel on sel päeval iseendaga piisavalt tegu, et teiste suhtes täiesti ükskõikseks jääda.“ (Tuhfat Al-Ahwadhi 9:251)

صحيح البخاري The Translation of the Meanings of Sahîh Al-Bukhârî Arabic-English Volume 1

SAHIH AL-BUKHARI

50. KITAABU L-MUKAATAB (END LÄBI VABASTUSKIRJA ORJUSEST VABAKSOSTMISE RAAMAT) – VALITUD HADITHE

1. peatüki sissejuhatus: „Ja need teie orjadest, kes soovivad vabastuskirja, andke see neile, kui leiate neis head. Ja andke neile midagi Jumala varast, mis Ta on teile lasknud osaks saada ...” (24:33)

Ibn Juraij jutustas: „Ma küsisin Atalt: „Kas ma pean andma orjale vabastuskirja, kui avastan, et sel orjal on raha ja vara?” Ata vastas: „Minu meelest on see kohustuslik.”

Amr ibn Dinar küsis Atalt: „Kas sul on tõendeid selleks otsuseks?” Ta vastas eitavalt ja lisas, et Musa ibn Abas oli talle öelnud, et Sirin oli Abasilt vabastuskirja küsinud ja Sirin oli väga rikas ori, kuid Anas oli sellest keeldunud. Sirin oli seepeale Umari (رضي الله عنه) juurde läinud ja too oli Anasi oma piitsaga käskinud, retsiteerides: „Andke see neile, kui leiate neis head ...” (24:33) Seepeale andis Anas talle vabastuskirja.”

2562. Abdullah ibn Umar (رضي الله عنه) jutustas: „Aisha (رضي الله عنه) tahtis osta orjatari, et seejärel ta vabaks lasta. Orjatari omanikud nõudsid, et ta *wala* jääks neile. Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „See, mida nad nõuavad, ei tohiks sind peatada, sest *wala* jääb vabastajale.”

4. peatüki sissejuhatus: Aisha (رضي الله عنه) ütles: „*Mukaatab*¹ jääb seniks orjaks, kui on kogu summa ära

tasunud.” Zaid ibn Thabit ütles: „Ta jääb orjaks, isegi kui tal on üks dirham.” Ibn Umar (رضي الله عنه) ütles: „Ta jääb orjaks, olgu ta siis elus, surnud või hulluks läinud, kuniks tal on veel midagi maksmata.”

51. KITAABU L-HILA WA FADLIHA WA T-TAHRIID ALEIHA (KINGITUSTE, KINKIMISE HEADUSE JA SOOVITUSLIKKUSE RAAMAT) – VALITUD HADITHE

2566. Abu Huraira (رضي الله عنه) jutustas: „Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Oo mosleminaised, keegi teist ei tohiks põlastusega vaadata kingitusele, mille ta naabrinna talle on saatnud, isegi kui tegemist on lamba säärttega.”

2567. Urwa jutustas: „Aisha (رضي الله عنه) ütles mulle: „Oo mu õepoeg, me nägime kuusirpi ja nii võisime me näha kolme kuusirpi kahe kuu jooksul, ilma et Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) majas oleks (söögitegemiseks) tuld tehtud.” Ma ütlesin: „Oo tädi, millest te siis elasite?” Aisha (رضي الله عنه) vastas: „Kahest mustast asjast: datlitest ja veest. Meie Ansaaridest naabritel olid mõned *manihad*² ja nad andsid Jumala Sõnumitoojale (صلى الله عليه وسلم) osa nende piimast ja me jõime seda.”

duse.

2 Teatud tüüpi kingitus: kaamel või lammas, mis antakse mõneks ajaks kellegi kasutada, et too võiks selle piima juua.

¹ Ori, kes on oma omanikuga sõlminud lepingu, et maksab oma hinna (rahas või töös) omanikule välja, ostes nii tagasi oma vaba-

2575. Ibn Abbas (رضي الله عنهما) jutustas: „Mu tädi Umm Hufaid saatis veidi kuivatatud jogurtit, puhast võid ja liivasisaliku Prohvetile (صلى الله عليه وسلم) kingiks. Prohvet (صلى الله عليه وسلم) sõi ära kuivatatud jogurti ja või, kuid jättis järele liivasisaliku, sest see ei meeldinud talle.“ Ibn Abbas (رضي الله عنهما) ütles: „Liivasisalikku söödi Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) lauas ja kui seda oleks olnud keelatud süüa, ei oleks seda olnud võimalik Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) lauas süüa.“

2576. Abu Huraira (رضي الله عنه) jutustas: „Iga kord, kui Jumala Sõnumitoojale (صلى الله عليه وسلم) midagi süüa toodi, küsis ta, kas see on kingitus või almus. Kui talle öeldi, et see on almus, ütles ta oma kaaslastele, et nood sööksid; kui see oli aga kingitus, kiirustas ta seda nendega jagama.“

2580. Aisha (رضي الله عنها) jutustas: „Inimestel oli kombeks Jumala Sõnumitoojale (صلى الله عليه وسلم) minu päeval kingitusi saata.“ Umm Salama

(رضي الله عنها) ütles: „Mu kaaslased (st Prohveti (صلى الله عليه وسلم) abikaasad, välja arvatud Aisha (رضي الله عنها)) kogunesid kokku ja kaebasid selle üle. Seega ma teatasin sellest Prohvetile (صلى الله عليه وسلم), kuid ta vaikus.“

2582. Azra ibn Thabit Al-Ansaari jutustas: „Kui ma läksin Thumama ibne Abdullahi juurde, andis too mulle veidi parfüümi ja ütles, et Anas (رضي الله عنه) ei lükka kingitud parfüümi tagasi.“ Anas (رضي الله عنه) ütles: „Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ei lükanud kunagi kingitud parfüümi tagasi.“

2585. Aisha (رضي الله عنها) jutustas: „Jumala Sõnumitoojal (صلى الله عليه وسلم) oli kombeks kinke vastu võtta ja midagi ka vastu anda.“

2586. An-Numan ibn Bashir jutustas, et ta isa viis ta Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) juurde ja ütles: „Ma andsin oma sellele pojale orja.“ Prohvet

(صلى الله عليه وسلم) küsis: „Kas oled sama andnud kõigile oma poegadele?“ Ta vastas eitavalt. Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Siis võta oma kingitus tagasi.“

2589. Ibn Abbas (رضي الله عنهما) jutustas: „Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „See, kes võtab oma (juba antud) kingituse tagasi, on nagu koer, kes oma okse alla neelab.“

2591. Asma (رضي الله عنها) jutustas: „Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Anna (almuseks) ja ära hoia oma vara endale, seda lugesid, peites ja kartes, et see otsa lõpeb, et Jumal Oma õnnistusi sinule andmata ei jäta ja ära hoia oma vara endale, et Jumal seda sulle andmata ei jäta.“

2595. Aisha (رضي الله عنها) jutustas: „Ma ütlesin: „Oo Jumala Sõnumitooja, mul on kaks naabrit. Kummale neist peaksin kingituse andma?“ Prohvet

(صلى الله عليه وسلم) vastas: „Sellele, kelle uks on sinu omale lähemal.“

17. peatüki sissejuhatus: Umar ibn Abdul-Aziz ütles: „Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) eluajal oli kingitus tõesti kingitus, aga nüüd on see altkäemaks.“

2597. Abu Humaid As-Saidi (رضي الله عنه) jutustas: „Prohvet (صلى الله عليه وسلم) määras Al-Azdi hõimust mehe nimega Ibn Al-Lutabiyja zakaati koguma. Kui ta tagasi jõudis, ütles ta: „See on teile, aga see anti mulle kingituseks.“ Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Miks ei jäänud ta oma isa või ema majja, et näha, kas talle antakse kingitusi või mitte? Tema nimel, Kelle käes on mu hing, igaüks, kes võtab (ebaseaduslikult) midagi zakaatist, kannab seda Viimsel Kohtupäeval oma kaelal. Kui see on kaamel, siis see uratab; kui see on lehm, siis see ammub; kui see on lammast, siis see määgib.“ Prohvet (صلى الله عليه وسلم) tõstis seejärel oma käed (nii kõrgele), kuni me nägime tema kanelaaluste valget ja ütles kolm korda: „Oo Jumal, kas ma pole Su sõnumit edastanud?“

18. peatüki sissejuhatus: Ubaida ütles: „Kui nii kinkija kui kingi saaja mõlemad surevad, kuid kingitus on kinkija varast enne kingi saaja suremist eraldatud (kuid pole veel saajani jõudnud), siis antakse see kingi saaja pärijatele. Ja kui seda pole veel eraldatud, siis jääb see kinkija pärijatele.“ Al-Hasan ütles: „See läheb kingi saaja pärijatele, ükskõik kumb neist kahest varem sureb, kui kink on juba üleandjale antud.“

2598. Jabir (رضي الله عنه) jutustas: „Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles mulle: „Kui Bahraini varud kohale jõuavad, annan ma sulle nii palju,“ ja ta näitas kolm korda käega. Kui Prohvet (صلى الله عليه وسلم) suri enne, kui raha temani jõudis. Abu Bakr (رضي الله عنه) andis käsu välja kuulutada, et kui kellelgi on Prohvet (صلى الله عليه وسلم) suhtes rahalisi nõudmisi või kui Prohvet (صلى الله عليه وسلم) lubas kellelegi midagi anda, siis peaks see inimene Abu Bakri poole pöörduma. Ma läksin Abu Bakri (رضي الله عنه) juurde ja ütlesin talle, et Prohvet (صلى الله عليه وسلم) oli lubanud mulle nii ja nii palju anda. Selle peale andiski Abu Bakr (رضي الله عنه) mulle kolm kamalutäit.“

2600. Abu Huraira (رضي الله عنه) jutustas: „Üks mees tuli Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) juurde ja ütles: „Ma olen laostunud.“ Prohvet (صلى الله عليه وسلم) küsis: „Mida sa selle all mõtled?“ Mees vastas: „Ma olin ramadaan (paastu) ajal oma naisega vahekorras.“ Prohvet (صلى الله عليه وسلم) küsis temalt: „Kas saad orja vabaks lasta?“ Mees vastas eitavalt. Siis küsis Prohvet (صلى الله عليه وسلم): „Kas saad kaks järjestikkust kuud paastuda?“ Mees vastas eitavalt. Prohvet

(صلى الله عليه وسلم) küsis siis: „Kas saad 60 vaest toita?“ Mees vastas eitavalt. Samal ajal tuli üks Ansaari mees korvitäie datlitega. Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Võta see ja anna almuseks (oma patu lunastamiseks).“

Mees küsis: „Kas peaksin selle andma inimestele, kes on vaesemad kui mina, oo Jumala Sõnumitooja? Tema nimel, kes sind saatis Tõega, Mediina ja kahe mäe vahel ei ole peret, mis oleks vaesem kui meie.“ Jumala Sõnumitooja (ﷺ) käskis tal datlid võtta ja nendega oma peret toita.“

2601. Jabir ibn Abdullah (رضي الله عنهما) jutustas: „Mu isa suri Uhudi (lahingu) päeval märtrisurma ja tema laenuusaldajad nõudsid karmilt oma raha tagasi. Ma läksin Jumala Sõnumitooja (ﷺ) juurde ja teatasin talle sellest. Ta palus neil minu aia viljad vastu võtta ja mu isale andestada, aga nad keeldusid. Seega Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ei andnud neile puuvilju ega lõiganud neid maha, et nende vahel ära jagada, vaid ütles: „Ma tulen su juurde homme hommikul.“ Ta tuligi järgmisel hommikul meie poole ja jalutas datlipalmide vahel, paludes Jumalal nende vilju õnnistada. Ma korjasin viljad kokku ja tasusin võlausaldajatele täies mahus ja palju vilju jäi veel meie endi tarbeks. Siis läksin ma Jumala Sõnumitooja (ﷺ) juurde, kes parasjagu istus, ja teatasin talle sellest, mis oli juhtunud. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles Umarile (رضي الله عنه), kes ka seal istus, et too lugu kuulaks. Umar (رضي الله عنه) ütles: „Kas me siis ei tea, et sa oled Jumala Sõnumitooja? Jumala nimel, sa oled Jumala Sõnumitooja!“

2612. Abdullah ibn Umar (رضي الله عنهما) jutustas: „Umar ibn Al-Khattab nägi mošeeväravas müüdavat siidist kehakatet ja ütles: „Oo Jumala Sõnumitooja, sa võiksid selle osta ja seda reedeti ja delegatsioonide saabudes kanda.“ Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles: „Seda kannab vaid see, kellel pole Teispooluses osa.“ Hiljem toodi mõned siidist rõivad ja Jumala Sõnumitooja (ﷺ) saatis ühe neist Umarile (رضي الله عنه). Umar (رضي الله عنه) ütles: „Miks annad sa mulle selle kandmiseks peale seda, mis sa ise Utaridis ütlesid?“ Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles: „Ma ei ole sulle seda kandmiseks andnudki.“ Seega andis Umar (رضي الله عنه) selle oma Mekas elavale uskmatust vennale.“

2613. Anas (رضي الله عنه) jutustas: „Prohvetile (ﷺ) kingiti paksust siidiriidest mantel. Prohvetil (ﷺ) oli kombeks keelata meestel siidi kanda, seega oli inimestel hea meel seda näha. Prohvet (ﷺ) ütles: „Tema nimel, kelle käes on Muhammedi hing, Saad ibn Muadhi taskurätikud Paradiisis on paremad kui see.““

2617. Anas ibn Malik (رضي الله عنه) jutustas: „Üks juuditari tõi Prohvetile (ﷺ) mürgitatud (küpsetatud) lamba ja Prohvet (ﷺ) sõi sellest. Ta toodi Prohveti (ﷺ) ette ja küsiti: „Kas me tapame ta?“ Ta (ﷺ) vastas: „Ei.““

Anas (رضي الله عنه) lisas: „Ma nägin samal ajal, kuidas mürk Prohveti (ﷺ) suulael edasi toimis.“

2620. Asma bint Abu Bakr (رضي الله عنهما) jutustas: „Mu ema tuli Jumala Sõnumitooja (ﷺ) eluajal minu juurde, olles uskmatu. Ma küsisin Jumala Sõnumitoojalt (ﷺ): „Mu ema tuli minu juurde ja soovib minult midagi. Kas peaksin temaga häid suhteid hoidma?“ Prohvet (ﷺ) vastas: „Jah, hoia temaga häid suhteid.““

2623. Umar ibn Al-Khattab (رضي الله عنه) jutustas: „Ma andsin ühe hobuse Jumala eesmärgi nimel. Inimene, kellele see anti, ei hoolitsenud selle eest korralikult. Ma tahtsin selle temalt tagasi osta, mõeldes, et küllap ta müüb selle odavalt. Kui ma Prohvetilt (ﷺ) küsisin, vastas ta: „Ära osta seda, isegi kui ta selle sulle ühe dirhami eest annab, kuna inimene, kes võtab tagasi selle, mis ta on almusena andnud, on nagu koer, kes oma okse alla neelab.““

32. peatüki sissejuhatus: Kui keegi ütleb: „Ma annan sulle selle maja *umrana*, siis see tähendab: „Ma annan sulle selle su eluaja lõpuni elamiseks.“

2631. Abdullah ibn Amr (رضي الله عنهما) jutustas, et Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles: „On 40 head tegu ja parim nendest on kitse *maniha*. Igaüks, kes teeb ükskõik millise neist headest tegudest, lootes Jumalalt tasu kindlas usus, et ta seda ka saab, sellel lubab Jumal seetõttu Paradiisi siseneda.“ Hassan (alljutustaja) ütles: „Me püüdsime ka neid häid tegusid *maniha* järel üles loendada, mainides näiteks aevastajale vastamist, ohtlike asjade teelt kõrvaldamist jne, aga me ei jõudnud isegi 15-ni.“

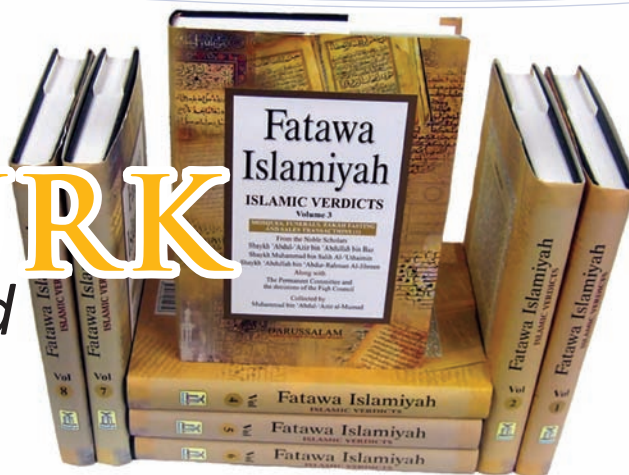
2632. Jabir (رضي الله عنه) jutustas: „Mõnedel meestel oli ülearust maad (st rohkem maad, kui nad harida suutsid) ja nad ütlesid, et annavad selle teistele harimiseks tingimusel, et saavad kolmandiku, neljandiku või poole selle saagist. Prohvet (ﷺ) ütles: „See, kellel on maad, peaks seda ise harima või oma vennale tasuta harida andma. Kui aga ta vend keeldub, siis võib see maa harimata jääda.“³

³ Prohvet (ﷺ) keelas maad teatud protsendi saagi eest välja rentida, kuid kindla summa raha eest oli see lubatud.

FATWANURK

Koraaniga seotud bida'd

Tõlkinud: Aisha

KORAANI SUUDLEMINE JA ÜLE SILMADE TÕMBAMINE

Küsimus: Olen märganud, et osad vennad suudlevad enne lugema asumist Koraani ja tõmbavad siis sellega üle oma näo ja silmade. Mida peaks sellest arvama?

Vastus: Me ei tea, et selleks oleks islami seaduse järgi mingit alust.

Islamiuuringute ja fatwade alaline komitee

„al-Bid'u wal-Muhdathaat wa maa laa Asla lahu" - lk 549;

„Fataawa al-Lajnah ad-Daa'imah lil-Buhooth al-'Ilmiyyah wal-Iftaa." - küsimus 12, fatwa nr 1472.

KOOS KORAANI RETSITEERIMINE

Küsimus: Mida peaks arvama koos Koraani retsiteerimise kombest, mida tehakse eriti reedeti enne imaami saabumist?

Vastus: See ei ole lubatud, usuks teatud päeva välja valimine on *bida'*.

Islamiuuringute ja fatwade alaline komitee

„al-Bid'u wal-Muhdathaat wa maa laa Asla lahu" - lk 562;

„Fataawa al-Lajnah ad-Daa'imah lil-Buhooth al-'Ilmiyyah wal-Iftaa." - küsimus 11, fatwa nr 6364.

„SADAQ ALLAAHU L-ADHIIM" ÜTLEMINE PEALE KORAANI RETSITEERIMIST

Küsimus: Kas peale Koraani retsiteerimise lõpetamist võib öelda „sadaq Allahu l-adhiim"?

Vastus: Tegemist on *bida'*ga. Ei Prohvet (saws) ega ükski tema kaaslastest (raa) ega ka tuntud õpetlastest ei ole kunagi seda teinud. Prohvet (saws) ütles: „Igaüks, kes lisab midagi sellesse meie asja (ehk islamisse), mis sellesse ei kuulu, sellelt ei võeta seda vastu." (Bukhari, Muslim)

Islamiuuringute ja fatwade alaline komitee

„al-Bid'u wal-Muhdathaat wa maa laa Asla lahu" - lk 571;

„Fataawa al-Lajnah ad-Daa'imah lil-Buhooth al-'Ilmiyyah wal-Iftaa." - fatwa nr 3303.

KORAANI SURNULE LUGEMINE JA TALLE KÕHU PEALE PANEMINE

Küsimus: Mis ütleb islami seadus Koraani surnule lugemise ja selle talle kõhu peale asetamise kohta? Kas on teatud aeg, mille jooksul võib kaastunnet avaldada, näiteks kolme päeva jooksul?

Vastus: Surnule Koraani lugemisel või haa kohal Koraani lugemisel ei ole mingit alust, seega on pigem tegemist *bida'*ga. Samuti ei ole alust ka Koraani surnule kõhu peale panemisel. Inimesed, kellel on teadmised, on maininud, et kõhu peale võib pana midagi metallist või muud rasked, et kõht üles ei paistetaks. Mis puutub aga kaastunde avaldamisse, siis selleks päevade arv ei ole piiratud.

šeikh Ibn 'Uthaymeen

„al-Bid'u wal-Muhdathaat wa maa laa Asla lahu" - lk 370;

„Fataawa Islaamiyyah" - köide 2, lk 50.

TELLITUD KORAANIRETSITEERIJAJA LUGEMINE SURNU HINGELE

Küsimus: Kas on lubatud maksta professionaalsele Koraaniretsiteerijale selle eest, et ta surnu hingele Koraani loeks?

Vastus: Tegemist on *bida'*ga ja ei lugeja ega surnu saa selle eest tasu. Põhjus peitub selles, et retsiteerija loeb vaid maise hüve pärast. Iga hea tegu, mida tehakse maise hüve pärast, ei vii kedagi Jumalale lähemale ega anna Jumalalt tasu. Seega ei ole mõtet kedagi surnu hingele raha eest Koraani retsiteerima tellida, tegemist on vaid surnu pärijate raha raiskamisega.

šeikh Ibn 'Uthaymeen

„al-Bid'u wal-Muhdathaat wa maa laa Asla lahu" - lk 278;

„Majmoo' Fataawa wa Rasaa'il fadheelatush-Shaykh Muhammad Ibn Saalih al-'Uthaymeen" - nr 357.

„MOSLEMI KINDLUS - duaasid Koraanist ja sunnast“

Said ibn Wahf Al-Qahtani Said ibn Wahf Al-Qahtani

Tõlkinud ja koostanud: Aisha

25. PEALE PALVE LÖPPU

66. *ästäghfiru llaah (3x) allahumma äntä s-sälääm wa minkä s-sälääm, täbääraktä jää dhää l-žälääli wa l-ikraam.* – Ma otsin Jumala andestust (3x). Oo Jumal, Sa oled Rahu ja Sinust tuleb rahu. Önnistatud olgu Sa, kuninglikkuse ja au Omanik.¹

67. *lää iläähä illa llaahu wahdähu lää šäriikä lähu, lähu l-mulku wa lähu l-hämdu wa huwa 'älää kulli šäi'in qadiir. allahumma lää mäani'ä limää ä'taitä, wa lää mu'tiä limää mänä'tä, wa lää jänfä'u dhää l-žäddi minkä l-žädd.* – Keegi pole väärt kummardamist peale Jumala, Ainsa, Tal pole kaaslas. Temal on ülemvõim ja Temal on kiitus ja Ta on võimeline tegema kõike. Oo Jumal, keegi ei saa tagasi hoida seda, mida Sa annad ja keegi ei saa anda, mida Sa tagasi hoiad ja vägeva vägevus ei too talle kasu Sinu vastu.²

68. *lää iläähä illa llaahu wahdähu lää šäriikä lähu, lähu l-mulku wa lähu l-hämdu wa huwa 'älää kulli šäi'in qadiir. lää häwlä wa lää quuätä illää billääh, lää iläähä illa llaahu, wa lää nä'budu illä iääh, lähu n-ni'mätu wa lähu l-fadlu wa lähu th-thänää'u l-häsänu, lää iläähä*

1 Muslim 1/414

2 Al-Bukhari 1/255, Muslim 1/414

illa llaahu mukhlisiinä lähu d-diinä wa läu kärihä l-kääfiruun. – Keegi pole väärt kummardamist peale Jumala, Ainsa, Tal pole kaaslas. Temal on ülemvõim ja Temal on kiitus ja Ta on võimeline tegema kõike. Ei ole jõudu ega võimu peale Jumala oma. Keegi pole väärt kummardamist peale Jumala ja me ei kummarda kedagi peale Tema. Talle kuulub arm ja Talle kuulub küllus ja Talle kuulub parim ülistus. Keegi pole väärt kummardamist peale Jumala. (Me oleme) Tema religioosuses jumaldamises siirad, isegi kui see uskmatuile ei meeldi.³

69. *subhääna llaahi wal-hämdu lillääh wallaahu akbar (33x) lää iläähä illa llaahu wahdähu lää šäriikä lähu, lähu l-mulku wa lähu l-hämdu wa huwa 'älää kulli šäi'in qadiir.* – Ülistus olgu Jumalal, kiitus olgu Jumalal, Jumal on Suurim (33x). Keegi pole väärt kummardamist peale Jumala, Ainsa, Tal pole kaaslas. Temal on ülemvõim ja Temal on kiitus ja Ta on võimeline tegema kõike.⁴

70. *bismi llääh r-rahmääni r-rahiim. qul huwa llaahu ahad, allaahu samad, läm jälid wa läm juuläd, wa läm jäkun lähu kuufuwan ähäd.* – Jumala, Armulisima ja Halastavaima nimel. Ütle: Ta on Üks ja Ai-

3 Muslim 1/415

4 Muslim 1/418 (Igaühele, kes seda peale iga palvet ütleb, antakse ta patud andeks, isegi kui neid on ohtralt kui merevahtu.)

nus Jumal, Iseseisev ja Igavene Jumal. Ta ei ole eostanud ega ole eostatud ja Talle ei ole kedagi võrdset.⁵

bismi llāhi r-rahmāni r-rahiim. qul a'uudhu bi rabbi l-falaq, min šarri mää khalaq, wa min šarri ghāsiqin idhāa waqab, wa min šarri n-nāffāthāati fi l-'uqad, wa min šarri hāsidin idhāa hāsād. – Jumala, Armulisima ja Halastavaima nimel. Ütle: Ma otsin kaitset koidu Isandalt kurja eest, mis Ta on loonud ja pimeneva öö kurja eest, kui see varjub ja sõlmedesse puhujate kurja eest ja kadeda kurja eest, kui ta kadestab.⁶

bismi llāhi r-rahmāni r-rahiim. qul a'uudu bi rabbi n-nāās, māliki n-nāās, ilāhi n-nāās, min šarri l-waswaasi l-khānnāās, āllādhi juwaswisu fii suduuri n-nāās, min āl-žinnāti wa n-nāās. – Jumala, Armulisima ja Halastavaima nimel. Ütle: Ma otsin kaitset inimeste Isandalt, inimeste Kuningalt, inimeste Jumalalt, taganeva sosistaja (Saatana) kurja eest, kes sosistab inimeste rinda inimeste ja džinnide seast.^{7 8}

71. allaahu lāā ilāāhā illā huwa l-hāju l-qajjuum, lāā tā'khudhuhu sinātun wa lāā nāum, lāhu mää fii s-sāmāwāāti wa mää fi l-ard, mān dhāā āllādhi jāsfa'u 'indāhu illāā bi'idhnihi, ja'lāmu mää bāinā āidiihim wa mää khālfāhum, wa lāā juhituunā bi-šāi'in min 'ilmihi illāā bimāā šāā, wasi'ā kursijuhu s-sāmāwāāti wal-ard, wa lāā jā'uduhu hifzuhumāā, wa huwā l-'āliju l-'āziim. – Jumal – ei ole jumalust peale Tema, Igavese, (kõige eksisteeriva) Alalhoidja. Tema üle ei võta võimust ei tukastus ega uni.

Temale kuulub kõik, mis on taevastes, ja kõik, mis maa peal. Kes on see, kes saaks Temalt paluda ilma Tema loata? Ta teab, mis on neil (Tema loomingul) käes ning mis neil ees seisab ja mis tuleb pärast neid ning nad ei adu midagi Tema teadmistest, välja arvatud see, mida Ta soovib. Tema järi ulatub üle taevaste ja maa ja nende hoidmine ei väsitä Teda. Ja Ta on Kõrgeim, Suurim.⁹

72. lāā ilāāhā illā llaahu wahdahu lāā šāriikā lāhu, lāhu l-mulku wa lāhu l-hāmdu juhij wa jumiitu, wa huwa 'ālāā kulli šāi'in qadiir. – Keegi pole väärt kummardamist peale Jumala, Ainsa, Tal pole kaaslast. Temal on ülemvõim ja Temal on kiitus, Ta annab elu ja annab surma ja Ta on võimeline tegema kõike.¹⁰

5 Koraan 112:1-4

6 Koraan 113:1-5

7 Koraan 114:1-6

8 Neid suurasid peaks (araabia keeles) retsiteerima peale iga palvet; peale maghribit ja fažrit peaks neid retsiteerima kolm korda. (Abu Dawud 2/86, An-Nasai 3/68; vaata ka Al-Albani „Sahih At-Tirmidhi“ 2/8.)

9 Koraan 2:255; An-Nasai „Amalul-Yawm wal-Laylah“, nr 100; Ibn As-Sunni, nr 121; vaata ka Al-Albani „Sahihul-Jami' As-Saghir“ 5/339 ja „Silsilatul-Ahadith As-Sahihah“ 2/697, nr 972.

10 At-Tirmidhi 5/515, Ahmad 4/227; vaata ka Ibn Al-Jawziyyah

73. allaahumma inni ās'āluka 'ilmān nāāfi'ān wa rizqan tajjibān wa 'āmālān mutaqqabbālān. – Oo Jumal, ma palun Sinult kasulikke teadmisi, head moona ja vastuvõetavaid tegusid.¹¹

26. ISTIKHAARA (KONSULTATSIOONI PALVE)

Jabir ibn Abdullah (رضي الله عنه) ütles: „Prohvet (صلى الله عليه وسلم) õpetas meid igas asjas Jumalalt nõu küsima, nagu ta õpetas meile ka üht suurt Koraanist. Ta (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Kui kellelgi teist on oluline asi otsustada, siis ta palvetagu kaks rakat väljaspool kohustuslikke palveid ja seejärel öelgu:

74. allaahumma inni āstāghiiiruka bi-'ilmik. wa'āstāqdiruka bi-qudratik. wā'ās'āluka min fadlika l-āziim. fā'innākā taqdiru walāā aqdir. wa-tā'lāmu wa-lāā ā' lām. wa'āntā 'āllāāmu l-ghujuub. allaahumma in kuntā tā'lāmu ānnā (hāādhāl-amra¹²) khāiru l-lī fi diinii wa-mā'āāši wa 'āāqibāti āmri. āw qaalā 'āāzil amri wa-āāzilihi, fāqdurhu lī, wa-jāssirhu lī, thummā bāārik lī fiikh. fā in kuntā tā'lāmu ānnā (hāādhāl-amra*) šarru l-lī fi diinii wa-mā'āāši wa 'āāqibāti āmri. āw qaalā fī 'āāzili amri wa-āāzilihi, fasrifhu 'ānnī, wasrifnī 'ānnhu waqdur līi l-khāirā hāithu kāānā thummā rdinī bih. – Oo Jumal, ma otsin Sinu juhendust läbi Sinu teadmistete ja ma otsin võimet läbi Sinu Võimu ja ma palun Sinult Su suurt heldust. Sul on võim ja minul pole; Sina tead ja mina mitte. Sina oled peidetud asjade Tundja. Oo Jumal, kui Sinu teadmiste kohaselt (see asi*) on mulle hea mu usus, mu elus ja mu asjatoimetustes, nii hetkel kui ka tulevikus, siis saada see minu jaoks korda, tee see mulle lihtsaks ja õnnista seda mulle. Ja kui Sinu teadmiste kohaselt (see asi*) on mulle halb mu usus, mu elus ja mu asjatoimetustes, nii hetkel kui ka tulevikus, siis pööra see minust ära ja pööra mind sellest ära. Ja anna mulle head, ükskõik, kus see ka poleks ja tee nii, et oleksin sellega rahul.¹³

Igaüks, kes otsib Looja nõu, ei pea seda kahetsema ja igaüks, kes otsib usklike nõu, tunneb end oma otsuses kindlalt. Jumal on Koraanis öelnud: „ ... **Seega, andesta neile ning palu neile (Jumalalt) andestust ja nõusta neid. Kui oled otsustanud, siis usalda Jumalat, tõesti, Jumal armastab neid, kes Teda usaldavad.**“ (3:159)

„Zadul-Ma'ad“ 1/300. Lugada 10 korda peale maghribi ja fažri palveid.

11 Ibn Majah ja teised. Vaata ka Al-Albani „Sahih Ibn Majah“ 1/152 ja „Majma'uz-Zawa'id“ 10/111. Lugada peale fažri palvet.

12 Duaad tehes peaks „see asi“ („hāādhāl-amra“) sama asendatud selle asja nimetusega, mille kohta juhendust palutakse.

13 Al-Bukhari 7/162

14. AEG

hommik	<i>as-sabaah</i>	الصباح
keskpäev	<i>ad-dohr</i>	الظهر
pärastlõuna	<i>ba'da d-dohr</i>	بعد الظهر
õhtu	<i>äl-mäsää'</i>	المساء
täna	<i>äl-jäum</i>	اليوم
täna öösel	<i>äl-läilä</i>	الليلة
kesköö	<i>muntasaf äl-läil</i>	منتصف الليل
nädal	<i>äl-usbuu'</i>	الأسبوع
esmaspäev	<i>äl-ithnäin</i>	الاثنين
teisipäev	<i>äth-thuläthää'</i>	الثلاثاء
kolmapäev	<i>äl-arbi'ää'</i>	الأربعاء
neljapäev	<i>äl-khäämis</i>	الخميس
reede	<i>äl-žum'ä</i>	الجمعة
laupäev	<i>äs-säbt</i>	السبت
pühapäev	<i>äl-ähäd</i>	الأحد
kuu	<i>äs-šähr</i>	الشهر
aasta	<i>äs-sänä</i>	السنة
sajand	<i>äl-qarn</i>	القرن
tund	<i>äs-sää'ä</i>	الساعة
minut	<i>äd-daqqiqa</i>	الدقيقة
sekund	<i>äth-thääniä</i>	الثانية
pooltund	<i>än-nusf sää'ä</i>	النصف ساعة
veerandtund	<i>är-rub'ä sää'ä</i>	الربع ساعة
aastaajad	<i>äl-fusuul</i>	الفصول
talv	<i>äs-šitää'</i>	الشتاء
kevad	<i>ar-rabii'</i>	الربيع

suvi	as-saif	الصيف
sügis	äl-khəriif	الخريف

15. KUUD

jaanuar	käänuun äth-thäänii (janaaiir)	كنون الثاني (يناير)
veebuar	šubaar (fäbraaiir)	شباط (فبراير)
märts	äzaar (maars)	اذار (مارس)
aprill	nissään (abriil)	نيسان (أبريل)
mai	äjjaar (maajuu)	أيار (مايو)
juuni	huziräät (juuniuu)	حزيران (يونيو)
juuli	tämuuz (juuliuu)	تموز (يوليو)
august	äab (aghustus)	اب (أغسطس)
september	äiluul (sibtämb)	أيلول (سبتمبر)
oktoober	täšriin äl-äwwäl (äuktuubr)	تشرين الاول (أكتوبر)
november	täšriin äth-thäänii (nufämb)	تشرين الثاني (نوفمبر)
detsember	käänuun äl-äwwäl (disämb)	كنون الاول (ديسمبر)

16. MÄÄRSÖNAD

homme	ghädän	غدا
eile	äl-bäärihä	البارحة
praegu	äl-ään	الآن
enamuse ajast	fii äghläb äl-ähiään	في أغلب الأحيان
siis	hiinä'iz	حينئذ
mitte kunagi	äbädän	أبدا
alati	dää'imän	دائما
peagi	qariibän	قريبا
vara	bääkirän	باكرا
hilja	mutä'äkhkirän	متأخرا
mõnikord	ba'da l-ähiään	بعض الأحيان
ka	aidan	أيضا
sees	fi d-däakhil	في الداخل
väljas	fi l-khääriž	في الخارج
üleval	fauqa	فوق
all	tähtä	تحت
ees	ämäämä	أمام
taga	wara'a	وراء

siin	<i>hunää</i>	هنا
seal	<i>hunääk</i>	هناك
jah	<i>nä'm</i>	نعم
ei	<i>lää</i>	لا
hästi	<i>bikhäir</i>	بخير
halvasti	<i>säjji'a</i>	سيء
liiga palju	<i>käthiiran</i>	كثيرا
võib-olla	<i>rubbämää</i>	ربما
millal	<i>bäinämää</i>	بينما
läbi	<i>'abra</i>	عبر
natuke	<i>qalilän</i>	قليلا

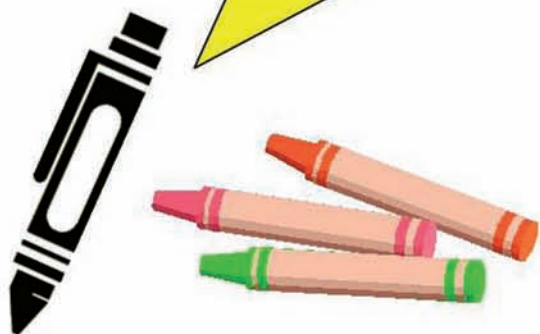
LASTELE

Kui Allah on sind
õnnistanud, siis jaga
seda ka teistega!!!

Halvad asjad viivad su
valele teele, nii et
hoidu nendest väga
kauaele!!!

PÜÜA ENNAST
ALATI ARENDADA
PAREMUSE POOLE

TÄIDA TABEL

VÄRVI KAST,
KUI TEHTUD

MAŠAALLAH

TUBLI!!!

Ma kuulan alati oma vanemaid ja
täidan nende käsud

Ma üritan alati koolis endast
parima anda

Ütlena alati SALAAM
inimetele, keda kohtan

Loen Koraani iga päev

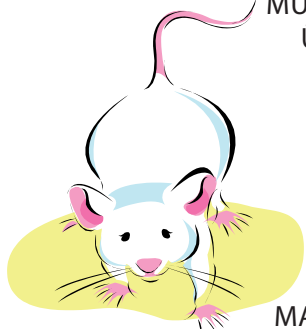
Ütlen alati BISMILLAH, kui
midagi alustan

! Kas sa teadsid, et islam on kiireimini kasvav religioon maailmas. Kuigi islamist räägitakse palju halba, on paljud inimesed siiski aru saanud, et tegu on Jumala ainuõige religiooniga ja uued moslemid astuvad islamisse iga päev!

LUGU VAESEST KONNAST

ÜKSKORD KAUA AEGA TAGASI ELAS HIIR. TA OLİ PARASJAGU JALUTAMAS JA MÖÖDUS VÄIKSEST TII-
GIST, KUST TA NÄGI VÄLJUMAS ROHELIST KONNA. HIIR
OLI IMELIKKU LOOMA NÄHES VÄGA ÜLLATUNUD JA
HAKKAS KONNAGA JUTTU AJAMA. NENDE VAHEL TEK-
KIS SOE JA SIIRAS VESTLUS, MIS ARENES EDASI SÖPRU-
SEKS JA HILJEM ARMASTUSEKS. NAD LEPPISID KOKKU,
ET KOHTUVAD IGAL HOMMIKUL SAMAS KOHAS JA
JUTUSTAVAD PIKAD TUNNID. NENDEL KOHTUMISTEL
JUTUSTASID NAD ÜKSTEISELE IGASUGUSEID LUGUSID
O M A MINEKVIKUST, JAGASID MÖTTEID JA ARVA-
MUSI ELU KOHTA.

ÜHEL PÄEVAL ÜTLES HIIR KON-
NALE: „SA UJUD PÄEVAD LÄBI
VEES JA MINA OLEN ÜKSI KUI-
VAL MAAL. MA IGATSEN SIND
TIHEDAMINI NÄHA. MA KÄIN
SIND VEE ÄÄRES OTSIMAS JA
HÜÜAN SIND, KUID SA EI KUULE
MIND. MULLE EI ANNA RAHU, ET
MA SIND IGA PÄEV AINULT LÜHIKEST
AEGA NÄEN.“

PIKKA AEGA ARUTASID HIIR JA KONN, KUIDAS OLU-
KORDA LAHENDADA. LÕPUKS PAKKUS HIIR VÄLJA
LAHENDUSE, ET ÜKS NÖÖRIOTS SEOTASKSE KONNA
JALA KÜLGE JA TEINE HIIRE JALA KÜLGE. SIIS, KUI HIIR
SOOVIB KONNA NÄHA, PEAB TA AINULT NÖÖRIST SI-
KUTAMA JA KONN TULEB VEEPINNALE.

KONNALE SEE IDEE EI MEELDINUD. OMA SÜDAMES
OLI TA JUBA MÖISTNUD, ET HIIR EI OLE JUST KÕIGE PA-
REMA ISELOOMU JA TEGUDEGA, KUI KÕIGEST HOOLI-
MATA TAHTIS TA HIIRELE SIISKI MEELDIDA JA NÕUSTS
TEMA SOOVIGA.

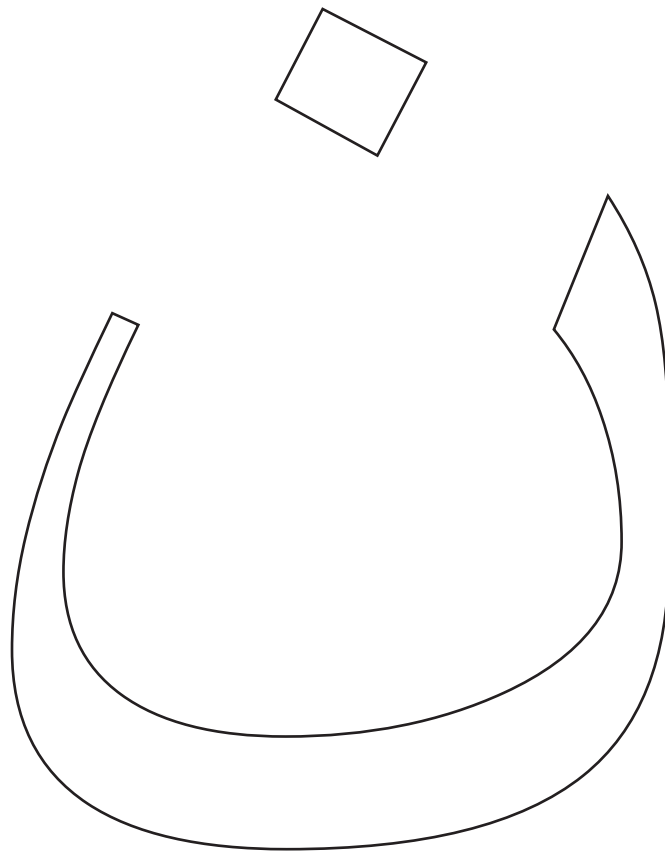
HIIR JA KONN KOHTUSID NÜÜD IGAL AJAL, KUI HIIR
VAID NÖÖRIST TÕMBAS, KUNI JUHTUS ÕNNETUS.
ÜHEL HOMMIKUL NÄGI KOTKAS TAEVAS RINGITIITUTA-
DES, KUIDAS HIIR MAAPINNAL SIBAS JA SÖÖSTIS HIIRT
KINNI NABIMA. ISE SEDA TEADMATA, TÕSTIS KOTKAS
KA KONNA VEEST, KUNA HIIR JA KONN OLID NÖÖRIGA
ÜKSTEISE KÜLGE SEOTUD JA NEID MÖLEMAID TABAS
HUKATUS. KUI KONN OLEKS TIIKI JÄÄNUD JA POLEKS
HIIREGA SÖBRUNENUD, SIIS POLEKS TEMAGA MIDAGI
JUHTUNUD.

SELLES LOOS ON TÄHTIS MORAAL. KUI ME EI TAHA
RISKIDA OMA HINGEGA, SIIS EI TOHIKS ME SUHELDA
INIMESTEGA, KES TEGELEVAD HALBADE ASJADEGA.
INIMENE ON NÖRK JA TIHTI SUUDAB SAATAN MEID
SUUNATA VALELE TEELE. ME TUNNEME, ET ME TEEME
KÕLVATUT, KUID IHA JA KIRG SUUDAVAD SELLE MAHA
SURUDA JA NII ONGI SAATANAL VABA TEE MEIE HINGE
KINNI NABIMISEKS.

MA PALUN ALLAHIT, ET TA ANNAKS MEILE OSKUSE VA-
LIDA ÕIGE TEE JA ET TA KAITSEKS MEID SAATANA JA
MEIE ENDI EEST.
AMIIN!

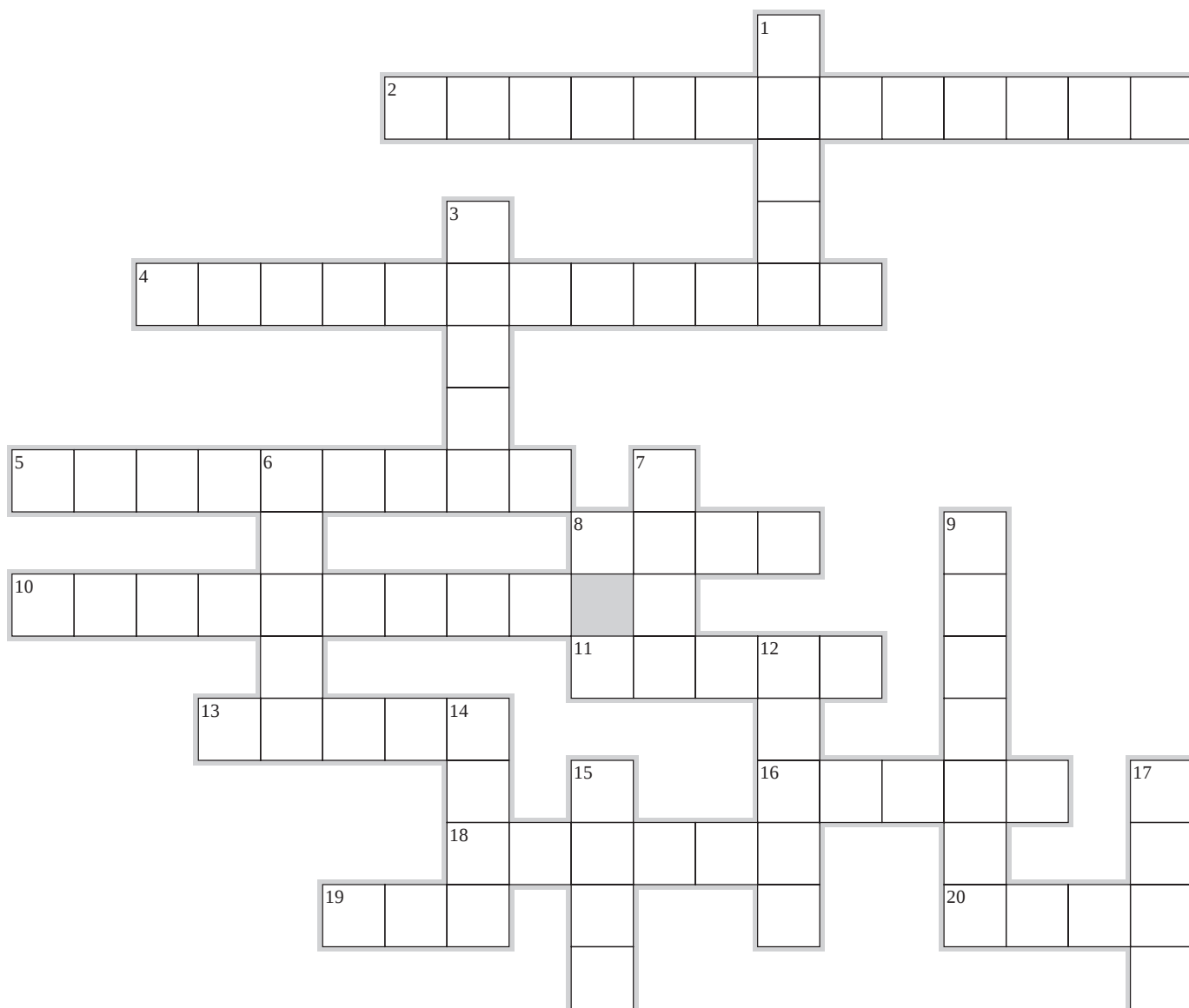

VÄRVI TÄHTI

NUUN

NUPUTAMIST SUURTELE

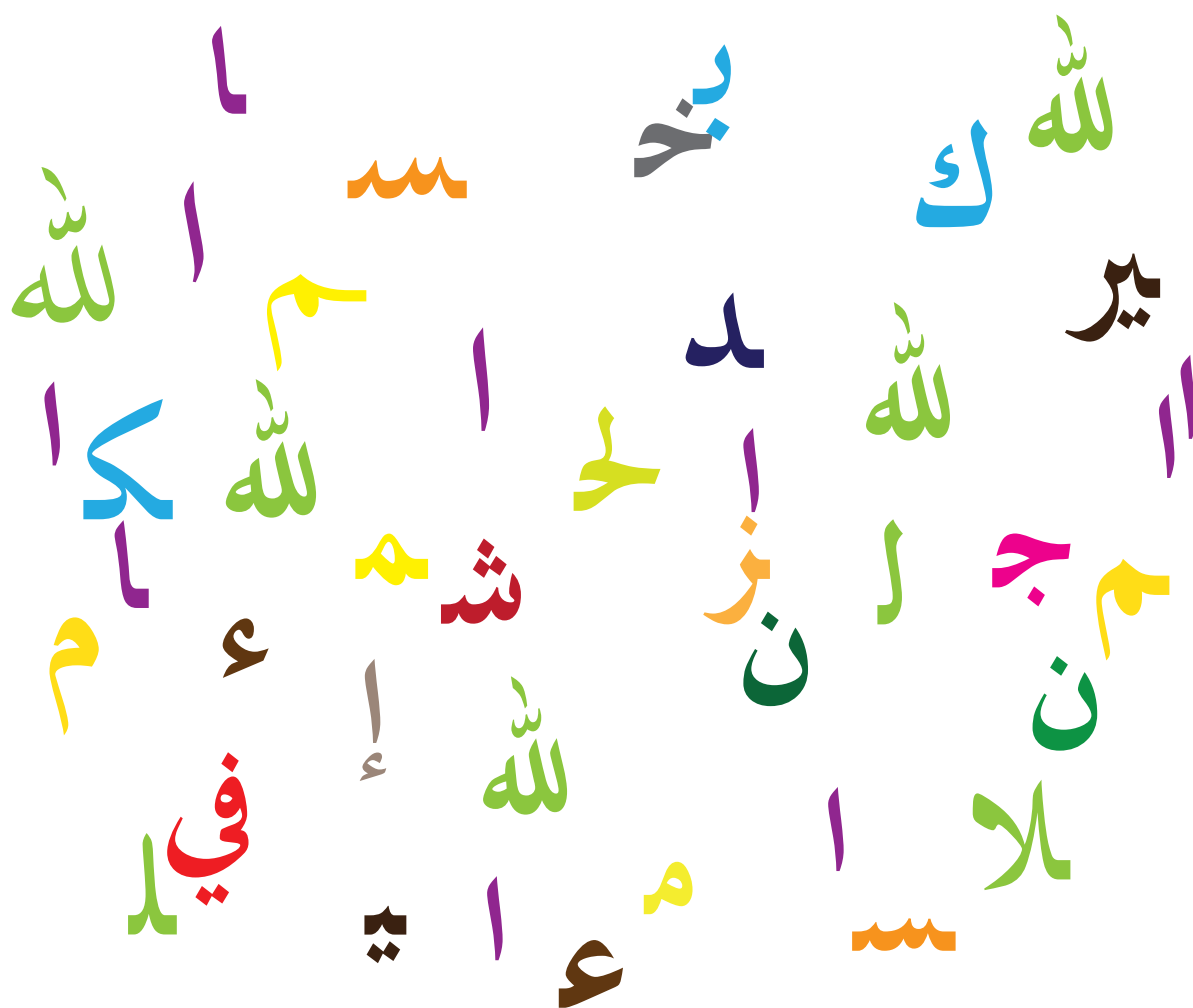

VASAKULT PAREMALE

tänud ja kiitus olgu Jumalal
rahu olgu temaga
Jumala nimel
doktriin
põrgu(tuli)
suurepärase
kohustuslik
seaduslik
paradiis
Koraani värss
kutse

ALLA

traditsioon
kiusatus
teine palvekutse
intress
visadus
palvelelutse
uuendus
paast
uskumine

Selles värvilistes tähtederägakikus on peidus kuus araabiakeelset sõna.
Kas leiad need üles ja oskad ka kokku panna?

BISMILLAH
ALHAMDULLAH
INSH ALLAH
FI AMANI LLAH
JAZAKALLAH KHEIR
ASSALAMU ALAIKUM

Tore oleks lugeda erinevate moslemite või ka mitte-moslemite reisidest araabiamaadesse: mis meeldis/ei meeldinud, üllatused, lennusoit, soovitusel, passikontrolli läbimine jne.

A.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

JÄRGMISE KUU IQRAS -
◀ EESTI MOSLEMITE LOOD ▶

IQRA

SADAQA - ANNETUSED:

www.islam.pri.ee toetamine

(tasuta materjalide saatmine, raamatute tõlkimine, toimetamine ning trükkimine, loengud jne):

Kätlin Hommik

Märkusega "SADAQA"

Ühispanga konto nr. 10010608670016

IBAN: EE231010010608670016

BIC: EEUHEE2X

Eesti Islami Koguduse töö toeks

(vaeste abistamine, laagrite korraldamine, araabia keele ja Koraani õpe jne):

MTÜ Eesti Islami Kogudus

Märkusega "SADAQA"

Swedbank arve nr. 221027395302

IBAN: EE742200221027395302

BIC: HABAE2X

ÜHE VANA ON TEISE UUS ...

Võimalus saata inimestele riideid, mänguasju jne, mida ise enam ei vaja, kuid ära ka visata ei tahaks. Järgnevalt pakume välja aadressid, kuhu võiksid oma paki saata. Tegemist on erinevate organisatsioonide ja eraisikutega, kes tegelevad humanitaarabi ning vaeste igakülgse abistamise ning toetamisega ja jagavad sinu saadetise nendele, kes seda kõige enam vajavad. Kui äkki tead veel mõnda aadressi, mis sinu meelest peaks siin nimekirjas olema, siis anna meile sellest teada meiliaadressil info@islam.pri.ee.

AFGHANISTAN:

Mohammad Qasim Popal

UNAMA Kabul, Compound B

OSRSG/FSCU, Building 7, Room 101

Peace Avenue, Zanzaq Square

Wazir Akbar Khan (beside French Embassy)

Kabul

AFGHANISTAN

telefon: +93 700217289 / 0790005381

MAROKO:

Najat Mrabte

Rue 8, No 10

54400 Moulay Bouazza

P.Khenifra

MOROCCO

KOOSTAJAD

TOIMETAJAD: Aisha (Kätlin Hommik-Mrabte) ja Khadeja (Airi Hunt)

KUJUNDUS: Khadeja

RUBRIIGID: Aisha, Khadeja, Amina Iirimaalt, Sarah Iirimaalt, Amina Bahrainist, Eliza, Sirli, Annely, Nele ja Rauno

PILDID: erakogu, internet

KONTAKT: iqra@islam.pri.ee

MOŠEE JA EESTI ISLAMI KOGUDUS

Keevise tn 9

11415

Tallinn

EESTI/ESTONIA

telefon +372 55 94 76 89

Eesti moslemite kuukiri "IQRA" on eesti moslemite tasuta elektrooniline kuukiri. Ilmub inshallah, igal kuul uue sisuga. Kuukirja sisu koostamisel on oodatud eesti moslemite ettepanekud nii eesti kui ka vene keeles.

Ежемесячник мусульман Эстоний "ЙКРА" выходит каждый месяц. Все мусульманы Эстоний могут участвовать и писать на эстонском или русском языке.